

JOURNAL OF EDUCATIONAL RESEARCH AND INNOVATION

PHRANAKHON RAJABHAT UNIVERSITY

**วารสารวิจัยและนวัตกรรมทางการศึกษา
มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนคร**

ปีที่ 4 ฉบับที่ 1 มกราคม - มิถุนายน 2567

Vol.4 No.1 January - June 2024

ISSN : 2774-0706 (Print) ISSN : 2774-0692 (Online)

Journal of Educational Research and Innovation Phranakhon Rajabhat Research

วารสารวิจัยและนวัตกรรมทางการศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนคร

ปีที่ 4 ฉบับที่ 1 (มกราคม – มิถุนายน 2567)

Vol.4 No.1 January - June 2024

ISSN : 2774-0706 (Print)

ISSN : 2774-0692 (Online)

เจ้าของ

มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนคร

วัตถุประสงค์

เพื่อเผยแพร่ผลงานวิจัยและนวัตกรรมทางการศึกษา ตลอดจนบทความวิชาการและบทความปริทัศน์ ด้านศึกษาศาสตร์ และครุศาสตร์ในสาขาวิชาต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้อง และเป็นสื่อกลางในการแลกเปลี่ยนความรู้ แนวคิดและประสบการณ์ทางวิชาชีพของอาจารย์ นักศึกษาและนักวิชาการ ทั้งภายในและภายนอกสถาบัน

ที่ปรึกษา

ดร.ถนอม อินทรกำเนิด

รองศาสตราจารย์ ดร.เป็รื่อง กิรรัตน์กร

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ณัฐพัชร์ เพ็ชรอารมณ์

ดร.ดิเรก พรสีมา

รองศาสตราจารย์ ดร.อนันตกุล อินทรผดุง

นายกสภามหาวิทยาลัยราชภัฏพระนคร

อธิการบดีมหาวิทยาลัยราชภัฏพระนคร

รองอธิการบดีมหาวิทยาลัยราชภัฏพระนคร

คณบดีวิทยาลัยการฝึกหัดครู

มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนคร

ผู้อำนวยการสถาบันวิจัยและพัฒนา

มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนคร

บรรณาธิการ

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.อภิชาติ พยัคฆิน

มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนคร

กองบรรณาธิการ

ศาสตราจารย์ ดร.มนต์ชัย เทียนทอง

รองศาสตราจารย์ ดร.ชานนท์ จันทร์ตรา

รองศาสตราจารย์ ดร.สุดีเทพ ศิริพิพัฒนกุล

รองศาสตราจารย์ ดร.ศิตา เขี่ยมขันติถาวร

รองศาสตราจารย์ ดร.ศิริประภา พงษ์ธิกุล

รองศาสตราจารย์ ดร.พชชนัน นิมิตไชนนนท์

รองศาสตราจารย์ ดร.พิมลพรรณ เพชรสมบัติ

รองศาสตราจารย์ ดร.สุพงศ์ ตั้งเคียงศิริสิน

รองศาสตราจารย์ ดร.อิทธิพัทธ์ สุวทันพรกุล

รองศาสตราจารย์ ดร.อาชัญญา รัตนอุบล

รองศาสตราจารย์ ดร.โกศล มีคุณ

รองศาสตราจารย์ ดร.คมเพชร ฉัตรศุกกุล

รองศาสตราจารย์ ดร.พีชิต ฤทธิ์จรูญ

รองศาสตราจารย์ ดร.สุนันท์ สังข์อ่อง

รองศาสตราจารย์ ดร.ธนาวุฒิ ขุนทอง

รองศาสตราจารย์ ดร.ยุทธ ไกยวรรณ

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ม.ล.จิราภา อากาศ

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ชนินันท์ พงษ์ประมุข

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ดลดาว วงศ์ธีระธรณ์

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ปกรณ สุปินานนท์

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.พิกุล เอกวางกูร

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.มนัสนันท์ หัตถศักดิ์

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.วันดี เกษมสุขพิพัฒน์

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.พรพิมล ศุขะวาทิ

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สมลนิตย์ เกิดหนูวงศ์

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.อรอุมา เจริญสุข

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สุรีพร อนุศาสนนันท์

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สุรัตนา (มูลเงิน) อติพัฒน์

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.อรรณพ คำเขียน

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.กฤษณะ โสขุมมา

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.กมลพัทธ์ ใจเอือกเย็น

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.กัญณภัทร นิธิศวราภากุล

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ประเสริฐ แซ่เอี้ยบ

มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าพระนครเหนือ

มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช

มหาวิทยาลัยบูรพา

มหาวิทยาลัยมหิดล

มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี

มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์

มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

มหาวิทยาลัยพะเยา

นักวิชาการอิสระ

นักวิชาการอิสระ

นักวิชาการอิสระ

มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนคร

มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนคร

สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์

มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

มหาวิทยาลัยบูรพา

มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

มหาวิทยาลัยบูรพา

มหาวิทยาลัยรามคำแหง

มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนคร

มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนคร

มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนคร

มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนคร

ติดต่อกองบรรณาธิการ

สถาบันวิจัยและพัฒนา ชั้น 6 อาคารเรียนและอำนวยการ มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนคร 9 ถนนแจ้งวัฒนะ
แขวงอนุสาวรีย์ เขตบางเขน กรุงเทพมหานคร 10220 โทรศัพท์ / โทรสาร 0-2544-8629 Email: editor_education@pnru.ac.th website: <https://irdp.pnru.ac.th/>

กำหนดตีพิมพ์

2 ฉบับ ต่อปี (มกราคม-มิถุนายน และกรกฎาคม-ธันวาคม)

การเผยแพร่

ผู้ที่สนใจสามารถค้นหาที่ https://so04.tci-thaijo.org/index.php/RESEARCH_INNOVATION_IN_EDUCATION/6666

พิมพ์ที่

หจก. ประยูรสาส์นไทย การพิมพ์ : เลขที่ 44/132 ถ.กำนันแมน แขวงบางขุนเทียน เขตจอมทอง กทม. 10150
โทรศัพท์ : 0 - 2802 - 0377, 0 - 2802 - 0379, 08 - 1566 - 2540

บทบรรณาธิการ

วารสารวิจัยและนวัตกรรมทางศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนครมีวัตถุประสงค์เพื่อเพิ่มพื้นที่การเผยแพร่ความรู้ด้านวิชาการและการวิจัย ของนักวิจัย นักการศึกษา นักวิชาการ นักศึกษาทั้งภายในและภายนอกมหาวิทยาลัย อันจะนำไปสู่การประยุกต์การใช้องานวิชาการเพื่อการพัฒนาการศึกษาในวงกว้าง โดยกำกับคุณภาพและกระบวนการของการจัดทำวารสารให้เป็นไปตามมาตรฐานวิชาการ

วารสารฉบับนี้ประกอบด้วยบทความวิจัย และ บทความวิชาการ ตลอดจนบทความปริทัศน์ของนักวิจัย นักการศึกษา นักวิชาการ นักศึกษาผู้ปฏิบัติงานในหน่วยงานทั้งในและต่างประเทศ ซึ่งผ่านการพิจารณาจากผู้ทรงคุณวุฒิ จำนวน 6 เรื่อง ครอบคลุมองค์ความรู้ด้านการศึกษา

ขอขอบคุณผู้เขียนบทความและผู้ทรงคุณวุฒิที่พิจารณาบทความ ที่ปรึกษาภายในและภายนอกทุกท่าน ที่ให้ข้อเสนอแนะในการปรับปรุงแก้ไขบทความให้มีความถูกต้องสมบูรณ์ ตลอดจนผู้บริหารมหาวิทยาลัยราชภัฏพระนคร และผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้องที่ให้การสนับสนุนทรัพยากร และให้คำแนะนำ จนทำให้วารสารฉบับปีที่ 4 ฉบับที่ 1 (มกราคม - มิถุนายน 2567) ของวารสารวิจัยและนวัตกรรมทางการศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนคร มีบทความที่น่าสนใจและได้มาตรฐาน มีคุณค่าทางวิชาการ สามารถตอบสนองความต้องการของผู้ที่สนใจ และเป็นข้อมูลอ้างอิงทางวิชาการได้เป็นอย่างดี

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.อภิชาติ พยัคฆิน
บรรณาธิการ

รายนามผู้ทรงคุณวุฒิ (Readers) ประจำวารสารวิจัยและนวัตกรรมทางการศึกษา

รองศาสตราจารย์ ดร.สุนันท์ สังข์อ่อง

รองศาสตราจารย์ ดร.เดช บุญประจักษ์

รองศาสตราจารย์ ดร.อาชัญญา รัตนอุบล

รองศาสตราจารย์ ดร.ศศิเทพ ปิติพรเทพิน

รองศาสตราจารย์ ดร.สุดีเทพ ศิริพิพัฒน์กุล

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สุมนิตย์ เกิดหนูวงศ์

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ณพัชร์ บัวฉวน

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.กรรณิการ์ ภิรมย์รัตน์

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.พิชามญช์ จำรัสศรี

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ณฐาพัชร์ วรพงศ์พัชร์

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สาวิตรี รตนภาส สุวรรณลี

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ยงยุทธ ขำคง

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ศศิธร โสภารัตน์

นักวิชาการอิสระ

นักวิชาการอิสระ

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

มหาวิทยาลัยราชภัฏวไลยอลงกรณ์

ในพระบรมราชูปถัมภ์

มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา

มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนคร

มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลรัตนโกสินทร์

มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม

มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนคร

มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนคร

สารบัญ

	หน้า
บทบรรณาธิการ	ก
สารบัญ	ค

บทความวิจัย

- การพัฒนาหลักสูตรท้องถิ่น เรื่อง ทัศนบางเขน ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4
โรงเรียนมัธยมสาธิตวัดพระศรีมหาธาตุ มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนคร
ต้นสัก สนิทนาม ธนาวัฒน์ พัฒนราช และ นราธิป แก้วทอง 1
- การศึกษาการบริหารด้านสถานศึกษาปลอดภัย
สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษากรุงเทพมหานคร เขต 2
นิษฐ์ฐา พิระชัยภาวงศ์ พลพิพัฒน์ วัฒนเศรษฐานุกูล อนันต์ศักดิ์ ภูพลผัน สิริรินทร์ สิ้นจินดาวงศ์
สุพรรณณี สมานญาติ และ ชินกฤต ศรีสุข 14
- การพัฒนาทักษะการคิดเชิงมีโนทัศน์สังคมศึกษาของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6
โดยใช้การเรียนรู้แบบเกมเป็นฐานร่วมกับเทคนิคอินโฟกราฟิก
ปิยธิดา คิลารัตน์ และ พิชาติ แก้วพวง 26
- TOWARDS SUSTAINABLE URBAN ARCHITECTURE: A HOLISTIC APPROACH TO ENVIRONMENTAL
MANAGEMENT EDUCATION
Dita Sangvatanachai 42
- การพัฒนาทักษะทางคณิตศาสตร์ด้วยการจัดกิจกรรมเสริมประสบการณ์ของเด็กปฐมวัย
อรนภา ชังปาน และ จินตนา ณ สงขลา 56

บทความปริทัศน์

- บทวิจารณ์หนังสือ (BOOK REVIEW) HITLER: ONLY THE WORLD WAS ENOUGH
ยงยุทธ ชำคอง 66

ภาคผนวก

รายละเอียดการเตรียมบทความเสนอการตีพิมพ์	81
รูปแบบการพิมพ์เอกสารอ้างอิง.....	85
การพิจารณาบทความ	87
รูปแบบบทความเพื่อส่งตีพิมพ์	88
จริยธรรมในการตีพิมพ์	92

Research Article

การพัฒนาหลักสูตรท้องถิ่น เรื่อง ทศนาบางเขน
ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนมัธยมสาธิตวัดพระศรีมหาธาตุ
มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนคร

THE CURRICULUM DEVELOPMENT OF THE LOCAL BASED ON THE VISION
OF BANG KHEN FOR MATHAYOM 4 LEVEL
AT WAT PHRASRI MAHADHAT SECONDARY DEMONSTRATION SCHOOL,
PHRANAKHON RAJABHAT UNIVERSITY

ต้นสัก สนินทาม* ธนาวัฒน์ พัฒนราช และ นราธิป แก้วทอง
โรงเรียนมัธยมสาธิตวัดพระศรีมหาธาตุ มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนคร

Tonsak Sanitnam*, Thanawat Pattanarat and Narathip Kaewthong
Wat Phrasrimahadhat Secondary Demonstration School, Phranakhon Rajabhat University

*E-mail: tonlovera0527@gmail.com

Received: 20-10-2023

Revised: 20-12-2023

Accepted: 26-12-2023

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) พัฒนาหลักสูตรท้องถิ่นกลุ่มสาระการเรียนรู้สังคมศึกษา ศาสนา และวัฒนธรรม เรื่อง ทศนาบางเขน ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนมัธยมสาธิตวัดพระศรีมหาธาตุ มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนคร กระทรวงอุดมศึกษา วิทยาศาสตร์ วิจัย และนวัตกรรม 2) พัฒนาแผนการจัดการเรียนรู้ที่มีประสิทธิภาพ ตามเกณฑ์ 80/80 3) ศึกษาความพึงพอใจที่มีต่อการเรียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนมัธยมสาธิตวัดพระศรีมหาธาตุ มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนคร กระทรวงอุดมศึกษา วิทยาศาสตร์ วิจัย และนวัตกรรม จำนวน 2 ห้องเรียน รวมทั้งสิ้น 85 คน กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4/2 โรงเรียนมัธยมสาธิตวัดพระศรีมหาธาตุ มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนคร กระทรวงอุดมศึกษา วิทยาศาสตร์ วิจัย และนวัตกรรม ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2566 จำนวน 40 คน ซึ่งได้มาโดยการสุ่มแบบกลุ่ม (Cluster Random Sampling) เครื่องมือที่ใช้ ได้แก่ 1) แผนการจัดการเรียนรู้ ประวัติศาสตร์ท้องถิ่น เรื่อง ทศนาบางเขน ค่าดัชนีประสิทธิผลของแผนการจัดการเรียนรู้ เท่ากับ 0.7439 คิดเป็น ร้อยละ 74.39 2) แบบสอบถามความพึงพอใจที่มีต่อการเรียน ประกอบด้วยข้อความ จำนวน 10 ข้อ มีค่าอำนาจจำแนกอยู่ระหว่าง 0.62 ถึง 0.84 ค่าความเชื่อมั่นทั้งฉบับเท่ากับ 0.95

สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลได้แก่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และการทดสอบค่าที (t-test) ชนิดกลุ่มตัวอย่างไม่เป็นอิสระจากกัน (Dependent Sample)

ผลการวิจัยพบว่า หลักสูตรท้องถิ่น มีคุณภาพอยู่ในระดับเหมาะสมมากที่สุด ประสิทธิภาพของแผนการจัดการเรียนรู้ มีค่าเท่ากับ 82.35/81.75 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ 80/80 ที่กำหนดไว้ นักเรียนมีความพึงพอใจต่อการเรียนอยู่ในระดับมากที่สุด

คำสำคัญ: การพัฒนาหลักสูตร หลักสูตรท้องถิ่น ประวัติศาสตร์ท้องถิ่น

ABSTRACT

The purpose of this research is to 1) develop the local curriculum for the social studies, religion and culture subject group on the vision of Bang Khen, Mathayom 4 of Wat Phrasri Mahadhat secondary demonstration school, Phranakhon Rajabhat university, Ministry of Higher Education, Science, Research and Innovation, 2) develop the effective learning management plan according to the 80/80 criteria, 3) find the effectiveness index of the learning management plan, and 4) study the satisfaction with learning of Mathayom 4 of Wat Phrasri Mahadhat secondary demonstration school, Phranakhon Rajabhat university which consists of 2 classrooms with totalling 85 students. The sample group used in this research is Mathayom 4/2 students of Wat Phrasri Mahadhat secondary demonstration school, Phranakhon Rajabhat university. Ministry of Higher Education, Science, Research and innovation in semester 1, academic year 2023, 40 students, which were obtained by random sampling (Cluster Random sampling). Tools were used including 1) Local history learning management plan in the topic of “the vision of Bang Khen”. The effectiveness index of the learning management plan was 0.7439 or 74.39 percent. 2) Questionnaire of satisfaction with learning. It consists of 10 queries with a discriminatory power value between 0.62 and 0.84. The whole confidence value is 0.95. The statistical data used for analyzing data includes percentage, average, standard deviation and t-test. The sample types are Dependent Sample.

The research results found that local curriculum is at the most appropriate level. The efficiency of the learning management plan is equal to 86.84/84.43, which is higher than the specified criteria of 80/80. Students’ satisfaction with learning is at the highest level.

Keywords: Development of Curriculum, Local Curriculum, The vision of Bang Khen, Local History

บทนำ

การพัฒนาหลักสูตรท้องถิ่นเป็นภารกิจหนึ่งของสถานศึกษาที่จะต้องดำเนินการเพื่อให้สอดคล้องกับมาตรา 27 แห่งพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พุทธศักราช 2542 โดยให้คณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐานกำหนดหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน เพื่อความเป็นพลเมืองที่ดีของชาติ การดำรงชีวิตและการประกอบอาชีพ (Ministry of Education, 2008) โดยเฉพาะกับมหาวิทยาลัยในเครือราชภัฏจะต้องพัฒนาหลักสูตรท้องถิ่นตามพระราชบัญญัติ

มหาวิทยาลัยราชภัฏ โดยเฉพาะกับมาตรา ๗ ให้มหาวิทยาลัยเป็นสถาบันอุดมศึกษาเพื่อการพัฒนาท้องถิ่นที่เสริมสร้างพลังในความเป็นภูมิปัญญาของแผ่นดิน พื้นฟูการเรียนรู้ เชิดชูภูมิปัญญาของท้องถิ่น สร้างสรรค์ศิลปวิทยาการเพื่อความเจริญก้าวหน้าอย่างมั่นคงและยั่งยืนของปวงชน มีส่วนร่วมในการจัดการบำรุงรักษา การใช้ประโยชน์จากทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมอย่างสมดุลและยั่งยืน โดยมีวัตถุประสงค์ให้การศึกษา มีการส่งเสริมประวัติศาสตร์วิถีชีวิต วัฒนธรรมและการดำเนินชีวิตเพื่อสร้างความสามารถให้บริการทางแก่ชุมชนผ่านการถ่ายทอด และพัฒนาเทคโนโลยี ทุนบำรุงศิลปะและวัฒนธรรม (ยุทธศาสตร์มหาวิทยาลัยราชภัฏเพื่อการพัฒนาท้องถิ่น, 2560) เพื่อให้เกิดการศึกษาต่อยอดในการพัฒนาในชุมชนออกไปในระดับที่กว้างมากขึ้น โดยให้สถานศึกษามีหน้าที่ในการจัดทำสาระของหลักสูตรในส่วนที่เกี่ยวข้องกับชุมชน และสังคมภูมิปัญญาท้องถิ่นคุณลักษณะอันพึงประสงค์ เพื่อเป็นสมาชิกที่ดีของครอบครัว ชุมชน สังคม และประเทศชาติ สถานศึกษาเป็นหน่วยงานการศึกษา ระดับปฏิบัติการที่จะต้องนำกรอบสาระการเรียนรู้มา จัดทำรายละเอียดเนื้อหาองค์ความรู้ที่เกี่ยวข้องกับท้องถิ่น ให้เหมาะสมกับบริบทของสถานศึกษา และสภาพของชุมชนนั้น ซึ่งหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 ได้จัดทำกรอบและแนวทางสำหรับท้องถิ่นและสถานศึกษา ในการนำไปจัดทำหลักสูตรท้องถิ่นและจัดการเรียนการสอน

ดังนั้นจึงเป็นสิ่งสำคัญและจำเป็นอย่างยิ่งสำหรับการนำไปสร้างหลักสูตรท้องถิ่น โดยนำตัวชีวิตในสาระการเรียนรู้ที่มีความต้องการมาจัดทำเป็นหลักสูตรท้องถิ่น เพื่อนำไปจัดการเรียนการสอนให้สอดคล้องกับความต้องการของท้องถิ่น และบริบทของสังคม ทำให้ผู้เรียนได้เรียนรู้เรื่องราวในท้องถิ่นตนเอง ซึ่งเป็นเรื่องราวที่อยู่ใกล้ตัว เช่น สภาพทั่วไป ที่ตั้ง อาณาเขต สภาพภูมิประเทศ ภูมิอากาศ เศรษฐกิจ สังคม การดำรงชีวิต ศิลปะ วัฒนธรรม ภูมิปัญญา ตลอดจนสภาพปัญหาในท้องถิ่นซึ่งเป็นลักษณะของสังคมในท้องถิ่นนั้น อันจะทำให้ผู้เรียนเกิดความรัก ความผูกพัน และความภูมิใจในท้องถิ่นของตน พร้อมทั้งอยากที่จะแก้ปัญหา มีแนวทางในการพัฒนาท้องถิ่นของตนเอง พร้อมทั้งเขตบางเขนมีสถานที่สำคัญและแหล่งท่องเที่ยวหลายแห่งที่น่าสนใจ

ปัจจุบันยังมีเยาวชนในท้องถิ่นอีกมาก ที่ยังไม่ทราบเกี่ยวกับเรื่องราวหรือประวัติความเป็นมาของบริษัทและบทบาทของเขตบางเขนในกรุงเทพมหานคร รวมทั้งข้อมูลที่เกี่ยวข้องซึ่งควรส่งเสริมและให้การศึกษาแก่นักเรียน เพื่อให้เด็กนักเรียนได้รู้จัก ทำให้เกิดความรักและภูมิใจในท้องถิ่นของตนเองมากขึ้น และจะเป็นการแนะนำหรือประชาสัมพันธ์ท้องถิ่นของตนให้แก่ผู้อื่นได้รู้จัก และเชิญชวนให้บุคคลอื่นที่สนใจ มาเที่ยวเขตบางเขนอีกด้วย

การพัฒนาหลักสูตรสังคมศึกษา ศาสนา และวัฒนธรรม จึงเป็นสิ่งสำคัญอย่างยิ่งที่จะต้องพัฒนาหลักสูตรที่ส่งเสริมให้เยาวชนโดยเฉพาะกลุ่มนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลายให้มีการรับรู้ถึงประวัติศาสตร์ ความเป็นมาของเขตบางเขน ซึ่งเป็นหลักสำคัญของการสร้างความรู้ที่ผู้เรียนเป็นผู้สร้างความรู้โดยการลงมือกระทำ มีการเชื่อมโยงความรู้เดิมกับข้อมูลระหว่างชุมชนกับบทบาทของโลกในยุคปัจจุบัน จนนำมาสู่การสร้างความรู้ใหม่หรือเกิดการเรียนรู้อย่างต่อเนื่อง (Kitkokarn, 2018)

สำหรับเขตบางเขนแล้วนั้นมีการบูรณาการในการพัฒนาเชิงโครงสร้างทางประวัติศาสตร์และแนวทางในปัจจุบันจะเห็นได้ว่าภูมิปัญญาท้องถิ่นมีความสำคัญต่อวิถีชีวิตของคนในชุมชน วัดพระศรีมหาธาตุ ถือเป็นปฐมเจดีย์ ซึ่งมีการถ่ายทอดในบทบาทศิลปะวัฒนธรรมตั้งแต่สมัย พ.ศ. 2475 ซึ่งมีแนวคิดในการสร้างวัดในบริบทประชาธิปไตยในยุคสมัยของการเปลี่ยนแปลงการปกครองของคณะราษฎร (Limhasnaikul, 2021) ปัจจุบันการพัฒนาชุมชนด้วยกับ Soft Power ถือเป็นสิ่งที่จำเป็นที่สถานศึกษาควรนำมาใช้ในกระบวนการจัดการเรียนรู้ของผู้เรียนเพื่อให้ผู้เรียนได้มีความตระหนักถึงคุณค่าของความเป็นไทยในภูมิปัญญาท้องถิ่นหรือภูมิปัญญาชาวบ้านที่บรรพบุรุษได้สั่งสม

และถ่ายทอดกันมาตั้งแต่อดีต ในปัจจุบันภูมิปัญญาท้องถิ่นของไทยได้ถูกละเลยลงไปมากซึ่งจะเห็นได้จากสถานศึกษา ยังไม่สามารถนำภูมิปัญญาท้องถิ่นไปใช้ในการจัดการเรียนรู้อย่างจริงจังจึงเห็นว่าการศึกษาสมัยใหม่ได้แยกนักเรียน ออกจากชุมชนท้องถิ่นของตนเองเนื่องจากการเรียนการสอนทั้งหมดมาจากส่วนกลางความแปลกแยกนี้มีลักษณะ ที่รุนแรงถึงกับให้นักเรียนบางคนดูถูกวิถีชีวิตของชุมชนไม่มีความภูมิใจในวัฒนธรรมและท้องถิ่นของตนและไม่รู้จักที่จะ นำไปใช้ประโยชน์ นอกจากนี้ความแปลกแยกดังกล่าวยังทำให้เกิดช่องว่างระหว่างคนรุ่นใหม่กับคนรุ่นเก่า ลูกหลานไม่สืบสาน ประเพณีของบรรพบุรุษ คนรุ่นใหม่เข้ากับชุมชนเดิมไม่ได้ วัฒนธรรมและภูมิปัญญาของท้องถิ่นจึงถูกละเลยไป (Vorraramorn, 2017) โดยจะนำเสนอแนวทางพัฒนาหลักสูตรให้มีความยั่งยืนในการนำไปใช้กับสถานศึกษาให้เหมาะสม

จากข้อความข้างต้น ผู้วิจัยได้เห็นว่านักเรียนในเขตบางเขนสามารถสร้างความรู้ความเข้าใจที่ถูกต้อง เกี่ยวกับวัฒนธรรมท้องถิ่นที่เกี่ยวกับประวัติศาสตร์ วัฒนธรรม ภูมิปัญญา โครงสร้างพื้นฐานเพื่อการพัฒนาเมือง และชุมชน พร้อมทั้งยังสามารถผูกโยงกับชุมชนของตนเอง โดยมีการจัดทำหลักสูตรท้องถิ่นและชุมชนบางเขน ตามนโยบายของมหาวิทยาลัยราชภัฏพระนคร แล้วพบว่าส่วนใหญ่เป็นคนรุ่นใหม่ที่อาจจะไม่ทันบรรยากาศในบริบท ของชุมชนในอดีต อีกทั้งหลักสูตรท้องถิ่น ที่พัฒนาขึ้นไปใช้ในการจัดการเรียน การสอนทั้งในทางทฤษฎีและในทางปฏิบัติ ในทางทฤษฎีนั้นจะดำเนินการจัดการเรียนรู้ในโรงเรียนและในทางปฏิบัตินั้น โดยให้นักเรียนมีส่วนร่วมในการเรียนการสอน และกิจกรรม ซึ่งจะมีส่วนช่วยให้ได้หลักสูตรท้องถิ่นที่มีประสิทธิภาพและตรงตามความต้องการของชุมชน นักเรียน ครู และเป็นแนวทางในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนหลักสูตรท้องถิ่นสำหรับผู้บริหารโรงเรียน ครูผู้สอนและผู้ที่มี ส่วนเกี่ยวข้องในการจัดการศึกษาและแนวทางในการสร้างอาชีพให้กับชุมชนที่ได้ศึกษาตามหลักสูตรท้องถิ่นต่อไป

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อพัฒนาหลักสูตรท้องถิ่น กลุ่มสาระการเรียนรู้สังคมศึกษา ศาสนาและวัฒนธรรม เรื่องทัศนบางเขน ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนมัธยมสาธิตวัดพระศรีมหาธาตุ มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนคร
2. เพื่อพัฒนาแผนการจัดการเรียนรู้หลักสูตรท้องถิ่นกลุ่มสาระการเรียนรู้สังคมศึกษา ศาสนาและวัฒนธรรม เรื่องทัศนบางเขน ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนมัธยมสาธิตวัดพระศรีมหาธาตุ มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนคร ประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 80/80
3. เพื่อศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการจัดการเรียนรู้หลักสูตรท้องถิ่น กลุ่มสาระการเรียนรู้สังคมศึกษา ศาสนาและวัฒนธรรม เรื่องทัศนบางเขน ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนมัธยมสาธิตวัดพระศรีมหาธาตุ มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนคร

สมมติฐาน

นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนมัธยมสาธิตวัดพระศรีมหาธาตุ มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนคร ที่เรียน ตามแผนการจัดการเรียนรู้หลักสูตรท้องถิ่น กลุ่มสาระการเรียนรู้สังคมศึกษา ศาสนาและวัฒนธรรม เรื่อง ทัศนบางเขน ที่ผู้วิจัยพัฒนาขึ้น

1. นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 มีมุมมองในการเรียนรู้ต่อชุมชนมากขึ้น
2. เกิดแนวทางการพัฒนาการจัดการเรียนรู้ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 มีต่อการจัดการเรียนการสอน หลักสูตรท้องถิ่นทัศนบางเขน

ประโยชน์ที่ได้รับจากการวิจัย

การพัฒนาหลักสูตรท้องถิ่นบางเขน เรื่อง ทัศนียบางเขน สามารถเป็นแนวทางสำหรับครูผู้สอนและเป็นแนวทางในการอนุรักษ์วัฒนธรรม และภูมิปัญญาท้องถิ่นในชุมชนบางเขน เกิดจากแนวคิดของเยาวชน

ขอบเขตของการวิจัย

1. ขอบเขตด้านประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากร คือ นักเรียนมัธยมศึกษาชั้นปีที่ 4 จำนวน 85 คน ซึ่งศึกษาอยู่ในโรงเรียนมัธยมสาธิต วัดพระศรีมหาธาตุ มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนคร

กลุ่มตัวอย่าง คือ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4/2 ทั้งเพศชายและเพศหญิง ในภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2566 จำนวน 40 คน โรงเรียนมัธยมสาธิตวัดพระศรีมหาธาตุ มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนคร ที่มาจากการสุ่มตัวอย่างแบบกลุ่ม (Cluster Random Sampling) มีการจัดนักเรียนเป็นห้องเรียน สำหรับปัจจัยการเลือกนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4/2 เป็นกลุ่มตัวอย่างนั้นมีปัจจัยเวลาเอื้อต่อการจัดการเรียนการสอน ไม่ตรงกับวันหยุดนักขัตฤกษ์ จึงสามารถจัดกิจกรรมตามหลักสูตรได้อย่างเต็มรูปแบบ

2. ขอบเขตด้านตัวแปร

ตัวแปรต้น คือ การเรียนการสอนตามหลักสูตรท้องถิ่น เรื่อง ทัศนียบางเขน

ตัวแปรตาม คือ 1) แผนการจัดการเรียนรู้ 2) ความพึงพอใจของนักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 4 ที่มีต่อการจัดการเรียนการสอนตามหลักสูตรท้องถิ่นบางเขน

3. ขอบเขตด้านเนื้อหา

เนื้อหาที่ใช้ในการจัดการเรียนการสอนตามหลักสูตรท้องถิ่น เรื่อง ทัศนียบางเขน ผู้วิจัยคัดเลือกเนื้อหาประวัติศาสตร์ วัฒนธรรม และภูมิปัญญา ในชุมชนท้องถิ่นสู่สังคม และสถานที่สำคัญที่ทรงคุณค่าทางประวัติศาสตร์ ได้แก่

3.1 เจดีย์วัดพระศรีมหาธาตุ

3.2 อาคาร 1 โรงเรียนมัธยมสาธิตวัดพระศรีมหาธาตุ มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนคร

3.3 อนุสาวรีย์พิทักษ์รัฐธรรมนูญ

3.4 อาคารเดิมสถานีดับเพลิงเขตบางเขน

3.5 อาคารบ้านบางเขน

3.6 อาคาร 5 และ 6 มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนคร

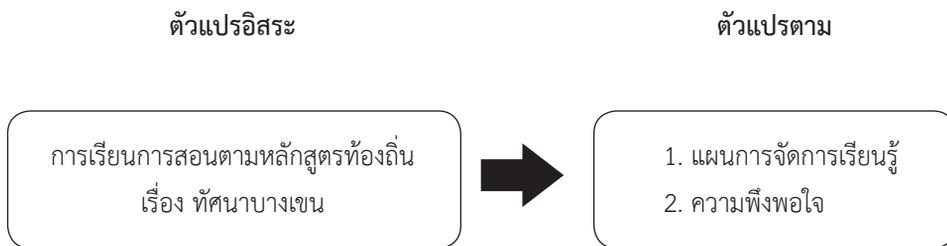
ซึ่งจะมีผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบหลักสูตรและแนวทางในการจัดการเรียนรู้ผ่านเนื้อหาในการสอนประวัติศาสตร์ท้องถิ่นบางเขนมี 3 ด้าน 1) ด้านหลักสูตรและการสอน 2) ด้านเนื้อหาประวัติศาสตร์ท้องถิ่นบางเขน 3) ด้านเนื้อหาภูมิสถาปัตยกรรมและการเมืองการปกครอง

4. ขอบเขตด้านระยะเวลา

ระยะเวลาที่ใช้ในการทำวิจัย คือ ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2566 โดยระยะเวลาที่ใช้ในการทดลองจำนวน 8 ชั่วโมง ระหว่างเดือนสิงหาคม-กันยายน พ.ศ. 2566

กรอบแนวคิดของการวิจัย

การพัฒนาหลักสูตรท้องถิ่นกลุ่มสาระการเรียนรู้สังคมศึกษา ศาสนาและวัฒนธรรม เรื่อง ทศนาบางเขน ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนมัธยมสาธิตวัดพระศรีมหาธาตุ มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนคร ผู้วิจัยได้สังเคราะห์ทฤษฎีแนวคิด หลักการของนักการศึกษาจากเอกสาร และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องเพื่อเป็นแนวทางในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้หลากหลายวิธีที่มีความสอดคล้องระหว่างตัวแปรอิสระ และตัวแปรตาม เป็นกรอบแนวคิดการวิจัย ดังภาพประกอบ

ภาพที่ 1 กรอบแนวคิดการวิจัย

ระเบียบวิธีวิจัย

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยกึ่งทดลอง (Experimental Research) โดยใช้แบบแผนการวิจัยแบบกลุ่มตัวอย่าง และกลุ่มทดลอง โดยมีขั้นตอนการวิจัยดังนี้

1. การศึกษาข้อมูลพื้นฐาน ผู้วิจัยกำหนดแนวทางในการศึกษาข้อมูลพื้นฐานดังนี้

- 1.1 ศึกษาข้อมูลพื้นฐาน หลักการ แนวคิดและทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนาหลักสูตรท้องถิ่น
- 1.2 ศึกษาข้อมูลพื้นฐานเกี่ยวกับท้องถิ่นบางเขน

2. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง ประชากรและกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยในครั้งนี้ ประกอบด้วย

2.1 ประชากร คือ นักเรียนมัธยมศึกษาชั้นปีที่ 4 จำนวน 85 คน ซึ่งศึกษาอยู่ในโรงเรียนมัธยมสาธิตวัดพระศรีมหาธาตุ มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนคร

2.2 กลุ่มตัวอย่าง คือ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4/2 ทั้งเพศชายและเพศหญิง ในภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2566 จำนวน 40 คน โรงเรียนมัธยมสาธิตวัดพระศรีมหาธาตุ มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนคร ที่มาจากการสุ่มตัวอย่างแบบกลุ่ม (Cluster Random sampling) มีการจัดนักเรียนเป็นห้องเรียน

3. การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้สร้างเครื่องมือในการวิจัยโดยจำแนกออกเป็น 2 ประเภท ดังนี้

3.1 เครื่องมือที่ใช้ในการทดลอง ได้แก่ แผนการจัดการเรียนรู้ตามหลักสูตรประวัติศาสตร์ท้องถิ่น เรื่อง ทศนาบางเขน จำนวน 2 แผน ใช้เวลาในการจัดกิจกรรม 8 ชั่วโมง มีคุณภาพอยู่ในระดับมากที่สุด โดยมีค่าเฉลี่ยรวมเท่ากับ 4.67 ซึ่งขั้นตอนการสร้างและหาคุณภาพเครื่องมือ มีดังนี้

3.1.1 ศึกษาหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 รายวิชาเพิ่มเติมท้องถิ่นบางเขน

3.1.2 สร้างแผนการจัดการเรียนรู้ โดยใช้แผนการจัดการเรียนรู้ตามหลักสูตรประวัติศาสตร์ท้องถิ่น เรื่อง ทศนาบางเขน จำนวน 2 แผน และนำแผนการจัดการเรียนรู้ นำเสนอต่ออาจารย์ที่ปรึกษาเพื่อตรวจสอบความถูกต้อง

กับความเหมาะสมระหว่างหน่วยการเรียนรู้ สาระสำคัญ วัตถุประสงค์ กิจกรรมการเรียนรู้ สื่อการเรียนการสอน การวัด และประเมินผล แล้วนำมาปรับปรุงแก้ไขตามคำแนะนำ

3.1.3 นำแผนการจัดการเรียนรู้ให้ผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 3 ท่าน ตรวจสอบเพื่อพิจารณาประเมิน ความเหมาะสมและความชัดเจนกับเนื้อหาตามหลักสูตร สาระการเรียนรู้ และจุดประสงค์การเรียนรู้ การวัดผล และประเมินผลและพิจารณาความเหมาะสมของกิจกรรมการเรียนรู้ที่ใช้สอนเพื่อนำมาปรับปรุงแก้ไข ซึ่งผลการพิจารณา คุณภาพของแผน อยู่ในระดับมากที่สุด โดยมีค่าเฉลี่ยรวมเท่ากับ 4.67

3.1.4 นำแผนการจัดการเรียนรู้หลักสูตรท้องถิ่น เรื่อง ทัศนียบางเขน จำนวน 4 แผน มาหา ประสิทธิภาพ E1/E2 ของแผนการจัดการเรียนรู้ ตามเกณฑ์ 80/80

3.1.5 นำแผนการจัดการเรียนรู้ที่ผ่านการตรวจสอบและปรับปรุงแล้วไปทดลองใช้ (Try-out) กับนักเรียนที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง แต่มีลักษณะใกล้เคียงกับกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 40 คน จากนั้นนำไปทดลองใช้จริง กับกลุ่มตัวอย่างต่อไป

3.2 เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล ประกอบด้วย

3.2.1 แบบประเมินแผนการจัดการเรียนรู้ตามหลักสูตรท้องถิ่น จากงานวิจัยที่เกี่ยวข้องของ พงศ์พัฒน์ กิจก่อการ ได้ค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) เท่ากับ 1.0 ทุกข้อ ถือว่ามีความเหมาะสม และมีค่าความเชื่อมั่น เท่ากับ 0.97 ซึ่งขั้นตอนการสร้างและหาคุณภาพเครื่องมือ มีดังนี้

- 1) ศึกษาเอกสาร งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการสร้างหลักสูตรท้องถิ่น
- 2) สร้างแบบประเมินแผนการจัดการเรียนรู้
- 3) แบบสอบถามความพึงพอใจ แบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) 5 ระดับ

จำนวน 20 ข้อ ดังนี้

- 5 หมายความว่า มีความพึงพอใจอยู่ในระดับมากที่สุด
- 4 หมายความว่า มีความพึงพอใจอยู่ในระดับมาก
- 3 หมายความว่า มีความพึงพอใจอยู่ในระดับปานกลาง
- 2 หมายความว่า มีความพึงพอใจอยู่ในระดับน้อย
- 1 หมายความว่า มีความพึงพอใจอยู่ในระดับน้อยที่สุด

ผลการวิจัย

1. ผลการพัฒนาหลักสูตรท้องถิ่น กลุ่มสาระการเรียนรู้สังคมศึกษา ศาสนาและวัฒนธรรม เรื่อง ทัศนียบางเขน ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 คุณภาพโดยรวมและรายด้านอยู่ในระดับเหมาะสมมากที่สุด โดยด้านที่มีค่าเฉลี่ยสูงที่สุด คือ ด้านสื่อและแหล่งเรียนรู้ และด้านการวัดและประเมินผล ซึ่งต่างก็มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.80 รองลงมา คือ ด้านกิจกรรม การเรียนการสอน ด้านโครงสร้าง และเนื้อหา และด้านอัตราเวลาเรียน ตามลำดับ

2. ผลการประเมินหาประสิทธิภาพของแผนการจัดการเรียนรู้หลักสูตรท้องถิ่นบางเขน เรื่อง ทัศนียบางเขน มีประสิทธิภาพเท่ากับ คิดเป็นร้อยละ 81.75 ดังนั้น หลักสูตรท้องถิ่นบางเขน เรื่องทัศนียบางเขน โดยใช้แผน การจัดการเรียนรู้มีประสิทธิภาพเท่ากับ 82.35/81.75

ตารางที่ 1 วิเคราะห์ประสิทธิภาพของหลักสูตรท้องถิ่นชุมชนวังทองโดยใช้แผนการจัดการเรียนรู้

แผนการจัดการเรียนรู้	กลุ่มตัวอย่าง	คะแนนเต็ม	\bar{X}	S.D.	ร้อยละ
ประสิทธิภาพของกระบวนการ (E1)	21	75	61.76	1.95	82.35
ประสิทธิภาพของผลลัพธ์ (E2)	21	30	24.52	0.75	81.75
ประสิทธิภาพของหลักสูตรท้องถิ่น โดยใช้แผนการจัดการเรียนรู้ (E1/ E2) เท่ากับ 82.35/81.75					

จากตารางที่ 1 พบว่า หลักสูตรท้องถิ่นบางเขน เรื่อง ทัศนียบางเขน โดยใช้แผนการจัดการเรียนรู้ มีประสิทธิภาพเท่ากับ 82.35/81.75 (E1/E2) ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ 80/80 ที่กำหนดไว้

3. ผลการหาค่าดัชนีประสิทธิผลของแผนการจัดการเรียนรู้หลักสูตรท้องถิ่น เรื่อง ทัศนียบางเขน มีค่าเท่ากับ 0.7439 หรือคิดเป็นร้อยละ 74.39

4. ผลการประเมินความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการจัดการเรียนรู้หลักสูตรท้องถิ่น เรื่อง ทัศนียบางเขน พบว่านักเรียนมีความพึงพอใจ โดยรวมและรายด้านอยู่ในระดับน้อย ปานกลาง มาก และมากที่สุด ดังนี้

ตารางที่ 2 ร้อยละของระดับความพึงพอใจของนักเรียนต่อหลักสูตรประวัติศาสตร์ท้องถิ่นบางเขน

ประเด็นการประเมิน	น้อยที่สุด	น้อย	ปานกลาง	มาก	มากที่สุด
1. การจัดการเรียนรู้ด้วยประวัติศาสตร์ท้องถิ่น ทำให้นักเรียนมีความสนใจในการเรียนประวัติศาสตร์ท้องถิ่น มีความกระตือรือร้น พร้อมทั้งมีความสุข รู้สึกสนุกไปกับบทเรียน	-	-	25.3	29.2	45.5
2. การจัดการเรียนรู้โดยใช้หลักสูตรท้องถิ่น ช่วยให้นักเรียนได้เรียนรู้ด้วยวิธีการในการปฏิบัติจริง พร้อมทั้งตระหนักถึงความรู้ด้วยตนเองเป็นสำคัญ กับวิถีชีวิตในชุมชน	-	5.1	-	29.2	65.7
3. การจัดการเรียนรู้โดยใช้หลักสูตรท้องถิ่น เป็นแนวทางในการสอนเพื่อให้ผู้เรียนได้เรียนรู้จากสถานการณ์จริงจากการมีส่วนร่วมของชุมชน	-	-	9.2	33.3	57.5
4. กิจกรรมในการจัดการเรียนรู้แบบประวัติศาสตร์ท้องถิ่นมีความน่าสนใจ	-	-	-	39.2	60.8

ตารางที่ 2 (ต่อ)

ประเด็นการประเมิน	น้อยที่สุด	น้อย	ปานกลาง	มาก	มากที่สุด
4. การจัดการเรียนรู้แบบท้องถิ่นมีการส่งเสริมความสัมพันธ์อันดีระหว่างชุมชนและนักเรียน	-	-	-	39.2	60.8
5. การเรียนรู้ในรูปแบบประวัติศาสตร์ท้องถิ่นเป็นโอกาสสำคัญในการให้นักเรียนได้นำเสนอแลกเปลี่ยนเรียนรู้ในการพัฒนาชุมชน	-	-	-	39.2	60.8
6. การเรียนรู้ในรูปแบบประวัติศาสตร์ท้องถิ่นส่งเสริมการพัฒนาทักษะในการคิดแก้ปัญหาเชิงสร้างสรรค์	-	-	-	39.2	60.8
7. การเรียนรู้ ในรูปแบบประวัติศาสตร์ท้องถิ่นส่งเสริมการพัฒนาทักษะในศตวรรษที่ 21	-	-	-	39.2	60.8
8. การเรียนรู้ ในรูปแบบประวัติศาสตร์ท้องถิ่นช่วยให้นักเรียนมีความผูกพันกับชุมชนอยากอนุรักษ์ชุมชน	-	5.1	-	29.2	65.7
9. การเรียนรู้ ที่มีความสำคัญทางประวัติศาสตร์ในท้องถิ่นสามารถทำให้นักเรียนมีแนวทางและวิธีการอนุรักษ์และพัฒนาชุมชน	-	-	-	39.2	60.8

จากตารางที่ 2 พบว่า นักเรียนมีความพึงพอใจในเรื่องการจัดการเรียนรู้ด้วยประวัติศาสตร์ท้องถิ่น ทำให้นักเรียนมีความสนใจในการเรียนประวัติศาสตร์ท้องถิ่น มีความกระตือรือร้น พร้อมทั้งมีความสุข รู้สึกสนุกไปกับบทเรียนอยู่ในระดับมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 45.5 นักเรียนมีความพึงพอใจในเรื่องการจัดการเรียนรู้โดยใช้หลักสูตรท้องถิ่น ช่วยให้นักเรียนได้เรียนรู้ด้วยวิธีการในการปฏิบัติจริง พร้อมทั้งตระหนักถึงความรู้ด้วยตนเองเป็นสำคัญ กับวิถีชีวิตในชุมชนอยู่ในระดับมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 65.7 นักเรียนมีความพึงพอใจในเรื่องการจัดการเรียนรู้โดยใช้หลักสูตรท้องถิ่นเป็นแนวทางในการสอนเพื่อให้ผู้เรียนได้เรียนรู้จากสถานการณ์จริงจากการมีส่วนร่วมของชุมชนอยู่ในระดับมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 57.5 นักเรียนมีความพึงพอใจในเรื่องกิจกรรมในการจัดการเรียนรู้แบบประวัติศาสตร์ท้องถิ่นมีความน่าสนใจ การจัดการเรียนรู้แบบท้องถิ่นมีการส่งเสริมความสัมพันธ์อันดีระหว่างชุมชนและนักเรียน การเรียนรู้ในรูปแบบประวัติศาสตร์ท้องถิ่นเป็นโอกาสสำคัญในการให้นักเรียนได้นำเสนอแลกเปลี่ยนเรียนรู้ในการพัฒนาชุมชน การเรียนรู้ในรูปแบบประวัติศาสตร์ท้องถิ่นส่งเสริมการพัฒนาทักษะในการคิดแก้ปัญหาเชิงสร้างสรรค์ และการเรียนรู้ในรูปแบบประวัติศาสตร์ท้องถิ่นส่งเสริมการพัฒนาทักษะในศตวรรษที่ 21

ระดับมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 60.8 นักเรียนมีความพึงพอใจในเรื่องการเรียนรู้ในรูปแบบประวัติศาสตร์ท้องถิ่น ช่วยให้
 นักเรียนมีความผูกพันกับชุมชน อยากอนูรักษ์ชุมชนอยู่ในระดับมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 65.7 นักเรียนมีความพึงพอใจ
 ในเรื่องการเรียนรู้ ที่มีความสำคัญทางประวัติศาสตร์ในท้องถิ่นสามารถทำให้นักเรียนมีแนวทางและวิธีการอนุรักษ์
 และพัฒนาชุมชนอยู่ในระดับมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 60.8

สรุปผลการวิจัยและอภิปรายผลการวิจัย

1. ผลการพัฒนาหลักสูตรท้องถิ่นเรื่อง ทักษะบางเขน หลักสูตรมีคุณภาพโดยรวมและรายด้านอยู่ในระดับ
 เหมาะสมมากที่สุด โดยด้านที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุดที่สุด คือ ด้านสื่อและแหล่งเรียนรู้และด้านการวัดและประเมินผล ซึ่งต่างก็มี
 ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 60.8รองลงมา คือ ด้านกิจกรรมการเรียนการสอน ด้านโครงสร้างและเนื้อหา และด้านอัตราเวลาเรียน
 ตามลำดับ ทั้งนี้อาจเป็นเพราะในการสร้างหลักสูตร ได้ผ่านกระบวนการสร้างอย่างมีระบบและวิธีการที่เหมาะสม
 คือ มีการศึกษาหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 (Ministry of Education, 2008) แนวทางการพัฒนา
 หลักสูตรท้องถิ่น คู่มือการจัดกิจกรรมการเรียนรู้กลุ่มสาระการเรียนรู้สังคมศึกษา ศาสนาและวัฒนธรรม แนวทางการจัดทำ
 หลักสูตรสถานศึกษาหลักสูตรท้องถิ่น ทำให้เข้าใจลักษณะของหลักสูตร องค์ประกอบของหลักสูตร แนวทางการจัดทำ
 สาระการเรียนรู้ วิเคราะห์เชื่อมโยงมาตรฐานการศึกษาขั้นพื้นฐาน มาตรฐานและขอบข่ายสาระการเรียนรู้สังคมศึกษา
 ศาสนาและวัฒนธรรม มาตรฐานการเรียนรู้ช่วงชั้น และกำหนดสาระการเรียนรู้รายปี ตามความต้องการของผู้เรียน
 กำหนดเป้าหมายของหลักสูตรในการพัฒนาผู้เรียนไว้อย่างชัดเจนทั้งด้านความรู้ คุณลักษณะอันพึงประสงค์
 และกระบวนการตามมาตรฐานการเรียนรู้ช่วงชั้น จึงทำให้รายละเอียดขององค์ประกอบของหลักสูตรท้องถิ่น
 มีความสมบูรณ์ และได้ปรับปรุงแก้ไขตามข้อเสนอแนะ อีกทั้งได้ผ่านการประเมินและตรวจสอบคุณภาพจากผู้เชี่ยวชาญ
 ผ่านการทดลองใช้กับนักเรียนเพื่อหาความเหมาะสมในด้านการใช้เนื้อหา เวลา การเรียนการสอน กิจกรรมการเรียนรู้อ
 การวัดและประเมินผล และได้แก้ไขปรับปรุงก่อนนำไปใช้เก็บรวบรวมข้อมูลจริงกับกลุ่มตัวอย่าง จากเหตุผลดังกล่าว
 จึงทำให้หลักสูตรท้องถิ่น เรื่องทักษะบางเขน มีคุณภาพโดยรวมและรายด้านอยู่ในระดับเหมาะสมมากที่สุด
 ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ Rattanaphan (2017) ได้ทำการวิจัย เรื่องการพัฒนาหลักสูตรท้องถิ่นกลุ่มสาระการเรียนรู้
 การงานอาชีพและเทคโนโลยี เรื่องการปลูกหน่อไม้ฝรั่งอินทรีย์ ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ผลการวิจัย พบว่าผลการประเมิน
 โครงร่างหลักสูตรโดยใช้การประเมินรูปแบบชิปหรือชิปโมเดล (CIPP Model) หลักสูตรมีคุณค่าและเหมาะสมกับ
 ท้องถิ่นมากที่สุดและสอดคล้องกับงานวิจัยของ Fuangsri (2018) ที่ได้ทำการวิจัยเรื่อง การพัฒนาหลักสูตรท้องถิ่น
 กลุ่มสาระการงานอาชีพและเทคโนโลยี เรื่องการประดิษฐ์บายศรีด้วยใบตอง สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6
 โรงเรียนวัดอุทัย (เขาวนวิทยา) ผลการวิจัยพบว่าผลการพัฒนาหลักสูตรท้องถิ่นกลุ่มสาระการงานอาชีพและเทคโนโลยี
 เรื่องการประดิษฐ์บายศรีด้วยใบตอง สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนวัดอุทัย (เขาวนวิทยา) หลักสูตร
 มีคุณภาพอยู่ในระดับดี

2. ผลการหาประสิทธิภาพของแผนการจัดการเรียนรู้หลักสูตรท้องถิ่น เรื่อง ทักษะบางเขน มีประสิทธิภาพ
 เท่ากับ 82.35/81.75 (E1/E2) ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ 80/80 ที่กำหนดไว้ ทั้งนี้ อาจเป็นเพราะในการพัฒนาแผนการจัดการ
 เรียนรู้ ได้ผ่านกระบวนการสร้างอย่างเป็นระบบใช้วิธีที่เหมาะสม มีการออกแบบการจัดการเรียนรู้ตามกรอบทิศทาง
 ที่กำหนดในหลักสูตร กำหนดรายละเอียดในองค์ประกอบของแผนการจัดการเรียนรู้ไว้อย่างชัดเจน สอดคล้องกับหลักสูตร
 ท้องถิ่นที่ได้พัฒนาขึ้น กิจกรรมการเรียนรู้เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ โดยเลือกรูปแบบที่เหมาะสมกับธรรมชาติของวิชา

และสาระการเรียนรู้ที่ให้ผู้เรียนแต่ละสาระ เรียงลำดับขั้นตอนการจัดกิจกรรมตามโครงสร้างการเรียนรู้กลุ่มสาระ การเรียนรู้สังคมศึกษา ศาสนาและวัฒนธรรม ใช้สื่อและวัสดุ อุปกรณ์ส่งเสริมให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้อย่างหลากหลาย ใช้การวัดและประเมินผลตามสภาพจริง ในการออกแบบการเรียนรู้ในแผนการจัดการเรียนรู้แต่ละแผน ได้กำหนด จุดประสงค์การเรียนรู้ให้ครอบคลุมทั้งด้านความรู้ คุณลักษณะอันพึงประสงค์ และทักษะกระบวนการ โดยเน้นผู้เรียน เป็นสำคัญ เน้นทักษะกระบวนการให้มากที่สุด เปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้ค้นพบและแสวงหาความรู้ด้วยตนเอง ใช้สื่อ การเรียนรู้ที่หลากหลายทั้งสื่อเทคโนโลยีสารสนเทศ และสื่อการเรียนรู้ในท้องถิ่น จากเหตุผลดังกล่าว จึงทำให้แผน การจัดการเรียนรู้หลักสูตรท้องถิ่น กลุ่มสาระการเรียนรู้สังคมศึกษา ศาสนาและวัฒนธรรม เรื่องทัศนบางเขน ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 มีประสิทธิภาพ ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ Tanjinda (2018) ที่ได้ทำวิจัยเรื่องการพัฒนาหลักสูตร ท้องถิ่นเรื่อง การทำไม้กวาดดอกหญ้ากลุ่มสาระการงานอาชีพและเทคโนโลยี ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ผลการวิจัยพบว่า แผนการจัดการเรียนรู้อามีประสิทธิภาพเท่ากับ 83.49/83.52 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ 80/80 และสอดคล้องกับงานวิจัยของ Worawat (2017) ที่ได้ทำวิจัยเรื่อง การพัฒนาแผนการจัดการเรียนรู้ กลุ่มสาระการเรียนรู้สังคมศึกษา ศาสนา และวัฒนธรรม ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 เรื่อง จังหวัดขอนแก่น โดยใช้รูปแบบการจัดการเรียนรู้ แบบร่วมมือ เทคนิคจิกซอว์ ผลการวิจัย พบว่าแผนการจัดการเรียนรู้อามีประสิทธิภาพเท่ากับ 82.46/81.15 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนดไว้คือ 80/80 ที่กำหนดไว้

3. ผลการประเมินความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการจัดการเรียนรู้หลักสูตรท้องถิ่น กลุ่มสาระการเรียนรู้ สังคมศึกษา ศาสนาและวัฒนธรรม เรื่อง ทัศนบางเขน ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 มากกว่าครึ่งหนึ่งของรายการประเมิน อยู่ในระดับมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 60.8 ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ ทั้งนี้อาจเป็นเพราะเนื้อหาที่ใช้สอน ในหลักสูตร เป็นเรื่องราวเกี่ยวกับท้องถิ่นบางเขน ซึ่งเป็นท้องถิ่นที่นักเรียนอาศัยอยู่และรู้จักดีพอสมควร นั้นหมายถึง นักเรียนได้เรียนรู้เรื่องราวเกี่ยวกับสิ่งแวดล้อมรอบตัวของตนเอง โดยผู้วิจัยพยายามจัดสิ่งแวดล้อมให้ใกล้เคียงกับ ที่เป็นจริง โดยสอดแทรกเพลง บทกลอน Field Trip และกิจกรรมต่าง ๆ เพื่อให้ให้นักเรียนได้ทำกิจกรรมร่วมกัน ทำให้นักเรียนเกิดความสุขสนุกสนาน ประทับใจในกิจกรรม ที่ทำจนเกิดเป็นความรัก ความเข้าใจในวิถีการดำเนินชีวิต ของคนในท้องถิ่นส่งผลให้นักเรียนมีเจตคติที่ดีต่อการเรียนรู้อยู่ในระดับมากที่สุด ซึ่งสอดคล้องกับ Tanjinda (2018) ได้ทำการวิจัยเรื่อง การพัฒนาหลักสูตรท้องถิ่น เรื่อง การทำไม้กวาดดอกหญ้า กลุ่มสาระการงานอาชีพและเทคโนโลยี ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ผลการวิจัยพบว่า นักเรียนที่เรียนด้วยแผนการจัดการเรียนรู้อามีประสิทธิภาพสูงที่สุดท้องถิ่น เรื่อง การทำ ไม้กวาดดอกหญ้ามีความพึงพอใจโดยรวมอยู่ในระดับมากที่สุด และสอดคล้องกับงานวิจัยของ Srithana (2020) ที่ได้ทำการวิจัยเรื่องการพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษา กลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษาเรื่อง การเคลื่อนไหว ด้วยท่ารำไย้งกองเลง ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนอากาศอำนวยศึกษา สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษสกจนคร เขต 3 ผลการวิจัยพบว่า เจตคติของนักเรียนที่ผ่านการเรียนรู้ ตามหลักสูตรที่พัฒนาขึ้นอยู่ในระดับมาก

ผู้วิจัยพบว่าการพัฒนาหลักสูตรท้องถิ่น กลุ่มสาระการเรียนรู้สังคมศึกษา ศาสนาและวัฒนธรรม เรื่องทัศนบางเขน ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนมัธยมสาธิตวัดพระศรีมหาธาตุ มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนครนั้น สามารถสร้างกระบวนการในการเรียนรู้ประวัติศาสตร์ ความเป็นมาของชุมชนในอดีตและสามารถสร้างความสัมพันธ์ อันดีกับคนในชุมชน ด้วยการจัดการเรียนรู้ผ่านหลักสูตรที่มีแผนการจัดการเรียนรู้หลักสูตรท้องถิ่นกลุ่มสาระการเรียนรู้ สังคมศึกษา ศาสนาและวัฒนธรรม เรื่องทัศนบางเขน ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนมัธยมสาธิตวัดพระศรีมหาธาตุ มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนคร ผู้เรียนในกลุ่มเป้าหมายของงานวิจัยก็มีส่วนร่วมทั้งกิจกรรมและให้ความสนใจในบทเรียน และชุมชนเป็นอย่างดี

ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัยไปใช้

1. ก่อนการนำหลักสูตรไปใช้ครูหรือผู้ใช้หลักสูตรควรรศึกษารายละเอียดของหลักสูตร พร้อมทั้งเอกสารประกอบหลักสูตรให้เข้าใจก่อนนำไปใช้

2. ระยะเวลาในการใช้หลักสูตรอาจมีการยืดหยุ่นได้โดยให้อยู่ในดุลยพินิจของอาจารย์ ครู หรือผู้นำหลักสูตรไปใช้

3. ควรมีการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนที่หลากหลายเลือกใช้สื่อการเรียนการสอนที่เหมาะสมและสอดคล้องกับเนื้อหา เวลาเรียน และสภาพความเป็นจริงของท้องถิ่น

4. ควรมีการประเมินผลการใช้หลักสูตรนี้ทุกครั้งที่นำไปใช้ เพื่อนำข้อมูลมาพัฒนาและปรับปรุงแก้ไขต่อไป

ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

1. ควรมีการพัฒนาหลักสูตรท้องถิ่น กลุ่มสาระการเรียนรู้สังคมศึกษา ศาสนาและวัฒนธรรม ที่สอดคล้องกับความต้องการของผู้เรียนและชุมชนเพื่อให้เกิดประโยชน์สูงสุดในการพัฒนาชุมชน

2. ควรมีการวิจัยเกี่ยวกับการพัฒนาหลักสูตรท้องถิ่นในกลุ่มสาระการเรียนรู้เพิ่มเติม เช่น ภาษาเพื่อให้เกิดการพัฒนาคนในชุมชนด้วยเช่นเดียวกัน

กิตติกรรมประกาศ

งานวิจัยในครั้งนี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษารายวิชาการพัฒนาหลักสูตรสังคมศึกษา หลักสูตรศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการสอนสังคมศึกษา มหาวิทยาลัยศิลปากร ซึ่งมีการจัดการเรียนรู้โดยใช้วิจัยเป็นฐาน ผู้วิจัยขอขอบพระคุณอาจารย์ผู้สอนและอาจารย์ประจำหลักสูตรที่ได้ให้คำแนะนำในการทำวิจัยจนสำเร็จลุล่วงไปด้วยดี ขอขอบพระคุณผู้อำนวยการโรงเรียนมัธยมสาธิตวัดพระศรีมหาธาตุ มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนคร ที่ให้การสนับสนุนในการทำวิจัยเป็นอย่างดี ขอขอบพระคุณผู้ปกครองที่ให้ความร่วมมือและชอบใจนักเรียนมัธยมศึกษาชั้นปีที่ 4 โรงเรียนมัธยมสาธิตวัดพระศรีมหาธาตุ มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนคร ที่ให้ความร่วมมือและการเก็บรวบรวมข้อมูลการวิจัยเป็นอย่างดี

REFERENCES

- Fuangsrri, K. (2018). Development of local curriculum, career learning subject groups related to research Sri leaves with banana leaves for grade 6 students at Wat Uthai School (Chaowanwittaya). Master Education Thesis. Phranakhon Si Ayutthaya Rajabhat University.
- Kitkokam, P. (2018). The role of curriculum development in the era of globalization. Master's thesis. BangkokThonburi University Bangkok.
- Kotburi, S. (2019). Development of local curriculum, social studies learning group. Religion and culture regarding conservation ancient ruins Ubon Ratchathani Province For 6th grade students. Master of Education Thesis Graduate. Ubon Ratchathani: Ubon Ratchathani Rajabhat University.

- Limhasnaikul, T. (2021). **Local community development with soft power**. Bangkok: Author.
- Ministry of Education. (2008). **National Education Act 1999 and and developing the curriculum into the present era**. Bangkok: Freight Forwarding Organization.
- Rattanaphan, S. (2017). **Growing Organic Asparagus Mathayom 3 level. The research results found that the results of the evaluation of the curriculum outline using the zip model or zip model (CIPP Model)**. (Master's thesis). Silpakorn University Bangkok.
- Srithana, S. (2020). **Educational institution curriculum development Health and Physical Education learning group: Movement with the Yoi Kong Leng dance Secondary school year 1 Amnuay Suksa School Sakon Nakhon Educational Service Area Office 3**. (Master's thesis). Silpakorn University Bangkok.
- Tanjinda, B. (2018). **Development of a local curriculum on making grass brooms. Group of work, careers and Technology, Grade 5. Independent students**. Master of Education: University Maha Sarakham.
- Vorrapamorn, P. (2017). **Soft power Thai**. administrators. Retrieved from <https://www.gotoknow.org/posts/484673> [2022, 15 Otb.]
- Worawat, S. (2017). **Developing a learning management plan for the social studies, religion, and culture subject group Grade 4, subject: Khon Kaen Province using the management model Cooperative learning of jigsaw techniques**. Study Independent research. Master of Education. : Maha Sarakham University.
-

Research Article

การศึกษาการบริหารด้านสถานศึกษาปลอดภัย สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษากรุงเทพมหานคร เขต 2

A STUDY OF SAFTY SCHOOL MANAGEMENT UNDER THE SECONDARY EDUCATIONAL SERVICE AREA OFFICE BANGKOK 2

นิษฐ์ฐา พิระชัยภาววงศ์¹ พลพิพัฒน์ วัฒนเศรษฐานุกุล² อนันต์ศักดิ์ ภูพลผัน³ สิรินคร สินจินดาวงศ์⁴
สุพรรณณี สมานญาต⁵ และ ชินกฤต ศรีสุข^{6*}

^{1,2}ศึกษานิเทศก์ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษากรุงเทพมหานคร เขต 2,

³ผู้อำนวยการสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษากรุงเทพมหานคร เขต 2

^{4,5}อาจารย์ประจำหลักสูตรปรัชญาดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยศรีปทุม

⁶ครู โรงเรียนเตรียมอุดมศึกษาพัฒนาการสุวรรณภูมิ

Nittha Peerachaiyawong¹, Polpipat Wattanasettanukul², Anunsuk Phoopolpun³
Sirinthorn Sinjindawong⁴, Supanee Samarnyat⁵ and Chinakrit Srisuk^{6*}

^{1,2}Supervisor, The Secondary Educational Service Area Office Bangkok 2

³Director of the Office of Educational Service Area, The Secondary Educational Service Area Office Bangkok 2

^{4,5}Lecturer of Faculty of Doctor of Philosophy Program in Educational Administration, Sripatum University,

⁶Teacher The Triamudomsuksa patthanakarnsuwannabhumi School

*E-mail: Chinakrit.s@tupp.ac.th

Received: 04-10-2023

Revised: 19-12-2023

Accepted: 26-12-2023

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) ศึกษาสภาพปัจจุบันและระดับการบริหารด้านสถานศึกษาปลอดภัยตามหลัก 3 ป และ 2) ศึกษาแนวทางการบริหารด้านสถานศึกษาปลอดภัย สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษากรุงเทพมหานคร เขต 2 ได้แก่ ภัยเกิดจากการใช้ความรุนแรงของมนุษย์ ภัยที่เกิดจากการละเมิดสิทธิ์ ภัยที่เกิดจากอุบัติเหตุ และภัยที่เกิดจากสภาวะทางร่างกายและจิตใจ การบริหารด้านสถานศึกษาปลอดภัยตามมาตรการ 3 ป คือ ป้องกัน ปลูกฝังและปราบปราม กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาครั้งนี้ แบ่งเป็น กลุ่มตัวอย่างกลุ่มที่ 1 จำนวน 215 คน ได้แก่ ผู้อำนวยการสถานศึกษา จำนวน 40 คน รองผู้อำนวยการสถานศึกษา จำนวน 123 คน และครูผู้รับผิดชอบโครงการสถานศึกษาปลอดภัย จำนวน 52 คน และกลุ่มตัวอย่างกลุ่มที่ 2 ผู้บริหารสถานศึกษา จำนวน 9 คน เลือกแบบเจาะจง เครื่องมือวิจัยเป็นแบบสอบถามแบบประเมินค่า 5 ระดับ (rating scales) และแบบสนทนากลุ่ม สถิติที่ใช้

ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ความถี่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย (\bar{X}) ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) และการวิเคราะห์เนื้อหา ผลการวิจัยพบว่า

1. สภาพปัจจุบันการบริหารด้านสถานศึกษาปลอดภัย สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา กรุงเทพมหานคร เขต 2 ตามขอบข่ายความปลอดภัย 4 กลุ่มภัย คือ ภัยที่เกิดจากผลกระทบทางสุขภาพทางกาย และจิตใจ ภัยที่เกิดจากการใช้ความรุนแรงของมนุษย์ ภัยที่เกิดจากอุบัติเหตุและภัยที่เกิดจากการถูกละเมิดสิทธิ์ มีสภาพปัจจุบันโดยรวมอยู่ที่ระดับมาก ค่าเฉลี่ย (\bar{X}) เท่ากับ 4.48 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) เท่ากับ 0.73 และตามมาตรการ 3 ป คือ การปราบปราม การป้องกัน และ การปลูกฝัง ระดับการปฏิบัติโดยรวมอยู่ที่ระดับมาก ค่าเฉลี่ย (\bar{X}) เท่ากับ 4.13 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) เท่ากับ 0.75

2. แนวทางบริหารด้านสถานศึกษาปลอดภัย สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษากรุงเทพมหานคร เขต 2 ควรมีการพัฒนาและกำหนดรูปแบบการบริหารด้านสถานศึกษาปลอดภัย เนื่องจากในปัจจุบัน โรงเรียนแต่ละแห่ง ในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษากรุงเทพมหานคร เขต 2 มีแนวทางการบริหารด้านสถานศึกษา ปลอดภัยที่แตกต่างกันไปตามนโยบายของผู้บริหารสถานศึกษา แนวทางหรือรูปแบบต้องครอบคลุมตามมาตรการ 3 ป โดยเพิ่มความเข้มงวดและรวดเร็วในการปราบปราม พัฒนาแนวทางและรูปแบบการป้องกันและปลูกฝังเรื่อง ความปลอดภัย โดยพัฒนาหลักสูตรเกี่ยวกับการบริหารสถานศึกษาปลอดภัย และหลักสูตรสถานศึกษาปลอดภัย สำหรับ ผู้เรียน ชุมชน ผู้ปกครอง

คำสำคัญ: การบริหาร การบริหารด้านสถานศึกษาปลอดภัย ความปลอดภัยในสถานศึกษา

ABSTRACT

The objectives of this research were 1) to study the current condition and management level of safe schools according to the 3-year principle and 2) to study the management guidelines for safe schools under the Bangkok Secondary Education Area Office 2; namely, the threat of human violence, infringement accidents and physical and mental well-being that the administration of safe educational institutions according to the 3-year measures: prevention, cultivation, and suppression. The sample used in this study was divided into group 1 of 215 people, including 40 school directors, 123 deputy directors of educational institutions, 52 teachers in charge of the Safe Schools project, and 9 students in Group 2 of school administrators. The research tools are a questionnaire of 5 rating scales and group discussion, standard deviation (S.D.), and Content Analysis. The results showed that

1. The current state of management of safe educational institutions under the Bangkok Secondary Education Area Office in Region 2 according to the scope of safety 4 groups of hazards; namely, threats caused by physical and mental health impacts. The threat of human violence accidental hazards and rights infringement. The overall current condition is at a large level. The mean (\bar{X}) is 4.48, and the standard deviation (S.D.) is 0.73. Prevention and Cultivation are at a large level. Average (\bar{X}) equals 4.13, and standard deviation (S.D.) equals 0.75

2. Guidelines for Safe School Management Bangkok Secondary Education Area Office 2 should develop and establish the safe school management model. Each school is affiliated with the Bangkok Secondary Education Area Office 2 has different guidelines for safe school administration according to school administrators' policies. The guidelines or patterns must be covered by the 3P measures, with intensification and rapid suppression. Develop guidelines and models for preventing and instilling safety by developing curriculum on safe school administration and safe school curriculum for learners, parents and community

Keywords: Management, School Safety Management, Safety in Schools

บทนำ

สถานการณ์ในปัจจุบันมีการเปลี่ยนแปลงสถานะทางด้านสังคม เศรษฐกิจ วัฒนธรรม สิ่งแวดล้อม รวมไปถึงความก้าวหน้าของนวัตกรรมและเทคโนโลยี แม้ผลกระทบทางบวก คือ ความเติบโตของด้านต่าง ๆ แต่ก็กลายเป็นตัวกระตุ้นที่สำคัญที่ก่อให้เกิดปัญหาสังคม อันเนื่องจากการเกิดสังคมแห่งการแข่งขัน นำไปสู่ปัญหาการเอาเปรียบเพื่อให้ได้มาซึ่งคุณภาพชีวิตที่ดี แม้ว่าสถานการณ์ปัจจุบันมีความก้าวหน้าทางเทคโนโลยีแต่ด้านคุณธรรม จริยธรรมกลับเสื่อมถอยลง เกิดการแพร่กระจายของสารเสพติด เกิดภัยจากสื่อเทคโนโลยี โดยเฉพาะในเด็กและเยาวชนที่อาจเกิดการเสพติดต่าง ๆ อย่างขาดการยั้งคิดเปิดรับเนื้อหา ข้อความที่ไม่สร้างสรรค์ ขาดการไตร่ตรอง หรือขาดภูมิคุ้มกันทางความคิด ส่งผลให้มีพฤติกรรมเบี่ยงเบน ล่อแหลมต่อการทำผิดต่อกฎหมาย หมิ่นเหม่ต่อศีลธรรมอันดีงามและมีความนิยมที่ไม่พึงประสงค์ และเสี่ยงต่อความปลอดภัยในสังคมทั้งด้านการดำรงชีวิตและคุณภาพชีวิต (Uthaisaen & JaneLetters, 2015; Wongannond, 2014) ประกอบกับข่าวสารที่ปรากฏในข่าวต่าง ๆ พบว่า มีข่าวที่เกี่ยวข้องกับการล่องละเมิดทางเพศ การใช้ความรุนแรงแก่เด็กและเยาวชน ล้วนเป็นเหตุการณ์ที่ก่อให้เกิดความทุกข์ ความวิตกกังวล ส่งผลเสียต่อสุขภาพจิตและสุขภาพกายของเด็กและเยาวชนวัยเรียน (Chaihwung & Phutiariyawat, 2018) ดังนั้น การวางรากฐานในการพัฒนาชีวิตของมนุษย์ตั้งแต่ในวัยเรียนด้วยการศึกษาเพื่อการพัฒนาแก้ไขปัญหาในเด็กและเยาวชนให้มีคุณภาพชีวิตที่ดีขึ้น พร้อมทั้งจะอยู่ร่วมกับผู้อื่นได้ในสังคมที่มีการเปลี่ยนแปลง จึงเป็นเรื่องสำคัญ เพราะการศึกษาเป็นสิ่งสำคัญในการสร้างชาติ (Ministry of Education, 2008) สอดคล้องกับยุทธศาสตร์ชาติ 20 ปี (พ.ศ. 2561 - 2580) ด้านที่ 1 การจัดการศึกษาเพื่อความมั่นคงของสังคมและประเทศชาติ มีวัตถุประสงค์หลักในการเสริมสร้างความมั่นคงในชีวิตของคนทุกช่วงวัย จากภัยคุกคามในรูปแบบใหม่ อาทิ อาชญากรรมและความรุนแรงในรูปแบบต่าง ๆ ยาเสพติด ภัยพิบัติจากธรรมชาติ ภัยจากโรคอุบัติใหม่ และภัยจากไซเบอร์ เป็นต้น (Announcement of the Royal Gazette, 2018)

การจัดการศึกษาเพื่อความมั่นคงของสังคมและประเทศชาติต่อการเปลี่ยนแปลงทางการศึกษาที่เกิดจากความก้าวหน้าทางวิทยาการและเทคโนโลยีของโลกยุคศตวรรษที่ 21 เป็นความท้าทายในด้านการเปลี่ยนแปลงของบริบทเศรษฐกิจและสังคมโลกอันเนื่องจากการปฏิวัติดิจิทัล (Digital Revolution) พฤติกรรมของประชากรที่ปรับเปลี่ยนไปตามกระแสโลกาภิวัตน์เป็นผลให้เกิดภัยคุกคามต่อความมั่นคงรูปแบบใหม่ที่ส่งผลกระทบต่อประชาชน และประเทศชาติ ซึ่งภัยในแต่ละด้านล้วนมีความสำคัญต่อการพัฒนาประเทศ (National Education Plan 2017-2036, 2017) ประกอบกับนโยบายขับเคลื่อน 7 วาระเร่งด่วน ซึ่งข้อที่ 1 ของวาระเร่งด่วนนี้ คือ วาระเรื่องความปลอดภัยของนักเรียน ภัยที่เกิดแก่

นักเรียน ครู และบุคลากรทางการศึกษา ที่เกิดขึ้นซ้ำและส่งผลกระทบต่อสภาพร่างกายและจิตใจ ในหลายปีที่ผ่านมา เช่น ภัยจากการคุกคามทางเพศ ภัยจากการกลั่นแกล้งรังแก (Bully) รวมถึงภัยที่เกิดจากโรคอุบัติใหม่ ได้แก่ การแพร่ระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 (COVID - 19) เป็นผลให้เป็นอุปสรรคต่อการเรียนรู้และสวัสดิภาพชีวิตของนักเรียน ครู และบุคลากรทางการศึกษา (Ministry of Education, 2021) สำหรับสถานศึกษากับนักเรียนนั้น สถานศึกษามีความสำคัญอย่างยิ่งต่อการพัฒนาทักษะ ความรู้ ความสามารถ การสร้างประสบการณ์ การปลูกฝังค่านิยม อันดีงามต่อนักเรียนให้เป็นมนุษย์ที่สมบูรณ์ทั้งทางร่างกาย จิตใจ สติปัญญา มีความรู้ คุณธรรม จริยธรรม และวัฒนธรรม ในการดำรงชีวิต สามารถอยู่ร่วมกับผู้อื่นได้อย่างมีความสุข (National Education Act (No. 3) B.E. 2553, 2010) เนื่องจากเด็กและเยาวชนที่อยู่ในวัยเรียนจะใช้เวลาส่วนใหญ่อยู่ในสถานศึกษา ในการทำกิจกรรม ส่งเสริมการเรียนรู้ต่าง ๆ (Aunsatanon, 2020) ดังนั้น สถานศึกษาต้องสามารถบริหารจัดการด้านความปลอดภัยแก่นักเรียน (Child Protection Act B.E. 2546, 2003) เนื่องจากความปลอดภัยเป็นปัจจัยสำคัญที่ส่งผลกระทบต่อคุณภาพการเรียนรู้ของนักเรียน การที่ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนจะประสบผลสำเร็จตามเป้าหมายย่อมขึ้นอยู่กับความสุขและการมีชีวิตที่ปลอดภัยทั้งภายในและภายนอกสถานศึกษา ดังนั้น สถานศึกษาจึงนับว่าเป็นสิ่งแวดล้อมที่มีความสำคัญต่อนักเรียนอย่างมากที่จะช่วยให้นักเรียนได้ปรับตัวให้เท่าทันการเปลี่ยนแปลงของสังคมและสิ่งแวดล้อมภายนอก รู้จักเอาตัวรอดจากภัยคุกคามหรือสภาวะการณ์ที่คับขัน ป้องกันตัวเองจากปัจจัยเสี่ยงที่อาจเกิดขึ้นกับตนเองได้ สามารถใช้ชีวิตได้อย่างมีประสิทธิภาพ นอกจากบทบาทของโรงเรียนที่จะต้องรักษาความปลอดภัยให้แก่เด็กนักเรียนตลอดเวลา ยังรวมทั้งบุคลากรทั้งหมดในโรงเรียนด้วย เพราะความปลอดภัยถือได้ว่าเป็นความรับผิดชอบของโรงเรียนทั้งผู้บริหารและครู ทั้งด้านกฎหมายและศีลธรรมมีมาตรการที่โรงเรียนจัดขึ้นเพื่อให้เกิดความปลอดภัย และให้ความรู้ความสามารถแก่นักเรียน ครู และบุคลากรเกี่ยวกับวิธีการรักษาความปลอดภัยในสถานที่ต่าง ๆ ทุกสถานการณ์ด้วย (Simad & Sompongtham, 2022)

ด้วยเหตุนี้ สถานศึกษาจึงมีความจำเป็นที่ต้องมีแนวทางในการบริหารจัดการความปลอดภัยในสถานศึกษา บริบทของสถานศึกษาในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา กรุงเทพมหานคร เขต 2 มีจำนวน 52 โรงเรียน แต่ละโรงเรียนตั้งอยู่ในพื้นที่ชุมชนเมืองที่มีความแออัด เป็นแหล่งที่มีประชากรอาศัยอยู่เป็นจำนวนมาก จึงส่งผลให้มีข้อจำกัดในการบริหารด้านความปลอดภัยในสถานศึกษาจากภัยคุกคามในรูปแบบต่าง ๆ

งานวิจัยนี้ ได้ศึกษาสภาพปัจจุบันของการบริหารด้านสถานศึกษาปลอดภัย และระดับการบริหารด้านสถานศึกษาปลอดภัย ตามมาตรา 3 ป คือ การป้องกัน การปลูกฝัง และการปราบปราม ของสถานศึกษา ทั้ง 52 โรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษากรุงเทพมหานคร เขต 2 และ เพื่อนำข้อค้นพบไปใช้ในการพัฒนาการบริหารด้านความปลอดภัยของสถานศึกษาให้มีคุณภาพต่อไป

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาสภาพปัจจุบันของการบริหารด้านสถานศึกษาปลอดภัย และระดับการบริหารด้านสถานศึกษาปลอดภัย ตามหลัก 3 ป ของสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษากรุงเทพมหานคร เขต 2
2. เพื่อศึกษาแนวทางการบริหารด้านสถานศึกษาปลอดภัย สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษากรุงเทพมหานครเขต 2

ขอบเขตของการวิจัย

ขอบเขตด้านประชากรและตัวอย่างในการวิจัย

ประชากรกลุ่มที่ 1 ที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือ ผู้บริหาร จำนวน 229 คน และครู จำนวน 5,262 คน ในสถานศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษากรุงเทพมหานคร เขต 2 รวมจำนวน 5,491 คน จาก 52 โรงเรียน (Policy & Planning Group, 2022)

กลุ่มตัวอย่างกลุ่มที่ 1 เพื่อศึกษาสภาพปัจจุบันและระดับการบริหารด้านสถานศึกษาปลอดภัย ตามหลัก 3 ป ของสถานศึกษา ได้แก่ ผู้อำนวยการสถานศึกษา จำนวน 40 คน รองผู้อำนวยการสถานศึกษา จำนวน 123 คน และครูผู้รับผิดชอบโครงการสถานศึกษาปลอดภัย จำนวน 52 คน ซึ่งขนาดกลุ่มตัวอย่างใช้ตารางของ Krejcie & Morgan (1970) ใช้วิธีการเทียบสัดส่วนประชากรตามขนาดของสถานศึกษาและการเลือกอย่างเจาะจง

กลุ่มตัวอย่างกลุ่มที่ 2 เพื่อสนทนากลุ่ม (Focus Group Discussion) เกี่ยวกับแนวทางการบริหารด้านสถานศึกษาปลอดภัย คือ ผู้บริหารสถานศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษากรุงเทพมหานคร เขต 2 จำนวน 9 คน ได้จากการเลือกแบบเจาะจง (Purposive Sampling) (Miles & Huberman, 1994; Suri, 2011) ซึ่งพิจารณาจากผู้ที่มีประสบการณ์ในการบริหารไม่ต่ำกว่า 5 ปี หรือได้รับรางวัลเกี่ยวกับการบริหารสถานศึกษา หรือ มีวุฒิทางการศึกษาในระดับดุษฎีบัณฑิต

ขอบเขตด้านเนื้อหา

1. สภาพปัจจุบันการบริหารด้านสถานศึกษาปลอดภัย สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา กรุงเทพมหานครเขต 2 ตามขอบข่ายความปลอดภัย 4 กลุ่มภัย และมาตรการ 3 ป (สำนักงานคณะกรรมการการศึกษา ขั้นพื้นฐาน, 2563) ประกอบด้วย

ความปลอดภัย 4 กลุ่มภัย ได้แก่ 1) ภัยที่เกิดจากการใช้ความรุนแรงของมนุษย์ 2) ภัยที่เกิดจากอุบัติเหตุ 3) ภัยที่เกิดจากการถูกละเมิดสิทธิ์ 4) ภัยที่เกิดจากผลกระทบทางสุขภาพทางกายและจิตใจ

มาตรการ 3 ป ได้แก่ 1) การป้องกัน 2) การปลุกฝัง 3) การปราบปราม

2. แนวทางการบริหารด้านสถานศึกษาปลอดภัย สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา กรุงเทพมหานคร เขต 2

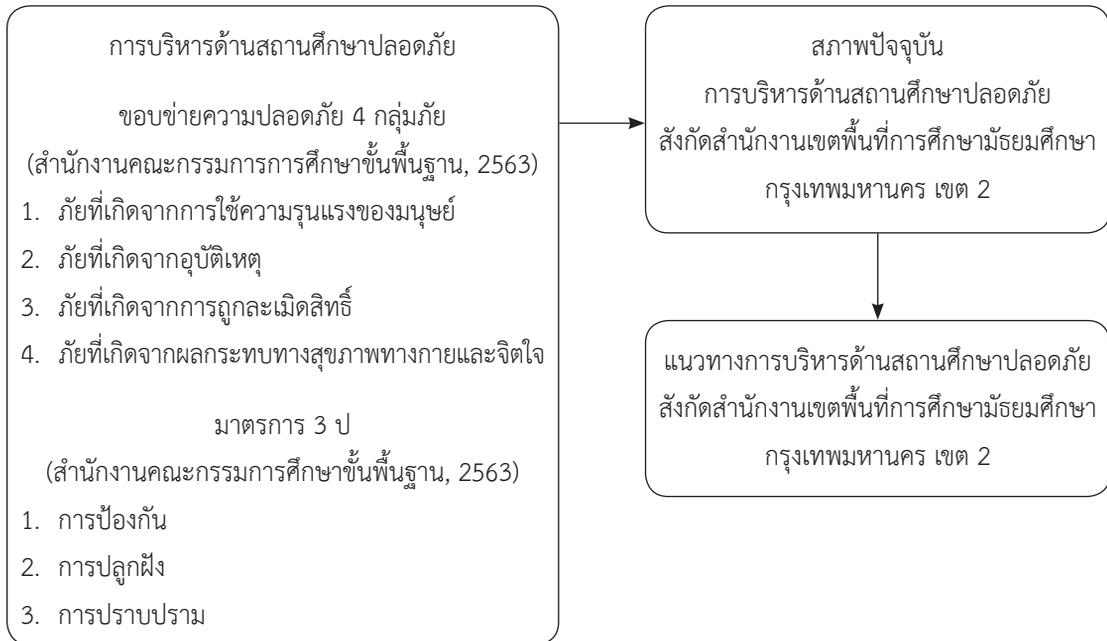
ขอบเขตด้านพื้นที่

สถานศึกษาในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา กรุงเทพมหานคร เขต 2

ขอบเขตระยะเวลา

ระยะเวลาที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล คือ เดือน มกราคม 2566 ถึง เดือน กันยายน 2566

กรอบแนวคิดของการวิจัย

ภาพที่ 1 กรอบแนวคิดของการวิจัย

ระเบียบวิธีวิจัย

การวิจัยนี้ ผู้วิจัยได้ออกแบบการวิจัย โดยใช้วิธีวิจัยเชิงผสมวิธี (Mixed Methodology) รูปแบบการวิจัยแบบขั้นตอนเชิงอธิบาย (Explanatory Sequential Design) ซึ่งเป็นการวิจัยที่แบ่งเป็น 2 ขั้นตอน โดยขั้นตอนแรกเป็นการวิจัยเชิงปริมาณ เพื่อตอบปัญหาการวิจัย และขั้นตอนที่ 2 เป็นการวิจัยเชิงคุณภาพ เพื่อช่วยในการอธิบายผลให้กระจ่างยิ่งขึ้น ทั้งนี้ มีวิธีการดำเนินการวิจัย ดังนี้

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

ผู้วิจัยศึกษาแนวคิด ทฤษฎี จากเอกสาร และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการบริหารสถานศึกษาและการบริหารสถานศึกษาปลอดภัย จากนั้นนำมาสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ประกอบด้วย

1) แบบสอบถาม (Questionnaire) เพื่อศึกษาสภาพปัจจุบันและระดับการบริหารด้านสถานศึกษาปลอดภัยตามหลัก 3 ป ของสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษากรุงเทพมหานคร เขต 2 ซึ่งแบบสอบถามเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) 5 ระดับ คือ มากที่สุด มาก ปานกลาง น้อย น้อยที่สุด เกี่ยวกับสภาพปัจจุบันและสภาพที่พึงประสงค์ของการบริหารด้านสถานศึกษาปลอดภัย สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษากรุงเทพมหานคร เขต 2

2) แบบสนทนากลุ่ม (Focus Group Discussion) เพื่อศึกษาแนวทางการบริหารด้านสถานศึกษาปลอดภัย สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษากรุงเทพมหานคร เขต 2 ซึ่งเป็นแบบบันทึกการสนทนากลุ่ม ที่มีการกำหนด

ประเด็นคำถามที่ชัดเจน เกี่ยวกับแนวทางการบริหารด้านสถานศึกษาปลอดภัย สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา
 มัธยมศึกษากรุงเทพมหานคร เขต 2

การสร้างและหาคุณภาพเครื่องมือ

1) นำแบบสอบถามที่ใช้ในการวิจัยให้ผู้เชี่ยวชาญ 5 ท่านตรวจสอบความตรงเชิงเนื้อหา (Content Validity) จากนั้นคัดเลือกข้อคำถามในแบบสอบถามที่มีค่าดัชนีความสอดคล้องระหว่างข้อคำถามประสงค์ (Index of Item Objective Congruence: IOC) ตั้งแต่ 0.50 ขึ้นไป (Gulsawat, 2015) และปรับปรุงแก้ไขแบบสอบถามตามข้อเสนอแนะของผู้เชี่ยวชาญและอาจารย์ที่ปรึกษา ซึ่งจากการตรวจสอบความตรงเชิงเนื้อหา (Content Validity) ข้อคำถามในแบบสอบถามทุกข้อมีค่าดัชนีความสอดคล้อง เท่ากับ 1.0 สามารถนำมาใช้ในการเก็บข้อมูลได้

2) นำแบบสอบถามไปทดลองใช้ (Try Out) กับคณะกรรมการในการดำเนินงานด้านสถานศึกษาปลอดภัย สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษากรุงเทพมหานคร เขต 2 ที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง จำนวน 30 คน

3) นำข้อมูลที่ได้จากการทดลองใช้แบบสอบถามไปตรวจสอบหาความเชื่อมั่น (Reliability) โดยใช้สูตร Cronbach's Alpha Coefficient (Cronbach, 1970) ซึ่งแบบสอบถามฉบับนี้มีค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ .973

4) สร้างแบบสนทนากลุ่ม เกี่ยวกับแนวทางการบริหารด้านสถานศึกษาปลอดภัย สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา
 มัธยมศึกษากรุงเทพมหานคร เขต 2

5) นำแบบสนทนากลุ่มที่ใช้ในการวิจัยให้ผู้เชี่ยวชาญ 5 ท่านตรวจสอบความตรงตามเนื้อหา (Content Validity) จากนั้นคัดเลือกข้อคำถามในแบบสนทนากลุ่มที่มีค่าดัชนีความสอดคล้องระหว่างข้อคำถามประสงค์ (Index of Item Objective Congruence: IOC) ตั้งแต่ 0.50 ขึ้นไป (Yonjoho et al., 2018) และปรับปรุงแก้ไขแบบสอบถามตามข้อเสนอแนะของผู้เชี่ยวชาญและอาจารย์ที่ปรึกษา ซึ่งจากการตรวจสอบความตรงเชิงเนื้อหา (Content Validity) ข้อคำถามในแบบสอบถามทุกข้อมีค่าดัชนีความสอดคล้อง เท่ากับ 1.0 สามารถนำมาใช้ในการเก็บข้อมูลได้

การวิเคราะห์ข้อมูล

การวิจัยเชิงปริมาณเป็นการวิเคราะห์ข้อมูล โดยใช้สถิติพื้นฐาน ได้แก่ ความถี่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย (\bar{X}) ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) และแปลผลโดยนำไปเทียบกับเกณฑ์ที่กำหนด ส่วนการวิจัยเชิงคุณภาพ ใช้การวิเคราะห์ข้อมูลเชิงพรรณนา (Descriptive Analysis) และวิเคราะห์ข้อมูลจากการสนทนากลุ่ม เพื่อศึกษาแนวทางการพัฒนาโรงเรียนสิ่งแวดล้อมศึกษาเพื่อการพัฒนาที่ยั่งยืน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา
 กรุงเทพมหานคร เขต 2

ผลการศึกษา

1. ผลการศึกษาสภาพปัจจุบันการบริหารด้านสถานศึกษาปลอดภัย สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา
 มัธยมศึกษากรุงเทพมหานคร เขต 2

1.1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม ได้แก่ เพศ ตำแหน่ง ของผู้บริหารสถานศึกษา และครู
 ผู้รับผิดชอบโครงการสถานศึกษาปลอดภัย สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษากรุงเทพมหานคร เขต 2
 รายละเอียดดังตารางที่ 1

ตารางที่ 1 จำนวนและร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถามจำแนกตามข้อมูลทั่วไป

1. เพศ	จำนวน	ร้อยละ
1.1 เพศชาย	91	42.33
1.2 เพศหญิง	124	57.67
รวม	215	100.00
2. ตำแหน่ง		
2.1 ผู้อำนวยการสถานศึกษา	40	18.60
2.2 รองผู้อำนวยการสถานศึกษา	123	57.21
2.3 ครูผู้รับผิดชอบโครงการสถานศึกษาปลอดภัย	52	24.19
รวม	215	100.00

จากตารางที่ 1 พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามมากกว่าครึ่งหนึ่งเป็นเพศหญิง จำนวน 124 คน คิดเป็นร้อยละ 57.67 ที่เหลือเป็นเพศชาย จำนวน 91 คน คิดเป็นร้อยละ 42.33 มีตำแหน่งรองผู้อำนวยการสถานศึกษามากที่สุด จำนวน 123 คน คิดเป็นร้อยละ 57.21 รองลงมาคือ ครูผู้รับผิดชอบโครงการสถานศึกษาปลอดภัย จำนวน 52 คน คิดเป็นร้อยละ 24.19 และผู้อำนวยการสถานศึกษา 40 คน คิดเป็นร้อยละ 18.60 ตามลำดับ

1.2 ความคิดเห็นเกี่ยวกับสภาพปัจจุบันการบริหารด้านสถานศึกษาปลอดภัย สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษากรุงเทพมหานคร เขต 2 ตามขอข้ายความปลอดภัย 4 กลุ่มภัย

ตารางที่ 2 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน รวมถึงการแปลผลความคิดเห็นเกี่ยวกับสภาพปัจจุบันของการบริหารด้านสถานศึกษาปลอดภัย สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษากรุงเทพมหานคร เขต 2 ตามขอข้ายความปลอดภัย 4 กลุ่มภัย

ประเด็น	\bar{X}	S.D.	แปลผล
1. ภัยที่เกิดจากผลกระทบทางสุขภาพทางกายและจิตใจ	4.60	0.55	มากที่สุด
2. ภัยที่เกิดจากการใช้ความรุนแรงของมนุษย์	4.52	0.63	มากที่สุด
3. ภัยที่เกิดจากอุบัติเหตุ	4.46	0.76	มาก
4. ภัยที่เกิดจากการถูกละเมิดสิทธิ์	4.35	0.98	มาก
รวม	4.48	0.73	มาก

จากตารางที่ 2 การบริหารด้านสถานศึกษาปลอดภัย สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา กรุงเทพมหานคร เขต 2 ตามข้อบ่งชี้ความปลอดภัย 4 กลุ่มภัย คือ สภาพปัจจุบันโดยรวมอยู่ที่ระดับมาก ค่าเฉลี่ย (\bar{X}) เท่ากับ 4.48 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) เท่ากับ 0.73 และเมื่อพิจารณารายด้าน พบว่า ด้านที่มีการปฏิบัติมากที่สุด คือ ภัยที่เกิดจากผลกระทบทางสุขภาพทางกายและจิตใจ ค่าเฉลี่ย (\bar{X}) เท่ากับ 4.60 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) เท่ากับ 0.55 รองลงมาคือ ภัยที่เกิดจากการใช้ความรุนแรงของมนุษย์ ค่าเฉลี่ย (\bar{X}) เท่ากับ 4.52 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) เท่ากับ 0.63 ภัยที่เกิดจากอุบัติเหตุ ค่าเฉลี่ย (\bar{X}) เท่ากับ 4.46 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) เท่ากับ 0.76 และภัยที่เกิดจากการถูกละเมิดสิทธิ ค่าเฉลี่ย (\bar{X}) เท่ากับ 4.35 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) เท่ากับ 0.98 ตามลำดับ

1.3 ความคิดเห็นเกี่ยวกับการบริหารด้านสถานศึกษาปลอดภัย สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษากรุงเทพมหานคร เขต 2

ตารางที่ 3 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และการแปลผลความคิดเห็นเกี่ยวกับการบริหารด้านสถานศึกษาปลอดภัย สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษากรุงเทพมหานคร เขต 2 ตามมาตราการ 3 ป

ประเด็น	\bar{X}	S.D.	แปลผล
1. การปราบปราม	4.18	0.73	มาก
2. การป้องกัน	4.17	0.72	มาก
3. การปลูกฝัง	4.05	0.80	มาก
รวม	4.13	0.75	มาก

จากตารางที่ 3 การบริหารด้านสถานศึกษาปลอดภัย สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา กรุงเทพมหานคร เขต 2 ตามมาตราการ 3 ป คือ การป้องกัน การปลูกฝัง และการปราบปราม ระดับการปฏิบัติโดยรวมอยู่ที่ระดับมาก ค่าเฉลี่ย (\bar{X}) เท่ากับ 4.13 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) เท่ากับ 0.75 และเมื่อพิจารณารายด้าน พบว่า ด้านที่มีการปฏิบัติมากที่สุด คือ การปราบปราม ค่าเฉลี่ย (\bar{X}) เท่ากับ 4.18 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) เท่ากับ 0.72 รองลงมา คือ การป้องกัน ค่าเฉลี่ย (\bar{X}) เท่ากับ 4.17 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) เท่ากับ 0.72 และการปลูกฝัง ค่าเฉลี่ย (\bar{X}) เท่ากับ 4.05 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) เท่ากับ 0.80 ตามลำดับ

2. แนวทางบริหารด้านสถานศึกษาปลอดภัย สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษากรุงเทพมหานคร เขต 2

จากการสนทนากลุ่มผู้บริหารสถานศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษากรุงเทพมหานคร เขต 2 จำนวน 9 คน พบว่า การบริหารด้านสถานศึกษาปลอดภัยในปัจจุบัน โรงเรียนแต่ละแห่งในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษากรุงเทพมหานคร เขต 2 มีแนวทางการบริหารด้านสถานศึกษาปลอดภัยที่แตกต่างกันไปตามนโยบายของผู้บริหารสถานศึกษา และยังไม่มีการออกแบบแนวทางการปฏิบัติ หรือรูปแบบการบริหารด้านสถานศึกษาปลอดภัย ที่จะทำให้ทุกโรงเรียนมีแนวทางการบริหารด้านสถานศึกษาปลอดภัยที่เป็นมาตรฐานและมีแนวทางเดียวกัน ดังนั้น จึงควรมีการพัฒนาและกำหนดรูปแบบการบริหารด้านสถานศึกษาปลอดภัยของสถานศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่

การศึกษามัธยมศึกษากรุงเทพมหานคร เขต 2 โดยแนวทางหรือรูปแบบนั้น จะต้องครอบคลุมตามมาตรการ 3 ปี โดยด้านที่ต้องเร่งดำเนินการพัฒนาแนวทางและรูปแบบมากที่สุด คือ ด้านการป้องกัน จากนั้น ต้องมีการดำเนินการด้านการปลูกฝัง ซึ่งมาตรการนี้ จะเป็นการดำเนินการที่มุ่งหวังผลลัพธ์ในระยะยาว เริ่มต้นจากการพัฒนาหลักสูตรเกี่ยวกับการบริหารสถานศึกษาปลอดภัยสำหรับผู้บริหาร ครูและบุคลากรในสถานศึกษา พัฒนาหลักสูตรเกี่ยวกับสถานศึกษาปลอดภัยสำหรับนักเรียน พัฒนาหลักสูตรเกี่ยวกับสถานศึกษาปลอดภัย สำหรับชุมชน ผู้ปกครอง สำหรับมาตรการด้านการปราบปราม จะเป็นการเพิ่มความเข้มงวดในการใช้มาตรการปราบปรามต่าง ๆ และเพิ่มความรวดเร็วในการดำเนินการปราบปราม และดำเนินการอย่างจริงจัง ดังนั้น จึงเรียงลำดับการดำเนินการตามมาตรการ 3 ปี คือ ปราบปราม (เพิ่มความเข้มงวดและรวดเร็ว) ป้องกัน (พัฒนาแนวทางและรูปแบบการป้องกัน) และปลูกฝัง (พัฒนาหลักสูตรเกี่ยวกับการบริหารสถานศึกษาปลอดภัย และหลักสูตรสถานศึกษาปลอดภัยสำหรับนักเรียน ชุมชน ผู้ปกครอง)

สรุปผลการวิจัยและอภิปรายผลการวิจัย

ผลการศึกษาด้านการบริหารด้านสถานศึกษาปลอดภัย สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา กรุงเทพมหานคร เขต 2 จากการศึกษาวิจัยสามารถสรุปผลการวิจัยและอภิปรายผลการวิจัยได้ดังนี้

1. สภาพปัจจุบันการบริหารด้านสถานศึกษาปลอดภัย สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา กรุงเทพมหานครเขต 2 ตามขอบข่ายความปลอดภัย 4 กลุ่มภัย คือ สภาพปัจจุบันโดยรวมอยู่ที่ระดับมาก ค่าเฉลี่ย (\bar{X}) เท่ากับ 4.48 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) เท่ากับ 0.73 และตามมาตรการ 3 ปี คือ การป้องกัน การปลูกฝัง และการปราบปราม ระดับการปฏิบัติโดยรวมอยู่ที่ระดับมาก ค่าเฉลี่ย (\bar{X}) เท่ากับ 4.13 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) เท่ากับ 0.75 ซึ่งปัจจุบันสถานศึกษามีสภาพการปฏิบัติในด้านการปราบปรามมากที่สุด ในขณะที่การดำเนินการปลูกฝัง เป็นสภาพการปฏิบัติที่น้อยที่สุด ซึ่งการปลูกฝัง เป็นสิ่งที่ควรเพิ่มการปฏิบัติเป็นอย่างยิ่ง เนื่องจากจะสามารถแก้ไขปัญหาได้ตั้งแต่ต้นเหตุ (Mukhyawongsa & Hemchakin, 2023; Office of the Basic Education Commission, 2021) ดังนั้น สถานศึกษาต่าง ๆ จึงควรมีการวางแผนการบริหารด้านสถานศึกษาปลอดภัยในมาตรการปลูกฝังเพิ่มขึ้น อาทิ การจัดให้มีหลักสูตรปลูกฝังองค์ความรู้และการปฏิบัติตนด้านความปลอดภัย ทั้งแก่ครู บุคลากรและนักเรียน ให้สามารถเกิดการนำองค์ความรู้ไปประยุกต์ใช้ในการดำเนินชีวิตในสถานศึกษา และในชีวิตประจำวันได้อย่างปลอดภัย ต่อสิ่งต่าง ๆ รอบตัว อย่างมีประสิทธิภาพต่อไป

2. แนวทางบริหารด้านสถานศึกษาปลอดภัย สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษากรุงเทพมหานคร เขต 2 ควรมีการปลูกฝังนักเรียนด้านความปลอดภัย โดยจัดเป็นหลักสูตรความปลอดภัยในโรงเรียนหรือบูรณาการผ่านการจัดการเรียนการสอน ครูที่ปรึกษาร่วมมือกับผู้ปกครองและชุมชนเพื่อช่วยเหลือดูแลนักเรียนจากอันตรายที่อาจเกิดขึ้นบริเวณโดยรอบสถานศึกษา การกำหนดแนวทางหรือรูปแบบการบริหารความปลอดภัยในการจัดการโรงเรียน หมายถึงวิธีการที่มีโครงสร้างและครอบคลุมซึ่งโรงเรียนนำมาใช้เพื่อให้มั่นใจในความปลอดภัยและความมั่นคงของนักเรียน ครู อาจารย์ เจ้าหน้าที่ และชุมชนโดยภาพรวม ถึงแม้ว่าอาจมีรูปแบบการจัดการความปลอดภัยที่แตกต่างกันออกไปตามบริบทของโรงเรียน (Tawinkam & Thongmisee, 2023)

โรงเรียนมักจะใช้กลยุทธ์และแนวทางปฏิบัติที่ผสมผสานกันซึ่งปรับให้เหมาะสมกับความต้องการ และสถานการณ์เฉพาะของบริบทแต่ละโรงเรียนโดยรูปแบบการบริหารความปลอดภัยในโรงเรียนที่มีประสิทธิภาพ

มักจะมีองค์ประกอบ เช่น การประเมินความเสี่ยงและการวางแผน การจัดทำระเบียบการรับมือเหตุฉุกเฉิน การสื่อสารและการแจ้งเตือนเหตุฉุกเฉิน การกำหนดมาตรการรักษาความปลอดภัย การฝึกอบรมและการฝึกซ้อม การสนับสนุนด้านสุขภาพจิต การร่วมมือกับหน่วยงานภายนอก เป็นต้น รูปแบบการบริหารความปลอดภัยของโรงเรียนอาจแตกต่างกันไปตามปัจจัยต่าง ๆ เช่น สถานที่ตั้ง ขนาดของโรงเรียน ทรัพยากร และข้อกังวลด้านความปลอดภัยที่เฉพาะเจาะจงที่โรงเรียนต้องการจัดการ

ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัยไปใช้

สถานศึกษาร่วมกับสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษากรุงเทพมหานคร เขต 2 สามารถนำผลการศึกษามาใช้เป็นแนวทางและรูปแบบการบริหารด้านสถานศึกษาปลอดภัย โดยเร่งดำเนินการตามมาตรการ 3 ป เริ่มจากการเพิ่มความเข้มงวด รวดเร็ว และจริงจัง ในการใช้มาตรการปราบปราม ในขณะที่เดียวกันจะต้องพัฒนาแนวทางและรูปแบบการป้องกัน และพัฒนาหลักสูตรเกี่ยวกับการบริหารสถานศึกษาปลอดภัย สำหรับผู้บริหาร ครูและบุคลากรในสถานศึกษาและหลักสูตรสถานศึกษาปลอดภัยสำหรับผู้เรียน ชุมชน ผู้ปกครอง หรือสรุปได้ว่าเร่งดำเนินการตามมาตรการ 3 ป คือ ปราบปราม ป้องกัน และปลูกฝัง ดังนี้

1. สถานศึกษาร่วมกับสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษากรุงเทพมหานคร เขต 2 จัดทำกลยุทธ์หรือ รูปแบบการบริหารด้านสถานศึกษาปลอดภัยการปฏิบัติให้ชัดเจน
2. สถานศึกษาร่วมกับสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษากรุงเทพมหานคร เขต 2 พัฒนาหลักสูตรและนวัตกรรมการบริหารสถานศึกษาปลอดภัยสำหรับผู้บริหาร ครูและบุคลากรในสถานศึกษา
3. สถานศึกษาร่วมกับสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษากรุงเทพมหานคร เขต 2 ส่งเสริมให้ครูมีการพัฒนานวัตกรรมการเรียนรู้ของนักเรียนด้านความปลอดภัยในสถานศึกษา
4. สถานศึกษาร่วมกับสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษากรุงเทพมหานคร เขต 2 ส่งเสริมให้มีการพัฒนาหลักสูตรและนวัตกรรมเกี่ยวกับสถานศึกษาปลอดภัย สำหรับชุมชน และผู้ปกครอง

ข้อเสนอแนะเพื่อการทำวิจัยครั้งต่อไป

เพื่อให้เกิดข้อมูลเชิงประจักษ์ และสามารถบริหารด้านสถานศึกษาปลอดภัย ให้ตอบสนองต่อนโยบายและจุดเน้นของสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐานในการศึกษาวิจัยครั้งต่อไป ควรศึกษากลยุทธ์การบริหารด้านสถานศึกษาปลอดภัย และรูปแบบการบริหารด้านสถานศึกษาปลอดภัย เพื่อให้ได้รูปแบบการบริหารด้านสถานศึกษาปลอดภัยที่เป็นเลิศ ของสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษากรุงเทพมหานคร เขต 2

REFERENCES

- Aunsatanon, K. (2020). The security Administration in school under the Jurisdiction of the Bangkok Secondary Educational Service area office 2. *Valaya Alongkorn Review* 10 (2), 1-14.
- Chaihwung, S., & Phutiariyawat, J. (2018). A study Safety Management in Secondary schools under the Secondary Educational Service Area, Office One .*SWU Educational Administration Journal*, 15(28).

- Child Protection Act 2003 (2003, September 24). **The Gazette**. Page 1 - 29.
- Government Gazette Announcement on National Strategy 2018 – 2037. Bangkok : Office of the Secretary of the National Strategy Committee, Office of the National Economic and Social Development Board. Gazette Announcement.
- Government Gazette Notification on Safety Act (2011, January 12). **Gazette Announcement**. 5-25.
- Gulsawat, T. (2015). **Knowledge Management**. Faculty of Political Science and Law, Burapha University. The meeting exchanged knowledge on quantitative research techniques. (pp.1-2). Chonburi: Burapha University.
- Ministry of Education. (2008). **Core Curriculum of Basic Education 2008**. Bangkok: Agricultural Cooperative Assembly of Thailand Press.
- _____. (2021). **School Safety Operation Guide**. Bangkok: Office of the Basic Education Commission.
- _____. (2020). National Education Plan 2017 – 2036. (1st ed.). Sweet Pepper Graphic : Office of the Education Council. Of the Bangkok secondary Educational service area office 2. **Valaya Alongkorn Review 10** (2), 1-14.
- Office of the Basic Education Commission. National Education Act B.E. 2542 (1999) and as amended (No. 3) B.E. 2553. Bangkok: Office of the Prime Minister.
- Suksomboon, S. (2016). **Security Management Model In the Thai Premier League**. Doctor of Business Administration Thesis, Sport and Entertainment Business, College of Graduate Studies in Management, Sripatum University.
- Tawinkam, S., & Thongmisee, S. (2023) School Safety Management in Network GROUP 42-43, Nongchok District Office, Bangkok. **Journal of Academic for Public and Private Management** , 5(2), 209-222.
- Uthaisaen, C., & N. (2015). School Safety Management Strategies. **Journal of Sangtham College**, 7(1), 19-28.
- Wonganannon, P. (2014). Internet usage behavior among children and young people. **Journal of the Army Nurses**, 15(2), 177.
- Yonjoho, N., Luangamornlert, S., & Jintanadilok, N. (2018). Development of Implementation Measurement Instruments **Journal of The Royal Thai Army Nurses**, 19, 382-391.
-

Research Article

การพัฒนาทักษะการคิดเชิงมนทัศน์สังคมศึกษาของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6
โดยใช้การเรียนรู้แบบเกมเป็นฐานร่วมกับเทคนิคอินโฟกราฟิก

DEVELOPING CONCEPTUAL THINKING SKILL IN SOCIAL STUDIES OF SIXTH GRADE STUDENTS USING GAME-BASED LEARNING AND INFOGRAPHIC TECHNIQUE

ปิยธิดา ศิลารัตน์* และ พิชชาติ แก้วพวง
วิทยาลัยการฝึกหัดครู มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนคร

Piyatida Silarat* and Pichart Kaewpuang
College of Teacher Education, Phranakhon Rajabhat University

*E-mail: Piyatidaslr99@gmail.com

Received: 08-03-2024

Revised: 18-03-2024

Accepted: 23-04-2024

บทคัดย่อ

งานวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์ 1) เพื่อเปรียบเทียบทักษะการคิดเชิงมนทัศน์สังคมศึกษาของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ก่อนและหลังเรียนโดยใช้การเรียนรู้แบบเกมเป็นฐานร่วมกับเทคนิคอินโฟกราฟิก และ 2) ศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ที่มีต่อการเรียนรู้แบบเกมเป็นฐานร่วมกับเทคนิคอินโฟกราฟิก เป็นการศึกษาวิจัยกึ่งทดลอง กลุ่มตัวอย่าง คือ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6/1 ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2566 โรงเรียนบางบัว (เฟ่งตั้งตรงจิตรวิทยาคาร) สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษากรุงเทพมหานคร โดยใช้การสุ่มแบบกลุ่ม กำหนดเป็นกลุ่มทดลอง จำนวน 30 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยประกอบด้วย แผนการจัดการเรียนรู้โดยเกมเป็นฐานร่วมกับเทคนิคอินโฟกราฟิก จำนวน 8 แผน แบบทดสอบวัดทักษะการคิดเชิงมนทัศน์สังคมศึกษา และแบบประเมินความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการเรียนรู้แบบเกมเป็นฐานร่วมกับเทคนิคอินโฟกราฟิก สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และสถิติทดสอบค่าที

ผลการวิจัยพบว่า

1) ทักษะการคิดเชิงมนทัศน์สังคมศึกษาของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ที่ได้รับการจัดการเรียนรู้โดยใช้เกมเป็นฐานร่วมกับเทคนิคอินโฟกราฟิกหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

2) ความพึงพอใจของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ที่มีต่อการเรียนรู้โดยใช้เกมเป็นฐานร่วมกับเทคนิคอินโฟกราฟิกโดยภาพรวมอยู่ในระดับมากที่สุด

คำสำคัญ: ทักษะการคิดเชิงมนทัศน์สังคมศึกษา การเรียนรู้แบบเกมเป็นฐาน เทคนิคอินโฟกราฟิก ความพึงพอใจ

ABSTRACT

The objectives of this research were to 1) compare the conceptual thinking skill in social studies of sixth grade students before and after using game-based learning and infographic technique, and to 2) study the satisfaction of sixth grade students on learning by using game-based learning and infographic technique. This research is quasi-experimental research. The samples in this research were 30 students, grade 6/1 students in the first semester of the academic year 2023 at Bangbua School (Pengtungtongchitwittayakarn) under Bangkok Primary Educational Service Area Office. The instruments used in the research consisted of 8 lesson plans using game-based learning and infographic technique; a conceptual thinking skill in social studies test, and a satisfaction evaluation form of students on game-based learning and infographic technique. The statistics used in data analysis were mean, standard deviation and t-test.

The research results revealed that:

1) The conceptual thinking skill in social studies of sixth grade students who learned after using game-based learning and infographic technique was higher than before the experiment with statistic at significance level of .05.

2) The satisfaction of sixth grade students on game-based learning and infographic technique was at a highest level.

Keywords: Conceptual thinking skill, Social studies, Game-based learning, Infographic technique, satisfaction.

บทนำ

สังคมศึกษาเป็นการศึกษาเชิงบูรณาการของสังคมศาสตร์และมนุษยศาสตร์เพื่อส่งเสริมสมรรถภาพความเป็นพลเมืองและการอยู่ร่วมกันในสังคมที่หลากหลาย เพื่อศึกษาเล่าเรียนในระดับประถมศึกษาและมัธยมศึกษา ซึ่งเรียนรู้ลักษณะสังคม วัฒนธรรม เศรษฐกิจ และการเมือง ทั้งในอดีต ปัจจุบัน และอนาคต ตลอดจนการเปลี่ยนแปลงสิ่งแวดล้อมที่มีอิทธิพลต่อมนุษย์ โดยการบูรณาการประสบการณ์และความรู้ที่เชื่อมโยงความสัมพันธ์ระหว่างมนุษย์ มุ่งพัฒนาผู้เรียนให้มีความเจริญงอกงามทั้งด้านความรู้ ด้านทักษะ กระบวนการ เจตคติและค่านิยมที่ดีงาม (Kaewpuang, 2023) มโนทัศน์ (Concepts) เป็นแนวคิดที่สรุปรวบยอดได้จากข้อเท็จจริงที่แสดงถึงความเข้าใจต่อปรากฏการณ์หรือสิ่งใดสิ่งหนึ่งที่เป็นข้อเท็จจริง มโนทัศน์สังคมศึกษาเป็นแนวคิดสรุปที่ผู้เรียนอาศัยข้อเท็จจริงที่รับรู้มาและนำมาพิจารณาเพื่อหาความหมายหรือความสัมพันธ์ที่เกี่ยวข้องโดยอาศัยประสบการณ์เดิมและประสบการณ์ใหม่ ๆ หลายอย่าง โดยใช้กระบวนการคิดวิเคราะห์ แยกแยะ จนเข้าใจและสามารถสรุปเป็นมโนทัศน์สังคมศึกษาได้ (Kaewpuang, 2020)

การคิดเชิงมโนทัศน์ (Conceptual thinking) หมายถึง กระบวนการอันเป็นความสามารถของสมอง (สติปัญญา) ในการจำแนก จัดหมวดหมู่ และเชื่อมโยงข้อมูลทั้งหมดอย่างเป็นระบบ จนเกิดเป็นมโนทัศน์หรือความคิดรวบยอดของสิ่งนั้นเพื่อให้สามารถพิจารณาตัดสินใจในการแก้ไขปัญหาหรือแสวงหาคำตอบจากปรากฏการณ์ต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นได้ การคิดเชิงมโนทัศน์เป็นสิ่งที่มีความจำเป็นต่อการเรียนรู้ในวิชาสังคมศึกษา เพราะถ้าผู้เรียนได้เรียนรู้จนเกิดมโนทัศน์ในเรื่องใดเรื่องหนึ่งแล้ว ย่อมส่งผลต่อความสามารถในการทำความเข้าใจบทเรียนที่เรียนได้มากยิ่งขึ้น การพัฒนาผู้เรียนให้ประสบความสำเร็จและปรับตัวเข้ากับสังคมแห่งศตวรรษที่ 21 โดยใช้การเรียนรู้วิชาสังคมศึกษานั้น ครูสังคมศึกษาจำเป็นต้องวางแผนและออกแบบกิจกรรมการเรียนรู้ที่ช่วยเสริมสร้างและพัฒนาศักยภาพของผู้เรียนให้มีทักษะการคิดเชิงมโนทัศน์ เพื่อให้ผู้เรียนสามารถนำความรู้ไปประยุกต์ใช้แก้ไขปัญหา แสวงหาคำตอบ และวินิจฉัยเรื่องราวที่ต้องเผชิญในสังคมโลกยุคปัจจุบันได้อย่างถูกต้องและเหมาะสมต่อไป (Noimai, 2021)

จากการสังเกตพฤติกรรมกรรมการเรียนรู้ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนโรงเรียนบางบัว (เพ่งตั้งตรงจิตรวิทยาการ) ปีการศึกษา 2566 พบว่านักเรียนมีความเข้าใจคาดเคลื่อนเกี่ยวกับมโนทัศน์ทางสังคมศึกษา ไม่สามารถจัดทำแผนผังความคิดจัดเป็นหมวดเป็นหมู่ได้ถูกต้องตามหลักวิชาการ ไม่สามารถยกตัวอย่างลักษณะสำคัญตามบริบทของเนื้อหา สอดคล้องกับบทสัมภาษณ์ของครูสังคมศึกษาที่กล่าวว่า นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนโรงเรียนบางบัว (เพ่งตั้งตรงจิตรวิทยาการ) ไม่สามารถจัดหมวดหมู่ของความคิด วัตถุ บุคคล หรือประสบการณ์ที่มีลักษณะคล้ายคลึงกัน จากการตอบคำถามท้ายบทเรียนในรายวิชาสังคมศึกษา พบว่านักเรียนตอบมโนทัศน์สำคัญไม่ครบถ้วน สะท้อนให้เห็นว่านักเรียนขาดทักษะการคิดเชิงมโนทัศน์ทางสังคมศึกษา (Phantho, 2023)

การเรียนรู้โดยใช้เกมเป็นฐานเป็นวิธีการหนึ่งที่สามารถส่งเสริมการเรียนรู้เนื้อหาด้วยความสนุกสนาน มีความสุขกับการเรียน เพื่อเป็นการสร้างบรรยากาศในห้องเรียนให้มีความน่าสนใจ ช่วยพัฒนาความรู้และทักษะกระบวนการคิด อีกทั้งสามารถฝึกให้นักเรียนรู้จักการทำงานร่วมกับผู้อื่น โดยที่ผู้สอนสามารถเป็นผู้สร้างเกม เพื่อช่วยให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ตามวัตถุประสงค์ที่กำหนด ส่งเสริมกระบวนการ เล่น ฝึกการสังเกต ฝึกทักษะความคิดรวบยอดเกี่ยวกับสิ่งที่เรียน สรุปความรู้ที่ได้รับอย่างสนุกสนาน โดยให้ผู้เรียนเล่นตามกติกา สามารถทำได้ทั้งการจัดการเรียนรู้ในห้องเรียนและการเรียนแบบออนไลน์ ซึ่งเป็นการจัดประสบการณ์การเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ (Phiwma, 2021) อินโฟกราฟิก (Infographic) เป็นการนำข้อมูลยาก ๆ มาย่อยและเปลี่ยนเป็นรูปภาพทำให้การรับรู้ข้อมูลเป็นไปได้ง่ายขึ้น เป็นรูปแบบการจัดการข้อมูลที่ได้รับคามนิยมในต่างประเทศเป็นอย่างมาก เพราะปัจจุบันอยู่ในยุคที่ข้อมูลล้นทะล้นจนไม่มีเวลาเพียงพอที่จะบริโภคข้อมูลทั้งหมดได้ อินโฟกราฟิกเข้ามามีบทบาทช่วยทำให้บริโภคข้อมูลได้ง่ายและเร็วขึ้น อินโฟกราฟิกเป็นศาสตร์และศิลป์แห่งการสื่อสาร เป็นการนำข้อมูลที่มีความซับซ้อน มาทำให้เข้าใจได้ง่ายยิ่งขึ้นโดยใช้ภาพกราฟิกที่สวยงามเป็นตัวช่วย อินโฟกราฟิกที่ดีควรมีลักษณะ 3 อย่าง คือ เรียบง่าย น่าสนใจ และสวยงาม (Janjula et al., 2020) ดึงงานวิจัยของ Kaewpuang et al. (2019) ได้นำการเรียนรู้แบบเกมเป็นฐานไปพัฒนาผู้เรียนในสาระอาเซียนศึกษา ซึ่งเป็นสาระเพิ่มเติมในกลุ่มสาระการเรียนรู้สังคมศึกษา ศาสนา และวัฒนธรรม ส่งผลให้ผู้เรียนมีความรู้ ความสามารถ และทักษะสูงขึ้น นอกจากนี้งานวิจัยของ Pumkaew & Junsang (2022) ได้นำสื่ออินโฟกราฟิกมาใช้ส่งเสริมความคิดเชิงมโนทัศน์ร่วมกับการจัดการเรียนรู้แบบวิธีการทางประวัติศาสตร์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ทำให้นักเรียนมีความคิดเชิงมโนทัศน์หลังการจัดการเรียนรู้แบบวิธีการทางประวัติศาสตร์ร่วมกับสื่ออินโฟกราฟิกโดยรวมอยู่ในระดับดี ดังนั้น ผู้วิจัยจึงได้นำการเรียนรู้แบบเกมเป็นฐานมาใช้ร่วมกับเทคนิคอินโฟกราฟิกเพื่อพัฒนาทักษะการคิดเชิงมโนทัศน์ทางสังคมศึกษา

จากความสำคัญและปัญหาการขาดทักษะการคิดเชิงมนทัศน์ทางสังคมศึกษาข้างต้น ผู้วิจัยจึงสนใจพัฒนาทักษะการคิดเชิงมนทัศน์ทางสังคมศึกษาของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โดยใช้การเรียนรู้แบบเกมเป็นฐานร่วมกับเทคนิคอินโฟกราฟิก โดยมุ่งหวังว่าส่งเสริมผู้เรียนให้มีทักษะการคิดเชิงมนทัศน์ทางสังคมศึกษา ผู้เรียนสามารถนำความรู้ไปประยุกต์ใช้แก้ไขปัญหา แสวงหาคำตอบได้อย่างถูกต้องและเหมาะสม เรียนรู้ได้อย่างมีประสิทธิภาพ

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อเปรียบเทียบทักษะการคิดเชิงมนทัศน์ทางสังคมศึกษาของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ก่อนและหลังเรียนโดยใช้การเรียนรู้แบบเกมเป็นฐานร่วมกับเทคนิคอินโฟกราฟิก
2. เพื่อศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ที่มีต่อการเรียนรู้แบบเกมเป็นฐานร่วมกับเทคนิคอินโฟกราฟิก

สมมติฐานการวิจัย

1. ทักษะการคิดเชิงมนทัศน์ทางสังคมศึกษาของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ที่ได้รับการจัดการเรียนรู้โดยใช้เกมเป็นฐานร่วมกับเทคนิคอินโฟกราฟิกหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน
2. ความพึงพอใจของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ที่มีต่อการเรียนรู้การเรียนรู้โดยใช้เกมเป็นฐานร่วมกับเทคนิคอินโฟกราฟิกโดยภาพรวมอยู่ในระดับมากที่สุด

ประโยชน์ที่ได้รับจากการวิจัย

1. ทักษะการคิดเชิงมนทัศน์ทางสังคมศึกษาของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 หลังเรียนโดยใช้การเรียนรู้แบบเกมเป็นฐานร่วมกับเทคนิคอินโฟกราฟิกสูงขึ้น
2. ครูมีแนวทางในการพัฒนาการจัดการเรียนการสอนโดยใช้การเรียนรู้แบบเกมเป็นฐานร่วมกับเทคนิคอินโฟกราฟิก

ขอบเขตของการวิจัย

1. ขอบเขตด้านประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากรที่ใช้ในการวิจัย คือ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนบางบัว (เพ่งตั้งตรงจิตรวิทยาการ) สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษากรุงเทพมหานคร ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2566 จำนวน 3 ห้อง จำนวน 106 คน

กลุ่มตัวอย่าง คือ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2566 โรงเรียนบางบัว (เพ่งตั้งตรงจิตรวิทยาการ) สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษากรุงเทพมหานคร โดยใช้การสุ่มแบบกลุ่ม (Cluster sampling) กำหนดเป็นกลุ่มทดลอง จำนวน 30 คน

2. ขอบเขตด้านตัวแปร

- 2.1 ตัวแปรต้น คือ การเรียนรู้แบบเกมเป็นฐานร่วมกับเทคนิคอินโฟกราฟิก

2.2 ตัวแปรตาม คือ 1) ทักษะการคิดเชิงมโนทัศน์สังคมศึกษา 2) ความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการเรียนรู้แบบเกมเป็นฐานร่วมกับเทคนิคอินโฟกราฟิก

3. ขอบเขตด้านเนื้อหา

เนื้อหาที่ใช้ในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบเกมเป็นฐานร่วมกับเทคนิคอินโฟกราฟิก ผู้วิจัยคัดเลือกเนื้อหาจากกลุ่มสาระการเรียนรู้สังคมศึกษา ศาสนา และวัฒนธรรม สาระที่ 2 หน้าที่พลเมือง วัฒนธรรม และการดำเนินชีวิตในสังคม หน่วยการเรียนรู้ที่ 4 วัฒนธรรมและการเปลี่ยนแปลง ซึ่งประกอบด้วย 3 เรื่อง ดังนี้

เรื่องที่ 1 การเปลี่ยนแปลงวัฒนธรรมตามกาลเวลา

เรื่องที่ 2 คุณค่าทางวัฒนธรรมที่แตกต่างกันระหว่างกลุ่มคนในสังคมไทย

เรื่องที่ 3 มรรยาทไทย

4. ขอบเขตด้านระยะเวลา

ระยะเวลาที่ใช้ในการทำวิจัย คือ ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2566

ระยะเวลาที่ในการทดลอง คือ เดือนกรกฎาคม พ.ศ. 2566 - กันยายน พ.ศ. 2566

กรอบแนวคิดของการวิจัย

ผู้วิจัยได้ศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องเพื่อนำมาใช้ในการกำหนดกรอบแนวคิดการวิจัย ดังนี้

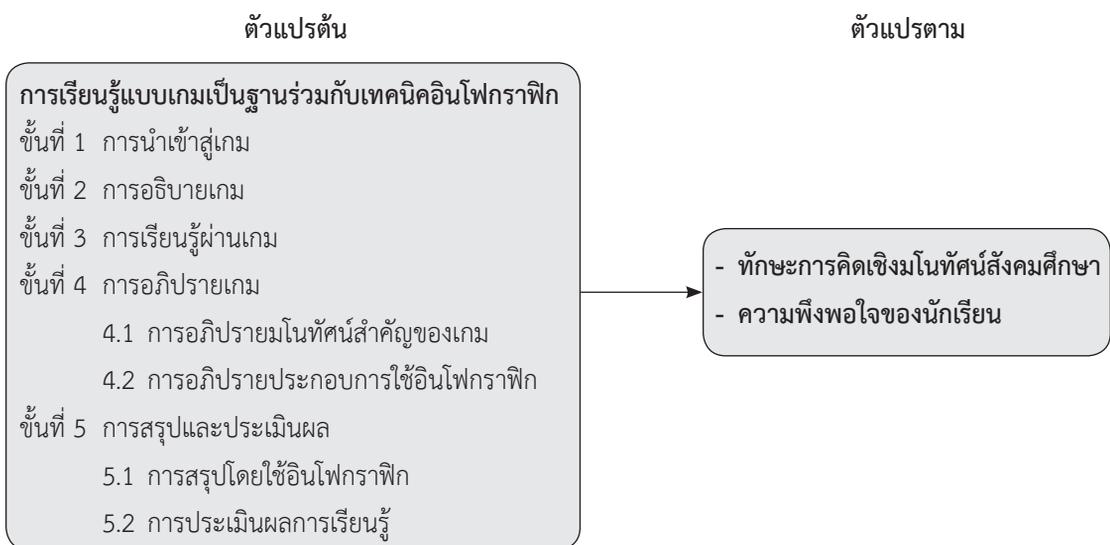
1. การเรียนรู้โดยใช้เกมเป็นฐาน เป็นวิธีการส่งเสริมการเรียนรู้เนื้อหาด้วยความสนุกสนานมีความสุขกับการเรียน ช่วยสร้างบรรยากาศในห้องเรียนให้มีความน่าสนใจ ช่วยพัฒนาความรู้และทักษะกระบวนการคิด สามารถฝึกให้นักเรียนรู้จักการทำงานร่วมกับผู้อื่น โดยที่ผู้สอนสามารถเป็นผู้สร้างเกม เพื่อช่วยให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ตามวัตถุประสงค์ที่กำหนด ส่งเสริมกระบวนการ เล่น ฝึกการสังเกต ฝึกทักษะความคิดรวบยอดเกี่ยวกับสิ่งที่เรียนสรุปความรู้ที่ได้รับอย่างสนุกสนาน โดยให้ผู้เรียนเล่นตามกติกา (Phiwma, 2021) การเรียนรู้โดยใช้เกมเป็นฐานช่วยเสริมสร้างความสนใจและความสนุกสนานให้แก่ผู้เรียนได้เรียนรู้เนื้อหาของบทเรียนผ่านเกม โดยมีการกำหนดกฎเกณฑ์ กติกา ให้ผู้เรียนปฏิบัติตาม ซึ่งประกอบด้วย 5 ขั้นตอนดังนี้ ขั้นที่ 1 การนำเข้าสู่เกม (Introducing Game) ผู้สอนอาจนำสื่อต่าง ๆ มานำเสนอ เช่น รูปภาพ สื่อวีดิทัศน์ ผังกราฟิก เป็นต้น เพื่อเร้าความสนใจของผู้เรียนและเชื่อมโยงนำเข้าสู่เนื้อหาที่จะเรียน ขั้นที่ 2 การอธิบายเกม (Explaining Game) ผู้สอนอธิบายวัตถุประสงค์ของการใช้เกมและวิธีการเล่น ชี้แจงกติกาให้แก่ผู้เรียนฟัง เพื่อให้สามารถเล่นเกมอย่างมีระเบียบ ขั้นที่ 3 การเรียนรู้ผ่านเกม (Learning through Game) ผู้สอนให้ผู้เรียนร่วมกันเรียนรู้ผ่านเกม โดยผู้สอนอาจเป็นผู้นำเล่นเกมหรือคอยอำนวยความสะดวกให้ผู้เรียนร่วมกิจกรรมเกมตามบทบาทที่กำหนด ขั้นที่ 4 การอภิปรายเกม (Discussing Game) ผู้สอนและผู้เรียนร่วมกันอภิปรายโดยผู้สอนเป็นผู้นำอภิปรายหลังการเล่นเกม โดยมุ่งประเด็นไปตามจุดประสงค์ของการเรียนรู้ ขั้นที่ 5 การสรุปและประเมินผล (Drawing Conclusions and Evaluating) ผู้สอนและผู้เรียนร่วมกันสรุปผลการเล่นเกมและประเมินผลการเรียนรู้ที่ได้รับจากการเรียนรู้ ทั้งนี้อาจมีการมอบรางวัลให้กับผู้ชนะในกรณีที่เป็นเกมการแข่งขัน (Kaewpuang, 2020) สรุปได้ว่า ขั้นตอนของการเรียนรู้แบบเกมเป็นฐานซึ่งประกอบด้วย 5 ขั้นตอน คือ การนำเข้าสู่เกม การอธิบายเกม การเรียนรู้ผ่านเกม การอภิปรายเกม การสรุปและประเมินผล

2. เทคนิคอินโฟกราฟิก เป็นการนำข้อมูลต่างๆ มาย่อและเปลี่ยนเป็นรูปภาพทำให้การรับรู้ข้อมูลเป็นไปได้ง่าย อินโฟกราฟิกเป็นศาสตร์และศิลป์แห่งการสื่อสาร เป็นการนำข้อมูลที่มีความซับซ้อนมาทำให้เข้าใจได้ง่าย

ยิ่งขึ้นโดยใช้ภาพกราฟิกที่สวยงามเป็นตัวช่วย อินโฟกราฟิกที่ดีควรมีลักษณะ 3 อย่าง คือ เรียบง่าย น่าสนใจ และสวยงาม (Janjula et al., 2020) การสร้างสื่ออินโฟกราฟิกให้ดึงดูดน่าสนใจ โดยการนำเอาข้อมูลสารสนเทศมาสรุปและจัดทำให้สวยงาม มีการนำเสนอที่ดี และมีประโยชน์ อินโฟกราฟิกถือเป็นการออกแบบภาพ เพื่อช่วยอธิบายข้อมูลที่มีความซับซ้อน ให้ง่ายต่อความเข้าใจ การสร้างสื่ออินโฟกราฟิกให้ดึงดูดน่าสนใจ ต้องนำเอาข้อมูลสารสนเทศมาสรุปและจัดทำให้สวยงาม มีการนำเสนอที่ดี และมีประโยชน์ (Thongthab, 2017)

3. ทักษะการคิดเชิงมนทัศน์สังคมศึกษา เป็นแนวคิดที่สรุปรวบยอดได้จากข้อเท็จจริงที่แสดงถึงความเข้าใจต่อปรากฏการณ์หรือสิ่งใดสิ่งหนึ่งที่เป็นข้อเท็จจริงทางสังคมศึกษา มโนทัศน์สังคมศึกษาเป็นแนวคิดสรุปที่ผู้เรียนอาศัยข้อเท็จจริงที่รับรู้มาและนำมาพิจารณาเพื่อหาความหมายหรือความสัมพันธ์ที่เกี่ยวข้องโดยอาศัยประสบการณ์เดิมและประสบการณ์ใหม่ ๆ ที่เกี่ยวข้องกัสังคมศึกษา โดยใช้กระบวนการการคิดวิเคราะห์ แยกแยะจนเข้าใจและสามารถสรุปเป็นมโนทัศน์สังคมศึกษาได้ (Kaewpuang, 2020) ครูสังคมศึกษาจำเป็นต้องวางแผนและออกแบบกิจกรรมการเรียนรู้ที่ช่วยเสริมสร้างและพัฒนาศักยภาพของผู้เรียนให้มีทักษะการคิดเชิงมนทัศน์ เพื่อให้ผู้เรียนสามารถนำความรู้ไปประยุกต์ใช้แก้ไขปัญหา แสวงหาคำตอบ และวินิจฉัยเรื่องราวที่ต้องเผชิญในสังคมโลกยุคปัจจุบันได้อย่างถูกต้องและเหมาะสมต่อไป การพัฒนาทักษะของผู้เรียนให้สามารถคิดเชิงมนทัศน์ได้เป็นสิ่งที่มีความจำเป็นและสำคัญยิ่ง เพราะมโนทัศน์เป็นความรู้ในรูปของความคิดที่แสดงถึงความเข้าใจอย่างชัดเจนต่อข้อมูลหรือข้อเท็จจริงในเรื่องใดเรื่องหนึ่ง ซึ่งต้องอาศัยกระบวนการ วิธีการ และกิจกรรมที่หลากหลายเพื่อให้ผู้เรียนได้ฝึกฝนการคิดตามลำดับขั้น จนผู้เรียนเกิดความเข้าใจอย่างชัดเจนและสามารถสรุปมโนทัศน์ได้ ทั้งนี้การพัฒนาทักษะของผู้เรียนให้สามารถคิดเชิงมนทัศน์ได้นั้น ไม่ได้ขึ้นอยู่กับการอธิบายชี้แนะจากครูผู้สอนเพียงฝ่ายเดียว แต่ต้องเกิดจากการที่ผู้เรียนได้ผ่านประสบการณ์ตรง (direct experience) จนเกิดการเรียนรู้ด้วยตนเองภายใต้การวางแผนและช่วยเหลือของครูผู้สอน (Noimai, 2021)

จากแนวคิดข้างต้นผู้วิจัยได้นำมาสรุปเป็นกรอบแนวคิดของการวิจัยดังนี้

ภาพที่ 1 กรอบแนวคิดของการวิจัย

ระเบียบวิธีวิจัย

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงกึ่งทดลอง (Quasi-Experimental research) โดยใช้แบบแผนการวิจัยแบบกลุ่มเดียวทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียน (The Single Group Pretest Posttest Design) โดยมีขั้นตอนการวิจัยดังนี้

ตารางที่ 1 แบบแผนการทดลอง

กลุ่มทดลอง	การทดสอบก่อนเรียน	ทดลอง	การทดสอบหลังเรียน
E	T ₁	X	T ₁ T ₂

สัญลักษณ์ที่ใช้ในการทดลอง

E แทน กลุ่มทดลอง

T₁ แทน การทดสอบวัดทักษะการคิดเชิงมโนทัศน์สังคมศึกษา

T₂ แทน ความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการเรียนรู้แบบเกมเป็นฐานร่วมกับเทคนิคอินโฟกราฟิก

X แทน การประเมินการเรียนรู้โดยใช้เกมเป็นฐานร่วมกับเทคนิคอินโฟกราฟิก

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากร นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนบางบัว (เพ่งตั้งตรงจิตรวิทยาคาร) สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษากรุงเทพมหานคร ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2566 จำนวน 3 ห้อง จำนวน 106 คน

กลุ่มตัวอย่าง นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2566 โรงเรียนบางบัว (เพ่งตั้งตรงจิตรวิทยาคาร) สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษากรุงเทพมหานคร โดยใช้การสุ่มแบบกลุ่ม (Cluster Sampling) กำหนดเป็นกลุ่มทดลอง จำนวน 30 คน

2. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย แบ่งออกเป็น 2 ประเภท ดังนี้

2.1 เครื่องมือที่ใช้ในการทดลอง คือ แผนการจัดการเรียนรู้โดยใช้เกมเป็นฐานร่วมกับเทคนิคอินโฟกราฟิก ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พ.ศ. 2551 ของกระทรวงศึกษาธิการ จำนวน 8 แผน รวม 8 ชั่วโมง แผนการจัดการเรียนรู้โดยใช้เกมเป็นฐานร่วมกับเทคนิคอินโฟกราฟิก มีลำดับการสร้างตามขั้นตอนดังนี้

2.1.1 ศึกษาหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน 2551 และรวบรวมจากหนังสือ เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

2.1.2 ดำเนินการสร้างแผนการจัดการเรียนรู้โดยใช้เกมเป็นฐานร่วมกับเทคนิคอินโฟกราฟิกตามลำดับขั้นตอน ดังนี้

1) วิเคราะห์เนื้อหาแนวการใช้เกมเป็นฐานร่วมกับเทคนิคอินโฟกราฟิกสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6

2) จัดทำกำหนดการสอน โดยกำหนดระยะเวลาในภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2566

3) เขียนแผนการจัดการเรียนรู้ โดยคำนึงถึงองค์ประกอบสำคัญ ได้แก่ ชื่อหน่วยการเรียนรู้สาระสำคัญวัตถุประสงค์กิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้เกมเป็นฐานร่วมกับเทคนิคอินโฟกราฟิก สื่อการเรียนการสอน การวัดและประเมินผล

2.1.3 เมื่อดำเนินการเขียนแผนการจัดการเรียนรู้โดยใช้เกมเป็นฐานร่วมกับเทคนิคอินโฟกราฟิก ได้ตรวจสอบความชัดเจนของแผนการจัดการเรียนรู้อีกครั้งว่าส่วนต่าง ๆ ของแผนการจัดการเรียนรู้มีความสอดคล้องสัมพันธ์กันและได้แผนการจัดการเรียนรู้ จำนวน 8 แผน ใช้เวลาในการสอน 8 ชั่วโมง

2.1.4 นำแผนการจัดการเรียนรู้โดยใช้เกมเป็นฐานร่วมกับเทคนิคอินโฟกราฟิกเสนอต่ออาจารย์ที่ปรึกษา เพื่อตรวจสอบความถูกต้องความสอดคล้องกับความเหมาะสมระหว่างหน่วยการเรียนรู้ สาระสำคัญ วัตถุประสงค์ กิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้เกมเป็นฐานร่วมกับเทคนิคอินโฟกราฟิก สื่อการเรียนการสอน การวัดและประเมินผล แล้วนำมาปรับปรุงแก้ไขตามคำแนะนำ

2.1.5 นำแผนการจัดการเรียนรู้ที่ปรับปรุงแล้วเสนอต่อผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 3 ท่าน เพื่อตรวจสอบความเหมาะสมของเนื้อหา ทักษะ คำถามที่ใช้ และสื่อประกอบที่มีความเหมาะสมกับวัย ด้วยการหาค่าความสอดคล้องระหว่างข้อคำถามกับจุดประสงค์ของรายการประเมินแต่ละข้อ ด้วยการหาค่า IOC (Item-Objective Congruency) โดยตั้งเกณฑ์ค่าความสอดคล้อง ตั้งแต่ 0.50 - 1.00 ผลปรากฏว่าค่าความสอดคล้อง (IOC) เท่ากับ 1.00 จากนั้นปรับปรุงแก้ไขข้อบกพร่องตามคำแนะนำ

2.1.6 ผู้วิจัยปรับแผนการจัดการเรียนรู้ ตามข้อเสนอแนะของผู้เชี่ยวชาญแล้ว สุ่มแผนการจัดการเรียนรู้จำนวน 1 แผน ได้แก่ แผนที่ 1 เรื่องการเปลี่ยนแปลงวัฒนธรรมตามกาลเวลา ทดลองใช้กับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนบางบัว (เพ่งตั้งตรงจิตรวิทยาคาร) ที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง จำนวน 30 คน เพื่อดูความเหมาะสมของเวลาและกิจกรรม พบว่า กิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้เกมเป็นฐาน มีข้อจำกัดเรื่องเวลา ผู้วิจัยต้องออกแบบกิจกรรมใหม่ให้มีความกระชับขึ้น

2.1.7 นำแผนการจัดการเรียนรู้ที่ได้แก้ไขและปรับปรุงเรียบร้อยแล้ว จัดทำให้สมบูรณ์ และนำไปทดลองกับกลุ่มตัวอย่างต่อไป

2.2 เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล ประกอบด้วย 1) แบบทดสอบวัดทักษะการคิดเชิงมนทัศน์สังคมศึกษา ซึ่งเป็นแบบทดสอบปรนัยชนิดเลือกตอบ 4 ตัวเลือก จำนวน 30 ข้อ 2) แบบประเมินความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการเรียนรู้แบบเกมเป็นฐานร่วมกับเทคนิคอินโฟกราฟิก ซึ่งเป็น แบบมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ

2.2.1 แบบทดสอบวัดทักษะการคิดเชิงมนทัศน์สังคมศึกษา

แบบทดสอบวัดทักษะการคิดเชิงมนทัศน์สังคมศึกษา มีขั้นตอนดังนี้

1) ศึกษาสาระการเรียนรู้กลุ่มสาระสังคมศึกษา ศาสนา และวัฒนธรรม ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 จากหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พ.ศ. 2551 เพื่อทราบหลักการ จุดมุ่งหมายโครงสร้าง เนื้อหา สาระการเรียนรู้แกนกลาง ตัวชี้วัด แนวทางการจัดการกิจกรรมการเรียนรู้ และการวัดประเมินผล

2) วิเคราะห์เนื้อหาและจุดประสงค์โดยพิจารณาจากความสำคัญของจุดประสงค์การเรียนรู้ให้ครอบคลุมเนื้อหา

3) สร้างแบบทดสอบวัดทักษะการคิดเชิงมโนทัศน์สังคมศึกษา ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ซึ่งเป็นแบบทดสอบปรนัยชนิดเลือกตอบ 4 ตัวเลือก จำนวน 60 ข้อ

4) นำแบบทดสอบวัดทักษะการคิดเชิงมโนทัศน์สังคมศึกษาไปให้อาจารย์ที่ปรึกษาวิจัยพิจารณา และให้ข้อเสนอแนะเพื่อปรับปรุงแก้ไข

5) นำแบบทดสอบวัดทักษะการคิดเชิงมโนทัศน์สังคมศึกษาที่ปรับปรุงแก้ไขแล้วไปให้ผู้เชี่ยวชาญ 3 ท่าน เพื่อตรวจสอบความถูกต้องและความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา แล้วหาค่าดัชนีความสอดคล้อง (Index of Objective Congruence: IOC) มีค่าตั้งแต่ 0.50 ขึ้นไปถือว่ามีความสอดคล้องกับเกณฑ์ที่ยอมรับได้ ปรากฏว่าค่าความสอดคล้อง (IOC) เท่ากับ 1.00 จากนั้นปรับปรุงแก้ไขภาษาที่ใช้ให้มีความเหมาะสมตามคำแนะนำของผู้เชี่ยวชาญ

6) นำแบบทดสอบวัดทักษะการคิดเชิงมโนทัศน์สังคมศึกษา 60 ข้อ ไปทดลองใช้กับนักเรียนซึ่งไม่ใช่กลุ่มเป้าหมาย ในงานวิจัยครั้งนี้ คือ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 จำนวน 30 คน จากนั้นวิเคราะห์หาค่าความยากง่าย (p) ค่าอำนาจจำแนก (r) และค่าความเชื่อมั่น ผลปรากฏว่าค่าความยากง่าย (p) อยู่ระหว่าง 0.30 - 0.70 ค่าอำนาจจำแนก (r) อยู่ระหว่าง 0.20 - 0.73 และค่าความเชื่อมั่น เท่ากับ 0.74

7) คัดเลือกแบบทดสอบที่มีค่าความยากง่าย อำนาจจำแนกที่เหมาะสมให้เหลือ 30 ข้อ จากนั้นนำแบบทดสอบวัดทักษะการคิดเชิงมโนทัศน์สังคมศึกษา ไปใช้เป็นเครื่องมือในการวิจัยโดยทดลองกับกลุ่มทดลองคือ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 จำนวน 30 คน

2.2.2 แบบประเมินความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการเรียนรู้โดยใช้เกมเป็นฐานร่วมกับเทคนิคอินโฟกราฟิก

1) ศึกษาเอกสาร งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการสร้างแบบประเมินความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการเรียนรู้โดยใช้เกมเป็นฐานร่วมกับเทคนิคอินโฟกราฟิก

2) สร้างแบบประเมินความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการเรียนรู้โดยใช้เกมเป็นฐานร่วมกับเทคนิคอินโฟกราฟิก

3) กำหนดเกณฑ์การให้คะแนนความพึงพอใจที่มีต่อการเรียนรู้โดยใช้เกมเป็นฐานร่วมกับเทคนิคอินโฟกราฟิก ซึ่งวิเคราะห์ความพึงพอใจของนักเรียนประถมศึกษาปีที่ 6 ต่อการเรียนรู้โดยใช้เกมเป็นฐานร่วมกับเทคนิคอินโฟกราฟิก โดยการให้คะแนนและนำมาแปลผลดังนี้

เกณฑ์การให้คะแนน

5 หมายความว่า มีความพึงพอใจอยู่ในระดับมากที่สุด

4 หมายความว่า มีความพึงพอใจอยู่ในระดับมาก

3 หมายความว่า มีความพึงพอใจอยู่ในระดับปานกลาง

2 หมายความว่า มีความพึงพอใจอยู่ในระดับน้อย

1 หมายความว่า มีความพึงพอใจอยู่ในระดับน้อยที่สุด

กำหนดการแปลความหมายค่าเฉลี่ยของความพึงพอใจตามเกณฑ์ที่กำหนด ดังนี้

ค่าเฉลี่ย 4.51-5.00 หมายความว่า มีความพึงพอใจอยู่ในระดับมากที่สุด

ค่าเฉลี่ย 3.51-4.50 หมายความว่า มีความพึงพอใจอยู่ในระดับมาก

ค่าเฉลี่ย 2.51-3.50 หมายความว่า มีความพึงพอใจอยู่ในระดับปานกลาง

ค่าเฉลี่ย 1.51-2.50 หมายความว่า มีความพึงพอใจอยู่ในระดับน้อย

ค่าเฉลี่ย 1.00-1.50 หมายความว่า มีความพึงพอใจอยู่ในระดับน้อยที่สุด

4) นำแบบประเมินความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการเรียนรู้โดยใช้เกมเป็นฐานร่วมกับเทคนิคอินโฟกราฟิกที่สร้างขึ้นเสนอต่ออาจารย์ที่ปรึกษา ตรวจสอบแล้วนำมาปรับปรุง

5) นำแบบประเมินความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการเรียนรู้โดยใช้เกมเป็นฐานร่วมกับเทคนิคอินโฟกราฟิกปรับปรุงแล้วเสนอต่อผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 3 ท่าน พิจารณาลงความเห็นว่าแบบประเมินมีความถูกต้องตามหลักวิชาการเหมาะสมกับการนำไปประเมินความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการเรียนรู้โดยใช้เกมเป็นฐานร่วมกับเทคนิคอินโฟกราฟิกหรือไม่ โดยใช้หลักเกณฑ์การให้คะแนน ดังนี้

+1 ถ้าผู้เชี่ยวชาญแน่ใจว่าข้อความสอดคล้องกับความพึงพอใจของนักเรียน

0 ถ้าผู้เชี่ยวชาญไม่แน่ใจว่าข้อความสอดคล้องกับความพึงพอใจของนักเรียน

-1 ถ้าผู้เชี่ยวชาญแน่ใจว่าข้อความไม่สอดคล้องกับความพึงพอใจของนักเรียน

จากนั้นบันทึกผลการพิจารณาของผู้เชี่ยวชาญแต่ละข้อ แล้วนำคะแนนที่ได้ไปหาค่าดัชนีความสอดคล้องระหว่างข้อคำถาม โดยตั้งเกณฑ์ค่าความสอดคล้อง ตั้งแต่ 0.50-1.00 และปรับปรุงแก้ไขข้อบกพร่องตามคำแนะนำของผู้เชี่ยวชาญ

6) นำแบบประเมินความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการเรียนรู้โดยใช้เกมเป็นฐานร่วมกับเทคนิคอินโฟกราฟิกไปทดลองใช้กับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนบางบัว (เฟ่งตั้งตรงจิตรวิทยาคาร) ที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง จำนวน 30 คน แล้วนำมาหาค่าความเชื่อมั่นตามวิธีสัมประสิทธิ์แอลฟาของครอนบาค ได้ค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ 0.86

7) นำแบบประเมินความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการเรียนรู้โดยใช้เกมเป็นฐานร่วมกับเทคนิคอินโฟกราฟิกที่แก้ไขสมบูรณ์แล้ว จัดพิมพ์เป็นฉบับที่สมบูรณ์แล้วนำไปทดลองใช้กับชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนบางบัว (เฟ่งตั้งตรงจิตรวิทยาคาร) ที่เป็นกลุ่มตัวอย่างต่อไป

3. การทดลองและเก็บรวบรวมข้อมูล

การวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยจะดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูล มีขั้นตอนดังต่อไปนี้

3.1 ขออนุญาตจากวิทยาลัยการฝึกหัดครู มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนคร เพื่อขอความร่วมมือจากผู้อำนวยการโรงเรียนบางบัว (เฟ่งตั้งตรงจิตรวิทยาคาร) สำนักงานเขตคลองสามวา จังหวัดกรุงเทพมหานคร ในการเก็บรวบรวมข้อมูล

3.2 ประชุมนิเทศเกี่ยวกับการจัดการเรียนรู้โดยใช้เกมเป็นฐานร่วมกับเทคนิคอินโฟกราฟิกและทดสอบก่อนเรียนโดยใช้แบบทดสอบวัดทักษะการคิดเชิงมโนทัศน์สังคมศึกษา

3.3 ผู้วิจัยดำเนินการทดลองสอนโดยใช้แผนการจัดการเรียนรู้โดยใช้เกมเป็นฐานร่วมกับเทคนิคอินโฟกราฟิก จำนวน 8 แผน เป็นเวลา 8 สัปดาห์

3.4 เมื่อผู้วิจัยดำเนินการสอนเสร็จสิ้นในแต่ละแผนการจัดการเรียนรู้ ผู้วิจัยทดสอบหลังเรียนโดยใช้แบบทดสอบวัดทักษะการคิดเชิงมโนทัศน์สังคมศึกษา จากนั้นประเมินหลังเรียนโดยใช้แบบประเมินความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการเรียนรู้โดยใช้เกมเป็นฐานร่วมกับเทคนิคอินโฟกราฟิก

4. การวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูล มีขั้นตอน ดังนี้

4.1 วิเคราะห์ข้อมูลทักษะการคิดเชิงมโนทัศน์สังคมศึกษา โดยเปรียบเทียบทักษะการคิดเชิงมโนทัศน์สังคมศึกษาของนักเรียนก่อนและหลังเรียนโดยใช้การจัดการเรียนรู้โดยใช้เกมเป็นฐานร่วมกับเทคนิคอินโฟกราฟิก โดยใช้สูตรการทดสอบค่าที กรณีกลุ่มตัวอย่างไม่เป็นอิสระจากกัน (t-test for Dependent Samples)

4.2 วิเคราะห์ความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการเรียนรู้โดยใช้เกมเป็นฐานร่วมกับเทคนิคอินโฟกราฟิก ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โดยใช้สถิติพื้นฐาน ได้แก่ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน จากคะแนนที่ได้จากการประเมินพฤติกรรมความมีวินัยในตนเอง โดยมีการแปลความหมายดังนี้

ค่าเฉลี่ย 4.51-5.00 หมายความว่า มีความพึงพอใจอยู่ในระดับมากที่สุด

ค่าเฉลี่ย 3.51-4.50 หมายความว่า มีความพึงพอใจอยู่ในระดับมาก

ค่าเฉลี่ย 2.51-3.50 หมายความว่า มีความพึงพอใจอยู่ในระดับปานกลาง

ค่าเฉลี่ย 1.51-2.50 หมายความว่า มีความพึงพอใจอยู่ในระดับน้อย

ค่าเฉลี่ย 1.00-1.50 หมายความว่า มีความพึงพอใจอยู่ในระดับน้อยที่สุด

5. สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์

สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลได้แก่

5.1 สถิติพื้นฐาน ได้แก่ ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน

5.2 สถิติที่ใช้ในการตรวจสอบคุณภาพของเครื่องมือ ได้แก่ ค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) ค่าอำนาจจำแนก (r) ค่าความยากง่าย (p) และค่าความเชื่อมั่นโดยใช้สูตร KR-20 ของคูเดอร์ ริชาร์ดสัน

5.3 สถิติที่ใช้ในการตรวจสอบสมมติฐาน คือ สถิติการทดสอบค่าที กรณีกลุ่มตัวอย่างไม่เป็นอิสระจากกัน (t-test for Dependent Samples)

ผลการศึกษา

ผู้วิจัยได้วิเคราะห์ข้อมูลผลการเปรียบเทียบทักษะการคิดเชิงมโนทัศน์สังคมศึกษาของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ก่อนและหลังเรียนโดยใช้การเรียนรู้แบบเกมเป็นฐานร่วมกับเทคนิคอินโฟกราฟิกและผลการศึกษาค่าความพึงพอใจของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ที่มีต่อการเรียนรู้แบบเกมเป็นฐานร่วมกับเทคนิคอินโฟกราฟิก ซึ่งแสดงดังตารางที่ 1-2

ตารางที่ 1 ผลการเปรียบเทียบทักษะการคิดเชิงมนทัศน์สังคมศึกษาของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ก่อนและหลังเรียนโดยใช้การเรียนรู้แบบเกมเป็นฐานร่วมกับเทคนิคอินโฟกราฟิก

กลุ่มทดลอง	\bar{X}	S.D.	t	df	Sig
ก่อนเรียน	13.72	2.14	30.8446	31	0.000
หลังเรียน	19.81	2.22			

จากตารางที่ 1 ผลการเปรียบเทียบทักษะการคิดเชิงมนทัศน์สังคมศึกษาของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ก่อนและหลังเรียนโดยใช้การเรียนรู้แบบเกมเป็นฐานร่วมกับเทคนิคอินโฟกราฟิก พบว่า ค่าเฉลี่ยผลการเปรียบเทียบทักษะการคิดเชิงมนทัศน์สังคมศึกษา ก่อนเรียนมีค่าเท่ากับ 13.72 และค่าเฉลี่ยผลการเปรียบเทียบทักษะการคิดเชิงมนทัศน์สังคมศึกษา หลังเรียนมีค่าเท่ากับ 19.81 เมื่อเปรียบเทียบกับสถิติทดสอบค่าที่ พบว่าทักษะการคิดเชิงมนทัศน์สังคมศึกษาของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ที่ได้รับการจัดการเรียนรู้โดยใช้เกมเป็นฐานร่วมกับเทคนิคอินโฟกราฟิก หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตารางที่ 2 ผลการศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ที่มีต่อการเรียนรู้แบบเกมเป็นฐานร่วมกับเทคนิคอินโฟกราฟิก

ความพึงพอใจของนักเรียนต่อการเรียนรู้โดยใช้เกมเป็นฐานร่วมกับเทคนิคอินโฟกราฟิก	\bar{X}	S.D.	แปลผล
1. การนำเข้าสู่บทเรียนมีความน่าสนใจ	4.87	0.35	มากที่สุด
2. กิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้เกมเป็นฐานร่วมกับเทคนิคอินโฟกราฟิกมีความน่าสนใจ	4.60	0.67	มากที่สุด
3. กิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้เกมเป็นฐานร่วมกับเทคนิคอินโฟกราฟิกบูรณาการกับสาระอื่น	4.80	0.41	มากที่สุด
4. กิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้เกมเป็นฐานร่วมกับเทคนิคอินโฟกราฟิกช่วยพัฒนาทักษะการคิดเชิงมนทัศน์สังคมศึกษา	4.63	0.61	มากที่สุด
5. นักเรียนมีส่วนร่วมในกิจกรรมการเรียนรู้ตามบทบาทหน้าที่	4.67	0.48	มากที่สุด
6. การใช้สื่อและอุปกรณ์การเรียนการสอนได้เหมาะสมมีความน่าสนใจ	4.87	0.35	มากที่สุด
7. กิจกรรมส่งเสริมให้กิจกรรมการเรียนรู้ให้นักเรียนแสวงหาความรู้ด้วยตนเอง	4.83	0.38	มากที่สุด
8. กิจกรรมการเรียนรู้ทำให้นักเรียนเกิดความกระตือรือร้นในการเรียน	4.43	0.63	มาก
9. บรรยากาศการเรียนรู้เป็นกันเองสนุกสนาน	4.73	0.45	มากที่สุด
10. การเปิดโอกาสให้นักเรียนแสดงความคิดเห็นและซักถามปัญหา	4.80	0.41	มากที่สุด
รวม	4.71	0.28	มากที่สุด

จากตารางที่ 2 พบว่าผลการศึกษาคำพึงพอใจของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ที่มีต่อการเรียนรู้ การเรียนรู้โดยใช้เกมเป็นฐานร่วมกับเทคนิคอินโฟกราฟิกโดยภาพรวมอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.71$, S.D. = 0.28) ซึ่งข้อที่มีความพึงพอใจมากที่สุดคือ ข้อ 1 การนำเข้าสู่บทเรียนมีความน่าสนใจ ($\bar{X} = 4.87$, S.D. = 0.35) ข้อ 6 การใช้สื่อและอุปกรณ์การเรียนการสอนได้เหมาะสมมีความน่าสนใจ ($\bar{X} = 4.87$, S.D. = 0.35) รองลงมา ข้อ 7 กิจกรรมส่งเสริมให้กิจกรรมการเรียนรู้ให้นักเรียนแสวงหาความรู้ด้วยตนเอง ($\bar{X} = 4.83$, S.D. = 0.38)

สรุปผลการวิจัยและอภิปรายผลการวิจัย

1. ทักษะการคิดเชิงนิเทศน์ ผลจากการวิจัยวัตถุประสงค์ที่ 1 พบว่าทักษะการคิดเชิงนิเทศน์สังคมศึกษา ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ที่ได้รับการจัดการเรียนรู้โดยใช้เกมเป็นฐานร่วมกับเทคนิคอินโฟกราฟิกหลังเรียน สูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ทั้งนี้อาจเป็นเพราะจากการจัดการเรียนรู้เกมเป็นฐาน ซึ่งประกอบด้วย 5 ขั้นตอน ขั้นที่ 1 การนำเข้าสู่เกม ผู้วิจัยได้กระตุ้นความสนใจของผู้เรียนโดยการใช้ภาพการ์ตูนที่เกี่ยวข้องกับเนื้อหาของบทเรียน ขั้นที่ 2 การอธิบายเกม ผู้วิจัยได้อธิบายวิธีการเล่นเกม ชี้แจงกติกาให้แก่ผู้เรียนฟัง ทำให้เกิดความเข้าใจในขั้นตอนการเล่นเกม ขั้นที่ 3 การเรียนรู้ผ่านเกม ผู้วิจัยได้ให้ผู้เรียนร่วมกันเรียนรู้ผ่านเกม โดยผู้วิจัยเป็นผู้นำเล่นเกม และคอยอำนวยความสะดวกให้ผู้เรียน จากการสังเกตพฤติกรรมการเล่นเกม นักเรียนได้มีส่วนร่วมและปฏิบัติตามบทบาท ที่ตนเองได้รับมอบหมาย ขั้นที่ 4 การอภิปรายเกม ผู้วิจัยได้ให้ผู้เรียนร่วมกันอภิปรายโดยผู้วิจัยเป็นผู้นำอภิปราย หลังการเล่นเกม โดยการอภิปรายนิเทศน์สำคัญของเกม ทำให้ผู้เรียนได้แลกเปลี่ยนมุมมองที่ได้จากการเรียนรู้ รวมทั้งมีการอภิปรายประกอบการใช้อินโฟกราฟิก ทำให้ผู้เรียนเห็นภาพชัดเจน ขั้นที่ 5 การสรุปและประเมินผล ขั้นตอนนี้ ผู้วิจัยได้ร่วมกับนักเรียนในการสรุปบทเรียนโดยใช้อินโฟกราฟิกอีกครั้ง จึงช่วยสรุปและทบทวนนิเทศน์สังคมศึกษา จากนั้นดำเนินการประเมินผลการเรียนรู้จะเห็นได้ว่า ผู้เรียนได้รับการฝึกฝนการคิดตามลำดับขั้น จนผู้เรียนเกิดความเข้าใจ อย่างชัดเจนและสามารถสรุปนิเทศน์ได้ ซึ่งสอดคล้องกับผลการวิจัยของ Poonyamanoch (2016) ที่ได้ทำการวิจัย เรื่อง ผลของการใช้วิธีการสอนแบบอุปนัยบนเว็บโดยใช้อินโฟกราฟิกที่มีต่อความสามารถในการคิดเชิงนิเทศน์ของ นักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนต้นที่มีแบบการคิดต่างกัน ผลการวิจัยพบว่า นักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนต้นที่มี แบบการคิดต่างกันที่ได้รับการเรียนด้วยวิธีการสอนแบบอุปนัยบนเว็บโดยใช้อินโฟกราฟิกมีคะแนนความสามารถในการคิด เชิงนิเทศน์หลังการทดลองสูงกว่าก่อนการทดลองอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 สอดคล้องกับผลการวิจัยของ Kaewpuang et al. (2019) ที่ได้ทำการวิจัยเรื่อง การใช้การเรียนรู้แบบเกมเป็นฐานเพื่อส่งเสริมทักษะการเรียนรู้ของ ผู้เรียนในสาระอาเซียนศึกษา ผลการวิจัยพบว่า ทักษะการเรียนรู้ของผู้เรียนในสาระอาเซียนศึกษาหลังเรียนโดยใช้การ เรียนรู้แบบเกมเป็นฐานสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05 และสอดคล้องกับผลการวิจัยของ Pumkaew & Junsang (2022) ที่ได้ทำการวิจัยเรื่อง การจัดการเรียนรู้แบบวิธีการทางประวัติศาสตร์ร่วมกับสื่ออินโฟกราฟิกเพื่อส่งเสริม ความคิดเชิงนิเทศน์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ผลการวิจัยพบว่า นักเรียนมีความคิดเชิงนิเทศน์หลังการจัดการ เรียนรู้แบบวิธีการทางประวัติศาสตร์ร่วมกับสื่ออินโฟกราฟิกโดยรวมอยู่ในระดับดี

2. ความพึงพอใจของนักเรียน ผลจากการวิจัยวัตถุประสงค์ที่ 2 พบว่าความพึงพอใจของนักเรียน ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ที่มีต่อการเรียนรู้โดยใช้เกมเป็นฐานร่วมกับเทคนิคอินโฟกราฟิกโดยภาพรวมอยู่ในระดับมากที่สุด ทั้งนี้เนื่องจากการจัดการเรียนรู้โดยใช้เกมเป็นฐานร่วมกับเทคนิคอินโฟกราฟิกหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญ ทางสถิติที่ระดับ .05 ทั้งนี้อาจเป็นเพราะจากการเรียนรู้โดยใช้เกมเป็นฐานช่วยกระตุ้นให้ผู้เรียนเกิดความสุขสนาน

ผู้เรียนชื่นชอบเกมที่นำมาใช้ในการจัดการเรียนการสอนเพราะเกมไม่ยุ่งยากซับซ้อนมีภาพการ์ตูนที่ผู้เรียนชื่นชอบ ผู้สอนให้ของรางวัลและคำชมทำให้ผู้เรียนภูมิใจ ส่งเสริมการเรียนรู้เนื้อหาด้วยความสนุกสนานมีความสุขกับการเรียน ช่วยสร้างบรรยากาศในห้องเรียนให้มีความน่าสนใจ ช่วยพัฒนาความรู้และทักษะกระบวนการคิด สามารถฝึกให้นักเรียนรู้จักการทำงานร่วมกับผู้อื่น สอดคล้องกับแนวคิดของนักวิชาการ Kaewpuang (2022) ที่กล่าวว่า การเรียนรู้โดยใช้เกมเป็นฐานเป็นการเรียนรู้รูปแบบหนึ่งที่ทำให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมในการเรียนรู้ผ่านเกม เป็นนวัตกรรมสื่อการเรียนรู้รูปแบบใหม่ที่ออกแบบและสอดแทรกเนื้อหาบทเรียนลงไปในเกม ให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมในการเรียนรู้ลงมือเล่นและฝึกปฏิบัติในการเรียนรู้ด้วยตนเองโดยในขณะที่ลงมือเล่นผู้เรียนจะได้รับทักษะ และความรู้จากเนื้อหาบทเรียนไปด้วย การเรียนรู้โดยใช้เกมเป็นฐานออกแบบมาเพื่อให้ผู้เรียนมีความสุขสนุกสนานไปพร้อม ๆ กับการได้รับความรู้ ซึ่งสอดคล้องกับผลการวิจัยของ Chaowalit (2022) ที่ทำการวิจัยเรื่อง การพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาไทย เรื่องคำนามของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โดยใช้เกมเป็นฐาน ผลการวิจัยพบว่านักเรียนมีความพึงพอใจและมีเจตคติที่ดีต่อการเรียนการสอนโดยใช้เกมอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.78$)

ข้อเสนอแนะ

จากผลการวิจัย ผู้วิจัยมีข้อเสนอแนะ ดังนี้

1. ข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัยไปใช้ประโยชน์

1.1 ผลจากการวิจัยวัตถุประสงค์ที่ 1 พบว่า ทักษะการคิดเชิงนิเทศสังคมศึกษาของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ที่ได้รับการจัดการเรียนรู้โดยใช้เกมเป็นฐานร่วมกับเทคนิคอินโฟกราฟิกหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ดังนั้นหน่วยงานที่เกี่ยวข้องควรดำเนินการจัดการเรียนรู้แบบเกมเป็นฐานร่วมกับเทคนิคอินโฟกราฟิก ครบ 5 ชั้น ได้แก่ ชั้นที่ 1 การนำเข้าสู่เกม ชั้นที่ 2 การอธิบายเกม ชั้นที่ 3 ชั้นเรียนผ่านเกม ชั้นที่ 4 การอภิปรายเกมร่วมกับเทคนิคอินโฟกราฟิก และชั้นที่ 5 การสรุปและประเมินผล โดยพึงระวางการปฏิบัติกิจกรรมในขั้นตอนต่อไปนี้เป็นพิเศษ

1.1.1 ในการจัดการเรียนรู้ชั้นที่ 4 อภิปรายเกมร่วมกับเทคนิคอินโฟกราฟิกผู้สอนควรกระตุ้นให้ผู้เรียนได้ฝึก การอภิปรายในหัวข้อที่เรียน ซึ่งการจัดการเรียนรู้ในครั้งแรกผู้สอนควรอภิปรายนำเป็นแนวทางให้นักเรียน การจัดการเรียนรู้ครั้งต่อไปผู้สอนค่อยๆลดบทบาทลงจนผู้เรียนสามารถอภิปรายได้ด้วยตนเอง

1.1.2 ในการจัดการเรียนรู้ชั้นที่ 5 การสรุปและประเมินผลร่วมกับเทคนิคอินโฟกราฟิกผู้สอนควรกระตุ้นให้ผู้เรียนได้ฝึกการสรุปข้อมูลในรูปแบบอินโฟกราฟิก ซึ่งการจัดการเรียนรู้ในครั้งแรกผู้สอนสรุปข้อมูลในรูปแบบอินโฟกราฟิกนำเป็นแนวทางให้นักเรียน การจัดการเรียนรู้ครั้งต่อไปผู้สอนให้นักเรียนเริ่มฝึกสรุปข้อมูลสั้น ๆ จากนั้นนำข้อมูลที่สรุปได้มาจัดทำอินโฟกราฟิก ผู้สอนค่อย ๆ ลดบทบาทลงจนผู้เรียนสามารถสรุปข้อมูลในรูปแบบอินโฟกราฟิกได้ด้วยตนเอง

1.2 ผลจากการวิจัยวัตถุประสงค์ที่ 2 พบว่า ความพึงพอใจของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ที่มีต่อการเรียนรู้โดยใช้เกมเป็นฐานร่วมกับเทคนิคอินโฟกราฟิกโดยภาพรวมอยู่ในระดับมากที่สุด ดังนั้นหน่วยงานที่เกี่ยวข้องควรดำเนินการ ดังนี้

1.2.1 ควรจัดการเรียนรู้โดยใช้เกมเป็นฐานช่วยกระตุ้นให้ผู้เรียนเกิดความสุขสนุกสนาน ใช้เกมที่ไม่ยุ่งยากซับซ้อนมีภาพการ์ตูนที่ผู้เรียนชื่นชอบ สอดแทรกเนื้อหาบทเรียนลงไปในเกม ให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมในการเรียนรู้

ลงมือเล่นและฝึกปฏิบัติในการเรียนรู้ด้วยตนเองโดยในขณะที่ยังเล่นอยู่ผู้เรียนจะได้รับทักษะ และความรู้จากเนื้อหาบทเรียนไปด้วย

1.2.2 ความชอบของรางวัลและคำชมทำให้ผู้เรียนภูมิใจ ส่งเสริมการเรียนรู้เนื้อหาด้วยความสนุกสนาน มีความสุขกับการเรียน มีความสนุกสนานไปพร้อม ๆ กับการได้รับความรู้ ช่วยสร้างบรรยากาศในห้องเรียนให้มีความน่าสนใจ

ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

งานวิจัยนี้ได้ข้อค้นพบการพัฒนาทักษะการคิดเชิงมโนทัศน์สังคมศึกษาที่สำคัญ คือ การจัดการเรียนรู้แบบเกมเป็นฐานร่วมกับเทคนิคอินโฟกราฟิก สามารถนำไปประยุกต์ใช้กับการจัดการเรียนรู้ด้วยเกมเป็นฐานร่วมกับกระบวนการและเทคนิควิธีสอนอื่น ๆ ซึ่งสามารถนำไปต่อยอดให้มีความหลากหลาย บรรยากาศในการเรียนรู้มีความสนุกสนาน น่าสนใจ โดยควรให้ความสำคัญกับผลของการใช้อินโฟกราฟิกที่ส่งเสริมความคิดสร้างสรรค์เพื่อพัฒนาทักษะการคิดเชิงมโนทัศน์สังคมศึกษาของผู้เรียน และควรมีการส่งเสริมให้นำไปใช้ในรายวิชาอื่น ๆ ของกลุ่มสาระการเรียนรู้สังคมศึกษาที่มีความต้องการพัฒนาทักษะการคิดเชิงมโนทัศน์สังคมศึกษาของผู้เรียน สำหรับประเด็นในการวิจัยครั้งต่อไปควรทำวิจัยในประเด็นเกี่ยวกับผลของการใช้อินโฟกราฟิกที่ส่งเสริมความคิดสร้างสรรค์เพื่อพัฒนาทักษะการคิดเชิงมโนทัศน์สังคมศึกษาของผู้เรียน

เอกสารอ้างอิง

- Chaowalit, T. (2022). Khon Kaen Innovation for Thai Education: Development of Learning Achievement in Thai language on the topic of Nouns for Fourth Grade Students Using Game Based Learning. Retrieved from <https://kknpeo.moe.go.th/wp-content/uploads/2023/06> [2023, 9 June.]
- Janjula, A., Somjit, S., & Chatarakeeree, S. (2019). Development of Infographic Media to Create Awareness and Remember for Elementary students in Yala Province. Yala: Faculty of Education Yala Rajabhat University.
- Kaewpuang, P. (2019). Using Game-based Learning to Enhance Learning Skills in ASEAN Studies. Proceeding of the 13th International DEPISA Conference on November 28 and 29. (7-28). Sunflower Meeting Room, Rex Hotel: Ho Chi Minh City.
- Kaewpuang, P. (2020). *Science of Social Studies Learning Management*. Bangkok: Chulalongkorn University Press.
- Kaewpuang, P. (2023). *Social Studies Curriculum Development*. Bangkok: Chulalongkorn University Press.
- Noimai, I. (2021). The Development of Conceptual Thinking Skills in Social Studies for 21st Century Learners. *Journal of Education Studies*, 49(3), 1-12.
- Phan tho, P. (2023, 16 May.) *Promblem of Conceptual Thinking Skills in Social Studies*. Teacher. Bangbua School (Pengtungtongchitwittayakarn).

- Phiwma, N. (2021). Learning Management using Game-Based Learning by Integrating Computer Game Technology. **Journal of Humanities and Social Sciences, Rajapruk University**, 7(Special), 1–15.
- Pumkaew, S., & Junsang, A. (2022). Learning Management of Historical Method with Infographic to Enhance Conceptual Thinking of Grade 7 Students. **Journal of Education Rajabhat Maha Sarakham University**, 19(2), 154–164.
- Poonyamanoch, P. (2016). Effects of An Inductive Method on Web Using Infographic on Conceptual Thinking Ability of Lower Secondary School Students With Different Cognitive Styles. **An Online Journal of Education**, 11(4), 517-530.
- Thongthab, J. (2017). **Infographics Design**. Retrieved from <https://www.learningstudio.info/infographics-design> [2017, 29 May.]
-

Research Article

TOWARDS SUSTAINABLE URBAN ARCHITECTURE: A HOLISTIC APPROACH TO ENVIRONMENTAL MANAGEMENT EDUCATION

Dita Sangvatanachai*

Assistant Professor, Ph.D. in Urban Architecture, Faculty of Architecture, Urban Design and Creative Arts,
Mahasarakham University, Kantharawichai District, Maha Sarakham, Thailand, 44150

*E-mail: dita.s@msu.ac.th

Received: 01-04-2024

Revised: 17-04-2024

Accepted: 13-05-2024

ABSTRACT

The study aimed to enhance educational frameworks and industry practices within urban architecture. It was guided by three main objectives: exploring urban environmental management models in Thailand and internationally, identifying the knowledge gaps and needs of students and relevant stakeholders, and creating customized teaching guidelines. The research utilized a qualitative approach, conducting surveys with 50 urban architecture students and 50 executives from both the public and private sectors involved in urban management. Through secondary data analysis and these surveys, the study investigated the contrasts between localized Thai management strategies, which emphasize on community involvement, and the broader, globally accepted standardized models proposed by the Global Development Research Center (GDRC). This analysis highlighted significant differences in perspectives on urban environmental management, with students showing a broader interest in diverse environmental aspects compared to the more focused concerns of industry agencies. These findings underscore the essential need to integrate local and global management approaches to develop comprehensive, adaptable, and sustainable urban environmental strategies. Such integration is vital for aligning immediate practical needs with long-term educational goals, thus enhancing the capacity for sustainable development in urban environments.

Keywords: Environmental Management, Knowledge Gaps, Teaching Guidelines, Urban Architecture

INTRODUCTION

Incorporating principles of environmental management into urban design and planning stands as a crucial pillar in crafting sustainable cities that balance efficiency with the well-being of residents. Urban areas, hubs of human activity and resource utilization, necessitate the integration of environmental considerations throughout their developmental stages. This integration facilitates cities in optimizing infrastructure, resource utilization, and overall functionality, thereby elevating the quality of life for inhabitants. Effective urban design encompasses a multitude of factors – ranging from green spaces, sustainable transportation, waste management, to energy efficiency – striving to forge environments that meet societal needs while safeguarding ecosystems and natural resources.

Equally vital is the assurance of residents' well-being through sustainable urban planning, fostering safe, healthy, and inclusive spaces conducive to living, working, and thriving. This synergy between environmental management and urban planning gives rise to resilient and cohesive cityscapes that cater to inhabitants' requirements while preserving the natural world. At its essence lies sustainable development, advocating for responsible resource utilization to minimize both environmental and human impacts. Its primary aim is to manage resources sustainably, meeting present needs without compromising the needs of future generations – an embodiment of intergenerational equity. (Brundtland, 1987)

Challenges in managing natural resources and the environment stem from surpassing natural limits due to escalating human needs and amplified consumption patterns, often exacerbated by governmental policies overlooking conservation efforts. The integration of environmental management science into urban development processes becomes imperative. This integration involves comprehending natural resources, understanding urban development impacts, and fostering a comprehensive approach to ensure sustainable urban development.

The findings of this study significantly enhance the Environmental Management curriculum within Mahasarakham University's Bachelor of Urban Architecture program. Aligning the curriculum with current dynamics and regulatory standards ensures graduates are equipped for the demands of the field. The program's emphasis on nurturing professionals and academics skilled in community and urban development planning, integrating local arts and culture for sustainable environments, stands commendable. Their commitment to staying abreast amidst globalization underscores the program's forward-thinking approach. The proactive research methodology – conducting agency surveys, collecting student and industry feedback – demonstrates a dedication to refining teaching methodologies, ensuring an enriched learning experience. This alignment with program objectives empowers students to effectively apply their knowledge, addressing contemporary urban challenges, and contributing meaningfully to the field upon graduation.

OBJECTIVES

The objectives of the study are directly aligned with its goals to enhance urban environmental management education and are comprehensively outlined as follows:

1. Analyze Urban Environmental Management Models: Examine and compare urban environmental management strategies both within Thailand and on a global scale to identify effective practices and areas for improvement.

2. Evaluate Knowledge Gaps and Requirements: Assess the understanding and needs of students and relevant stakeholders in the field of urban architecture, identifying key areas where additional training or information is required.

3. Formulate Specific Teaching Guidelines: Develop tailored teaching guidelines aimed at addressing the unique aspects of urban environmental management within the field of urban architecture, ensuring that educational practices meet both current and future demands of the industry.

CONCEPTUAL FRAMEWORK

This study concentrated on examining urban environmental management models both in Thailand and internationally. Its goal was to identify knowledge gaps among students and relevant agencies regarding environmental management, with the aim of developing comprehensive teaching guidelines tailored for the field.

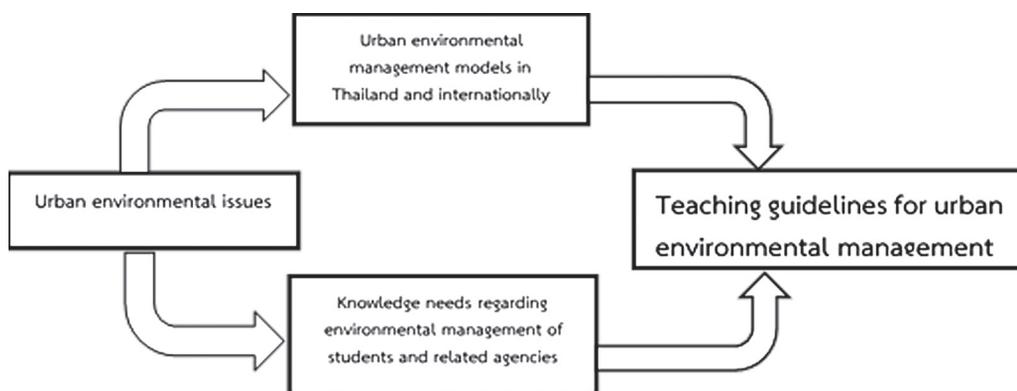

Figure 1 Conceptual Framework

RESEARCH SCOPE

This study examines the integration of environmental management education into urban architecture, focusing on sustainable urban development. Key areas include:

1. Analysis of Urban Environmental Management Models:
 - Comparing localized and global strategies.
 - Exploring conceptual differences in urban environmental management.
2. Evaluation of Knowledge Gaps and Requirements:
 - Assessing students' perceptions and educational needs.
 - Analyzing alignment with industry demands and regulatory standards.
3. Formulation of Teaching Guidelines:
 - Developing tailored teaching approaches for urban environmental management.
 - Integrating interdisciplinary methods and community involvement.
4. Comparative Analysis:
 - Comparing student perspectives with agency priorities.
 - Identifying areas for alignment between educational aspirations and industry demands.
5. Recommendations for Sustainable Urban Development:
 - Proposing strategies for integrating local strengths with global frameworks.
 - Emphasizing adaptable and inclusive approaches to address urban challenges

effectively.

METHODOLOGY

The research methodology aimed to evaluate the knowledge needs and perspectives on urban environmental management among diverse stakeholders, ensuring the reliability and validity of the collected data through rigorous methods. Here's how the research was structured:

Research Methods:

1. Secondary Data Analysis: Utilized existing data from academic documents and articles to establish a foundational understanding of the subject matter.
2. Descriptive Conclusions: Drew conclusions based on detailed descriptions and content analyses of the collected data.
3. Content Analysis: Conducted thorough examinations and interpretations of the content from questionnaires and other relevant data sources to gain deeper insights.

Target Groups:

1. Learner Group: assessing knowledge needs among urban architecture students (50 students) to improve teaching methods and future curriculum.

2. Groups of Agencies Involved in Urban Architecture: gathering insights from senior executives and officials (50 individuals) in public and private organizations involved in urban management.

Research Tools:

To guarantee the validity and effectiveness of the data collection process, specialized questionnaires were crafted and utilized to collect data from students and agency executives on key aspects of urban environmental management. These questionnaires were carefully designed to accurately capture insights into the knowledge needs and perspectives of the participants. Moreover, to enhance the reliability of these instruments, the Index of Item-Objective Congruence was applied, with three field experts evaluating and confirming that the questionnaire items were well-aligned with the study's objectives. The IOC values obtained were greater than 0.5, indicating a strong relevance of the questionnaire content to the research goals.

Data Collection:

1. Literature Review: Built a foundational understanding through a comprehensive review of academic documents and electronic media. Target Group Identification: defining the population for data collection (students enrolled in the Urban Environmental Management course).

2. Target Group Identification: Defined and selected the study population, specifically students enrolled in the Urban Environmental Management course.

3. Questionnaire Development: Crafted specialized questionnaires to effectively capture detailed opinions on knowledge levels and professional requirements.

Data Analysis:

1. Statistical Analysis: Applied scoring methods and mean interpretation to systematically categorize and analyze the perceived importance and understanding of various topics among the participants.

2. Descriptive Analysis: Assessed the expectations and preferences of students to pinpoint potential areas for curriculum and teaching methodology enhancement.

RESULTS

It is crucial to outline the main objectives that directed this thorough investigation of urban environmental management strategies in Thailand and internationally. The study aimed to analyze a variety of environmental management practices and evaluate their effectiveness in promoting sustainable development. The primary focus was on contrasting local Thai approaches with global standards, pinpointing knowledge gaps among students and relevant stakeholders, and developing teaching guidelines tailored to address the identified needs and practices.

1. Comparing environmental management concepts in Thailand with global concepts

The study constitutes a comprehensive exploration of urban environmental management, encompassing diverse domains critical for sustainable development. It covers extensive concepts and approaches within Thailand and international contexts.

In Thailand:

1) Basin Resource Management focuses on water preservation involving Community-Based Watershed Management and Sponge City Concept (Viset. & Boonserm, 2004; Liu, Jia, & Niu, 2017).

2) Forest Resources and Urban Green Spaces integrating natural elements into cities, including Urban Forests and Green City initiatives (Carter, 1995; Ministry of Energy, 2017).

3) Soil and Land Resource Management emphasizing conservation and fertility enhancement through initiatives like Royal Initiative for Soil Development (Tangtham, 2016).

4) Water Pollution and Waste Management strategies encompassing Eco-Industrial Cities and King's Science for Comprehensive Water Solutions (Industrial Environment Development Center, 2016; Prachachat Business Newspaper, 2019).

5) Ecosanitation Concepts focusing on efficient waste management systems and their agricultural impact.

6) Mitigating Air and Noise Pollution including measures such as Buffer Area and Protection Strip (Committee for solving problems in compliance with Section 67, Paragraph 2, of the Constitution of the Kingdom of Thailand, 2010).

7) Concepts like Life Cycle Assessment emphasizing urban development coexistence with natural ecosystems.

8) Urban Ecology and Biodiversity Management integrates natural ecosystems into urban development (Naturopolis).

9) Sustainable Ecotourism promoting sustainable tourism respecting local cultures (Domestic Tourism Business Association, n.d.).

10) Disaster Management prioritizing preparedness and effective responses, highlighted by concepts like Resilient Cities.

11) Sustainable Energy Management and Transportation aims for reduced emissions and resource usage, focusing on concepts like Low-carbon City and Smart City.

12) Environmental Impact Assessment and Related Laws outline methodologies and scopes (National Economic and Social Development Office, 2020; Office of Natural Resources and Environmental Policy and Planning, 2019).

Internationally through The Global Development Research Center (GDRC):

- 1) Building Capacity for Environmental Management focusing on fostering development and government collaboration.
- 2) Environmental Education targeting understanding environmental principles and operational concepts.
- 3) Local Agenda 21 addressing planning and execution at the local level.
- 4) Urban Water Resource Management planning coherent strategies for managing urban water resources.
- 5) Green Space Management and Sustainable Construction considering sustainable buildings and resource conservation.
- 6) Housing, Informal Settlements, and Public Spaces addressing dynamics of informal settlements and urban development.
- 7) Sustainable Sanitation advocating sustainable water treatment systems.
- 8) Waste Management establishing frameworks to address urban pollutants.
- 9) Disaster Management integrating environmental roles and explores disaster relief support.
- 10) Energy Management exploring urban energy aspects and technologies.
- 11) Sustainable Transport emphasizing economic and environmentally friendly transportation.
- 12) Environmental Management Tools evaluating tools such as Environmental Impact Assessments.

The conceptual differences in environmental management approaches can be seen from various angles, especially when comparing localized strategies like those in Thailand with broader, international frameworks like those advocated by organizations such as the GDRC. Here are some key conceptual differences:

Table 1 Comparative Analysis of Environmental Management Approaches: Localized Strategies in Thailand vs. International Frameworks of Organizations

Environmental Management Approaches	Localized Strategies (Thailand)	Global Framework (GDRC)
1. Contextual Specificity vs. Global Applicability:	Thailand’s strategies, like the Royal Initiative for Soil Development or the Sponge City Concept, are customized to meet the nation’s unique ecological and societal requirements. These initiatives are finely tuned to tackle immediate challenges specific to Thailand’s environment.	GDRC initiatives strive for global relevance. Concepts like Sustainable Sanitation or Sustainable Transport are crafted to suit diverse urban settings worldwide, emphasizing universally applicable guidelines and frameworks.
2. Innovation and Traditional Practices vs. Standardization:	Thailand’s approach merges traditional practices, like Vetiver Grass Application or Creating Fertility from Inhospitable Soil, tapping into local wisdom and traditional techniques.	International frameworks emphasize standardized methodologies and policies, prioritizing universal practices such as policy development, standardized tools like Environmental Impact Assessments, and global guidelines.
3. Community-Centric vs. Policy-Centric Approaches:	Thailand’s strategies like Community-Based Watershed Management or Participatory Watershed Management stress community involvement and grassroots participation, relying on active engagement and	International frameworks, such as Local Agenda 21 or Building Capacity for Environmental Management, prioritize policy development, government collaboration, and broader institutional capacities,

Table 1 (to)

Environmental Management Approaches	Localized Strategies (Thailand)	Global Framework (GDRC)
	collaboration within local communities.	aiming for top-down strategies supported by policies and guidelines.
4. Immediate Challenges vs. Long-Term Sustainability:	Thailand's strategies swiftly target immediate challenges like soil erosion, water pollution, or air quality in specific areas, aiming for prompt and tangible outcomes.	International frameworks prioritize long-term sustainability and holistic urban development, focusing on broader aspects such as sustainable construction, urban planning, and integrated management systems that foster enduring sustainability.

In essence, the disparities center on local versus global focus: Thailand emphasizes community engagement, innovation, and local methods, while GDRC-backed global frameworks prioritize standardized policies, global relevance, and long-term sustainability in urban environmental management. Integrating both approaches' strengths could yield more adaptable and comprehensive environmental strategies.

2. Assessment of knowledge gaps and requirements

The study surveyed urban architecture students to uncover their grasp, priorities, and aspirations in urban environmental management, providing a detailed breakdown of their perceptions, educational needs, and career alignment. It serves as a pivotal guide for educators to tailor teaching approaches, refine curriculums, and emphasize crucial aspects resonating with students in urban architecture and environmental management.

1) Their knowledge levels span varied aspects of environmental issues:

- Strong understanding: Land Use, Sustainable Sanitation, and Sustainable Transportation. (Scores around 3.5)

- Moderate understanding: Basin Resource Management, Forest Resources, Green Space in Urban Areas, and Community and Industrial Waste. (Scores between 3.2 to 3.4)

- Average understanding: Water and Wastewater Pollution Management, Biodiversity Management, Sustainable Ecotourism, Environmental Impact Assessment, and Environmental Laws. (Scores between 3.0 to 3.2)

- Lower understanding: Soil and Land Resource Management, Disaster Management, Energy Management, Air and Noise Pollution Management, and Life Cycle Assessment. (Scores below 3.0)

2) Regarding importance:

- Highly significant: Land Use, Sustainable Sanitation, and Environmental Impact Assessment. (Average Score of 4.5 to 4.6)

- Highly important: Garbage Issues, Community & Industrial Waste, Watershed Resources, Forest Resources, Sustainable Ecotourism, Community and Industrial Water and Wastewater Pollution, Sustainable Transportation. (Average Score of 4.3 to 4.4)

- Moderately high: Soil and Land Resources Issues, Energy Management, Disaster Management, and Biodiversity Management. (Average Score of 4.0 to 4.2)

- Relatively lower, but still important: Air Pollution. (Average Score of 3.9)

The alignment between students' expectations and urban environmental management issues proves pivotal for tailored learning experiences. Topics span from Basin and Forest Resources to Waste, Sanitation, Pollution, and Disaster Management, indicating the necessity of integrating these aspects into educational curricula.

3) The survey extended to diverse agencies, highlighting priority areas:

- High priority: Watershed Management, Forest Resources, Water and Wastewater Pollution, Land Use, Sustainable Sanitation, Biodiversity, and Environmental Impact Assessment. (Average Score 4.7)

- Secondary priority: Waste Management and Disaster Management. (Average Score 4.6)

- Moderate priority: Soil and Land Resources, Energy Management, and Sustainable Tourism. (Average Score 4.4 - 4.2)

- Lower priority: Air and Noise Pollution Management, and Life Cycle Assessment. (Average Score 3.9)

Comparing student perspectives with agency needs revealed common focuses on watershed, land use, sanitation, and biodiversity. However, students show broader interests across diverse domains compared to more concentrated agency concerns. Aligning these perspectives could create comprehensive strategies merging immediate needs with broader educational aspirations.

3. Teaching guidelines tailored for urban environmental management in the field of urban architecture.

Teaching Guidelines for Urban Environmental Management in Urban Architecture:

- 1) Integrate diverse domains like watershed management and waste control for a holistic approach.
- 2) Encourage hands-on experiences to address local environmental issues practically.
- 3) Foster interdisciplinary learning with collaborations across various departments.
- 4) Stress community involvement for understanding local needs in environmental planning.
- 5) Showcase both innovative solutions and indigenous practices as inspiring case studies.
- 6) Provide insights into environmental policies for integrating legal frameworks into planning.
- 7) Introduce relevant technological tools like GIS for applied learning.
- 8) Organize field trips for observing environmental strategies in action and site analysis.
- 9) Engage students in critical thinking to find sustainable solutions to complex problems
- 10) Develop communication skills for effective advocacy of sustainable urban development.
- 11) Emphasize eco-friendly design principles like passive solar design and green materials.
- 12) Cultivate a culture of continuous learning to adapt to emerging environmental challenges.

These guidelines prepare urban architecture students to address environmental challenges and contribute to sustainable urban development.

CONCLUSION AND DISCUSSION

In conclusion, this paper provides a detailed examination of sustainable urban architecture within the framework of environmental management education, focusing on both local and global models. It stresses the importance of integrating community strengths with standardized frameworks to effectively tackle contemporary urban challenges. This approach highlights the need to align immediate practical needs with broader educational goals, thereby fostering adaptable and sustainable urban development strategies.

The study identifies significant strengths and disparities between local approaches, such as those in Thailand that emphasize community engagement and innovation, and global frameworks advocated by organizations like the Global Development Research Center (GDRC, n.d.), which focus on standardized policies and long-term sustainability. The integration of these diverse strengths could lead to more comprehensive and adaptable environmental strategies.

Moreover, the evaluation of knowledge gaps and requirements among students and relevant agencies underscores the necessity for alignment between educational curricula and industry demands. Bridging the gap between the diverse perspectives of students and the more targeted concerns of agencies allows for the development of holistic educational programs that cater to sustainable urban development.

The critical importance of incorporating environmental education into architectural curricula is underscored through a study by Asilsoy et al. (2017), which involved a survey of architecture students at Near East University, Nicosia. This survey explored their understanding and attitudes towards 'biodiversity and nature conservation' and 'global warming and climate change', highlighting how vital environmental education is in boosting students' awareness (Asilsoy, Laleci, Yildirim, Uzunoglu, & Özden, 2017).

Additionally, the role of biophilic design in urban planning, as demonstrated in the case study by Jóźwik and Jóźwik (2021), is another pivotal aspect of modern sustainable architecture. Their study on transforming a former paper mill in Nanterre into a university campus illustrates how biophilic elements can be integrated through thorough environmental analysis, enhancing the creative potential within the field of architecture and urban planning (Jóźwik, Jóźwik, 2021).

These insights highlight the necessity of developing educational programs that not only meet industry demands but also promote sustainable urban development strategies that are adaptable and inclusive. The formulation of specific teaching guidelines for urban environmental management in architecture provides educators with a roadmap to effectively prepare students to tackle future environmental challenges. Emphasizing interdisciplinary learning, community involvement, and practical experiences ensures that graduates are well-prepared for the workforce.

Ultimately, this paper advocates for the integration of local strengths with global sustainability frameworks to forge adaptive and inclusive strategies that address both immediate needs and long-term goals. By implementing these teaching guidelines and fostering collaboration between academia, industry, and government agencies, we pave the way towards a more sustainable and resilient urban future.

RECOMMENDATIONS

Based on the extensive research conducted and the insights gained from comparing environmental management concepts in Thailand with global frameworks, as well as assessing knowledge gaps and requirements, several suggestions can be made:

1. Curriculum Enhancements:
 - Integrate urban environmental principles across core courses.

- Introduce specialized subjects focusing on critical areas like sanitation and disaster management.
- Emphasize practical learning through case studies and site visits.
- 2. Agency Collaboration:
 - Facilitate workshops connecting students with environmental professionals.
 - Offer internship programs for practical exposure.
- 3. Improved Teaching Tools:
 - Develop interactive digital platforms for simulations and decision-making exercises.
 - Create comprehensive resource libraries for reference.
- 4. Environmental Design Projects:
 - Assign projects focusing on sustainable systems and community engagement.
 - Encourage designs that integrate environmental principles.
- 5. Advocacy and Policy:
 - Empower students to advocate for sustainable urban policies.
 - Support research projects for evidence-based policy recommendations.
- 6. Cross-Disciplinary Collaboration:
 - Foster teamwork between architecture and other disciplines for holistic solutions.
 - Organize seminars promoting interdisciplinary discussions.
- 7. Educator Development:
 - Offer training programs for educators to enhance teaching quality and relevance.

By implementing these recommendations, educational institutions can enrich the learning experiences of urban architecture students, fostering a new generation of professionals equipped with the skills, knowledge, and passion needed to address complex urban environmental challenges through innovative and sustainable design practices.

REFERENCES

- Asilsoy, B., Laleci, S., Yildirim, S., Uzunoglu, K., & Özden, Ö. (2017). Environmental Awareness and Knowledge among Architecture Students in North Cyprus. *International Journal of Educational Sciences*, 19(2–3), 136–143. <https://doi.org/10.1080/09751122.2017.1393957>
- Brundtland, G.H. (1987). *Our Common Future: Report of the World Commission on Environment and Development*. Geneva, UN-Dokument A/42/427. Retrieved from <http://www.un-documents.net/ocf-ov.htm>. [2023, 30 Apr.]

- Carter, J. (1995). **The Potential of Urban Forestry in Developing Countries: A Concept Paper**. Roma: FAO, Cost Action E12, 1999. Research and Development in Urban Forestry in Europe, Country Reports. ISBN: 9282875784. Retrieved from <https://dergipark.org.tr/en/pub/kastorman/issue/33164/266134>. [2022 30 Apr.]
- Committee for solving problems in compliance with Section 67, paragraph two, of the Constitution of the Kingdom of Thailand. (May 10, 2010). **Results of the Committee's Work on Problem-Solving Regarding Article 67 Paragraph Two of the Constitution of the Kingdom of Thailand on Urban Planning**. Retrieved from <http://ftiweb.off.fti.or.th/demo/6101/userfiles/files>. [2023, 30 Apr.]
- Domestic Tourism Business Association. (n.d). **Sustainable Tourism**. Retrieved from <https://www.adt.or.th/page/sustainable-tourism/en>. [2023, 30 Apr.]
- Industrial Environmental Development Center. (2016). **Eco-Industrial City**. Retrieved from <http://ecocenter.diw.go.th/index.php/metric-information/source-of-indicators-3>. [2023, 30 Apr.]
- Jóźwik, R.; Jóźwik, A. (2021) Influence of Environmental Factors on Urban and Architectural Design—Example of a Former Paper Mill in Nanterre. **Sustainability 2022, 14**, 86. Retrieved from <https://doi.org/10.3390/su14010086> [2024, 8 May]
- Liu, H., Jia, Y., & Niu, C. W. (July 2017). "Sponge city" concept helps solve China's urban water problems. **Environmental Earth Sciences, 76**(14). DOI: 10.1007/s12665-017-6652-3.
- National Economic and Social Development Office. (2020). **Strategic Environmental Assessment Guidelines. Bangkok: Strategic Environmental Assessment Guidelines**. Retrieved from <https://www.nesdc.go.th/>. [2023, 30 Apr.]
- Office of Natural Resources and Environmental Policy and Planning. (November 27, 2019). **Environmental Impact Assessment**. Retrieved from <https://www.onep.go.th/>. [2023, 30 Apr.]
- Prachachat Business Newspaper. (April 18, 2019). **Royal Science Solving the Comprehensive Water Problem**. Retrieved from <https://www.prachachat.net/columns/news-316508>. [2023, 30 Apr.]
- Tangtham, N. (2016). **Royal Science: "Natural Resources: Soil, Water, and Forest."** Retrieved from http://www.forest.ku.ac.th/webdev3/newsuploadfile/744-2016-12-20_165422.pdf. [2023, 30 Apr.]
- The Global Development Research Center. (n.d.). *Urban Environmental Management*. Retrieved from <http://www.gdrc.org/uem/>. [2024, 10 Dec.]
- Viset, S., & Boonserm, N. (2004). **Community-Based Watershed Management**. Bangkok: Community Learning Enhancement Project for Community Well-being (CLEP).

Research Article

การพัฒนาทักษะทางคณิตศาสตร์ด้วยการจัดกิจกรรมเสริมประสบการณ์ของเด็กปฐมวัย DEVELOPING MATHEMATICAL SKILLS THROUGH EXPERIENTIAL ACTIVITIES OF EARLY CHILDHOOD CHILDREN

อรนภา ชังปาน^{1*} และ จินตนา ณ สงขลา²

¹โรงเรียนโสมาภา

²วิทยาลัยการฝึกหัดครู มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนคร

Onnapa Sungpan^{1*} and Jintana Na-Songkhla²

¹Somapa School

²College of Teacher Education, Phranakhon Rajabhat University

*E-mail: kruonnapa060392@gmail.com

Received: 12-09-2023

Revised: 19-09-2023

Accepted: 29-05-2024

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อพัฒนาทักษะคณิตศาสตร์ของเด็กปฐมวัยที่ได้รับการจัดกิจกรรมเสริมประสบการณ์ กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ นักเรียนชายหญิงที่มีอายุระหว่าง 3-4 ปี ที่กำลังศึกษาอยู่ในระดับชั้นอนุบาลปีที่ 1 ปีการศึกษา 2565 จากโรงเรียนโสมาภา เขตบึงกุ่ม จังหวัดกรุงเทพมหานคร จำนวน 21 คน ซึ่งเป็นการสุ่มตัวอย่างที่ได้จากวิธีการสุ่มแบบเฉพาะเจาะจง (Purposive Sampling) เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย คือ 1) แผนการจัดกิจกรรมเพื่อพัฒนาทักษะทางคณิตศาสตร์โดยใช้กิจกรรมเสริมประสบการณ์ จำนวน 8 แผน 2) แบบวัดทักษะคณิตศาสตร์ของเด็กปฐมวัย จำนวน 20 ข้อ การวิเคราะห์ข้อมูลใช้สถิติพื้นฐาน ได้แก่ ค่าเฉลี่ย ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน

ผลการวิจัยพบว่านักเรียนมีคะแนนทักษะทางคณิตศาสตร์เฉลี่ยก่อนเรียนเท่ากับ 4.67 คะแนน ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน เท่ากับ 1.68 และคะแนนทักษะทางคณิตศาสตร์หลังเรียนเท่ากับ 9.23 คะแนน ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน เท่ากับ 1.04 จะเห็นได้ว่า นักเรียนมีคะแนนเฉลี่ยเพิ่มขึ้น 4.56 คะแนน แสดงให้เห็นว่าการจัดการเรียนการสอนใช้กิจกรรมเสริมประสบการณ์ ช่วยให้เด็กปฐมวัยมีทักษะทางคณิตศาสตร์เพิ่มขึ้น เด็กปฐมวัยที่ได้รับการจัดกิจกรรมเสริมประสบการณ์มีทักษะคณิตศาสตร์หลังการจัดกิจกรรมสูงกว่าก่อนการจัดกิจกรรม

คำสำคัญ: ทักษะทางคณิตศาสตร์ กิจกรรมเสริมประสบการณ์ เด็กปฐมวัย

ABSTRACT

The purposes of this research were 1) to compare mathematical skills of early childhood children who used educational management game activities of 75 percent from the total scores, 2) to compare mathematical skills of early childhood children before and after using educational management game activities. The sample group in this research consisted of 21 male and female students age between 3-4 years old, who were studying in kindergarten 1, during semester 1, academic year 2023 at Somapa school, Bangkok. The samples were selected by cluster random sampling. The research instruments were 1) 8 activity plans to improve math skills using experiential activities, and 2) Mathematical skills ability test with 20 items. The data were analyzed by basic statistics namely mean, standard deviation, and t-test (Purposive Sampling). The research findings were as follows: The early childhood children who used educational management game activities have mathematical skills higher than before the activities.

Keywords: Math Skills, Activities to enhance experience, Early childhood

บทนำ

เด็กเป็นทรัพยากรที่มีค่ายิ่งเป็นความหวังของครอบครัว เป็นผู้สืบทอดมรดกทางวัฒนธรรมและมนุษยชาติ เป็นพลังสำคัญในการพัฒนาประเทศ อนาคตของประเทศชาติจึงขึ้นอยู่กับคุณภาพของเด็ก เด็กที่มีความสมบูรณ์ทั้งทางด้านร่างกาย จิตใจ มีพัฒนาการในทุก ๆ ด้านที่เหมาะสมกับวัย ไม่ว่าจะเป็นพัฒนาการทางด้านร่างกาย สติปัญญา อารมณ์ สังคม และจริยธรรม จะเป็นผู้ที่สามารถดำรงชีวิตอยู่ในสังคมได้อย่างมีความสุขและเป็นประโยชน์ต่อสังคมและประเทศชาติ ดังที่ปรัชญาการศึกษาปฐมวัยในหลักสูตรการศึกษาปฐมวัย พุทธศักราช 2560 กล่าวว่า การศึกษาปฐมวัยเป็นการพัฒนาเด็กตั้งแต่แรกเกิดถึง 6 ปีบริบูรณ์ อย่างเป็นองค์รวมบนพื้นฐานการอบรมเลี้ยงดูและการส่งเสริมกระบวนการเรียนรู้ที่สนองต่อธรรมชาติและพัฒนาการ ตามวัยของเด็กแต่ละคนให้เต็มตามศักยภาพ ภายใต้บริบทสังคมและวัฒนธรรมที่เด็กอาศัยอยู่ ด้วยความรัก ความเอื้ออาทร และความเข้าใจของทุกคนเพื่อสร้างรากฐานคุณภาพชีวิตให้เด็กพัฒนาไปสู่ความเป็นมนุษย์ที่สมบูรณ์ เกิดคุณค่าต่อตนเอง ครอบครัว ชุมชน สังคม และประเทศชาติ (Office of Academic Affairs and Educational Standards, 2017)

คณิตศาสตร์สำหรับเด็กอนุบาลนั้น เป็นความคิดรวบยอดทางสติปัญญา ซึ่งมีความสำคัญยิ่งต่อการส่งเสริมพัฒนาการทางสติปัญญา หรือทักษะกระบวนการทางความคิด มีความสำคัญในการเชื่อมโยงประสบการณ์และโลกของเด็ก ซึ่งค่อย ๆ พัฒนาขึ้น โดยเกิดจากความอยากรู้อยากเห็นของเด็กแล้วจึงขยายวงกว้างออกไปจากประสบการณ์ที่ได้รับมากขึ้น (Hemchakin, 2008) เป็นการสร้างองค์ความรู้ รวมถึงทักษะพื้นฐาน เพื่อนำไปประยุกต์ใช้ในชีวิตประจำวัน และพัฒนาความคิดให้มีระบบ แบบแผนคิดอย่างเป็นเหตุเป็นผล มีทักษะในการวิเคราะห์ปัญหา หรือสถานการณ์อย่างถี่ถ้วน รอบคอบ สามารถคาดเดาวางแผนตัดสินใจ และแก้ปัญหาได้อย่างถูกต้องเหมาะสม (Institute for the Promotion of Science and Technology, 2010)

การพัฒนาด้านสติปัญญาของเด็กปฐมวัยที่มีความสำคัญยิ่งอีกส่วนหนึ่งคือทักษะ พื้นฐานทางด้านภาษา และคณิตศาสตร์ สำหรับทักษะพื้นฐานทางด้านคณิตศาสตร์ นับว่าเป็นทักษะพื้นฐานที่สำคัญ ที่จะพัฒนาไปสู่การเรียนรู้

ในระดับอื่น ๆ ที่สูงขึ้น ซึ่ง Chitdon (1996) กล่าวว่า ทักษะพื้นฐานทางคณิตศาสตร์ช่วยให้เด็กมีความพร้อมที่จะเรียนคณิตศาสตร์เบื้องต้น ได้แก่ การรู้จักสังเกต เปรียบเทียบ การแยกหมู่ การรวมหมู่ การเพิ่มขึ้นและการลดลง ช่วยขยายประสบการณ์เกี่ยวกับคณิตศาสตร์ให้สอดคล้องโดยลำดับ จากง่ายไปหายาก ช่วยให้เด็กเข้าใจความหมายของสัญลักษณ์ต่าง ๆ และภาษาเกี่ยวกับคณิตศาสตร์ได้ถูกต้อง ประสบการณ์ต่าง ๆ เหล่านี้จะมีส่วนสัมพันธ์กับการดำเนินชีวิตเมื่อเขาโตขึ้น ดังนั้นการสอนคณิตศาสตร์ให้กับเด็กจึงควรมีการวางแผนที่ดีว่าจะทำอะไร เด็กจึงจะเกิดความคิดรวบยอดทางคณิตศาสตร์อย่างเหมาะสม การจัดกิจกรรมเพื่อพัฒนาทักษะพื้นฐานทางด้านคณิตศาสตร์ จึงต้องคำนึงถึงกระบวนการที่จะให้เด็กได้พัฒนาไปตามขั้นตอนต่าง ๆ จึงจะสามารถพัฒนาทักษะพื้นฐาน ซึ่งเป็นความพร้อมทางสติปัญญาให้เด็กได้อย่างมีประสิทธิภาพและเป็นความพร้อมที่ถาวรจนสามารถนำไปใช้ประกอบการเรียนรู้สิ่งอื่น ๆ ได้ต่อไป (Deshagupta, 1999)

การสอนคณิตศาสตร์ให้แก่เด็กเล็กนั้นควรให้เด็กได้มีโอกาสทำกิจกรรมด้วยตนเองได้สัมผัสได้จัดกระทำกับวัตถุของจริงมีประสบการณ์กับสิ่งที่เป็นรูปธรรม เด็กจะเรียนด้วยการปฏิบัติต่อวัตถุเท่านั้น และการมีปฏิสัมพันธ์กับครูและเพื่อนในห้องเรียนส่งผลต่อการสร้างความรู้ทางด้านตรรกศาสตร์และคณิตศาสตร์ของเด็กโดยเฉพาะอย่างยิ่งคำพูดที่กระตุ้นให้เด็กเกิดความสนใจใฝ่เรียนรู้ เช่น การซักถามด้วยความเอาใจใส่ของครู ส่วนการสร้างความรู้และข้อมูลย้อนกลับนั้น เป็นสิ่งที่เกิดขึ้นภายในตัวเด็กเอง เด็กไม่ต้องการการสอนโดยตรงแต่จากการที่ได้เผชิญปัญหาจะส่งผลให้เด็กได้พัฒนาความคิดในระดับสูงขึ้น (Nilvichian, 1992) ซึ่งสอดคล้องกับความคิดที่ว่าคณิตศาสตร์เป็นศาสตร์แห่งการคิดและเป็นเครื่องมือสำคัญต่อการพัฒนาศักยภาพของสมองจุดเน้นของการจัดประสบการณ์จึงจำเป็นต้องปรับเปลี่ยนจากการเน้นให้จดจำข้อมูลทักษะพื้นฐานเป็นการพัฒนาให้ผู้เรียนได้มีความเข้าใจ ในหลักการและกระบวนการทางคณิตศาสตร์และมีทักษะพื้นฐานที่เพียงพอในการนำไปใช้แก้ปัญหา ในสถานการณ์ใหม่ ๆ ผู้เรียนจะต้องได้รับประสบการณ์การเรียนรู้ที่หลากหลายที่จะช่วยให้เกิดความเข้าใจ จากการดำเนินกิจกรรมต่าง ๆ ด้วยตนเอง (Khunsri, 2009)

ตลอดปีการศึกษาที่ผ่านมา พบว่านักเรียนขาดทักษะพื้นฐานทางคณิตศาสตร์ จากลักษณะของปัญหาดังกล่าวทำให้ผู้วิจัยสนใจต้องการแก้ไขและพัฒนาทักษะพื้นฐานทางคณิตศาสตร์ด้านจำนวนให้ดียิ่งขึ้น ดังนั้นผู้วิจัยจึงนำวิธีการจัดประสบการณ์การเรียนรู้ตามทฤษฎีการสร้างความรู้ด้วยตนเอง มาใช้เป็นแนวทางในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน เพื่อศึกษาทักษะพื้นฐานทางคณิตศาสตร์ด้านจำนวนของนักเรียนระดับชั้นอนุบาล ซึ่งผลของการวิจัยในครั้งนี้จะช่วยให้ครูและผู้ที่เกี่ยวข้องกับนักเรียนระดับชั้นอนุบาลเลือกที่จะพัฒนาการจัดประสบการณ์ เพื่อเป็นการศึกษาทักษะพื้นฐานทางคณิตศาสตร์ด้านจำนวนของนักเรียนระดับชั้นอนุบาลต่อไป

การจัดการศึกษาให้เด็กก่อนประถมศึกษาเพื่อพัฒนาให้ครบทั้งด้านร่างกาย อารมณ์ จิตใจ สังคม และสติปัญญา มิใช่มุ่งเน้นอ่านออกเขียนได้ในระดับประถมศึกษา แต่เป็นการปูพื้นฐานความพร้อมให้เด็กโดยคำนึงถึงความสามารถของเด็กเป็นหลัก และเนื่องจากเด็กระดับก่อนประถมศึกษาต้องเรียนรู้จากประสบการณ์ตรง ดังนั้นการจัดประสบการณ์ควรให้เด็กได้ลงมือปฏิบัติด้วยตนเองจากประสาทสัมผัสทั้ง 5 (Office of the National Commission on Primary Education, 1986) ซึ่งการจัดประสบการณ์เป็นข้อบ่งชี้ที่ครูจะต้องจัดกิจกรรมเพื่อให้เด็กพัฒนาตามวัยครบทั้ง 4 ด้าน ได้แก่ ร่างกาย อารมณ์ สังคม และสติปัญญา โดยมีใช้จะให้อ่านเขียนได้ตั้งในระดับประถมศึกษาแต่เป็นการปูพื้นฐานหรือพัฒนาทักษะที่จำเป็นต่อการเรียนรู้ เช่น ทักษะในการสังเกตโดยผ่านประสาทสัมผัสทั้ง 5 ด้วยการจัดสิ่งแวดล้อมรอบตัวเด็กที่มีลักษณะและคุณสมบัติที่เหมาะสมอันจะเป็นสถานการณ์ที่กระตุ้นให้เด็กทำกิจกรรมเพื่อตอบสนองต่อสถานการณ์และเกิดประสบการณ์ตามจุดมุ่งหมายของผู้จัดเตรียม (Office of the Private

Education Commission, 1988) การจัดกิจกรรมตามแผนการจัดประสบการณ์และการจัดสภาพแวดล้อมทั้งภายในและภายนอกให้กับเด็กปฐมวัย โดยให้ได้รับประสบการณ์จากการเล่น ลงมือปฏิบัติซึ่งทำให้เกิดการเรียนรู้ และเพื่อเป็นการส่งเสริมพัฒนาให้ครบทุกด้าน ทั้งทางด้านร่างกาย อารมณ์ จิตใจ สังคม และสติปัญญา (Thongsawat et al., 1986) นอกจากนี้การจัดการศึกษาให้เด็กระดับก่อนประถมศึกษาเพื่อพัฒนาให้ครบทุกด้านมีไข่มุกให้อ่านเขียนได้เหมือนเด็กประถมศึกษา แต่จะเป็นการปูพื้นฐานความพร้อมให้ โดยคำนึงถึงวัยและความสามารถของเด็ก (Chachpong, 1987) ดังนั้นผู้วิจัยจึงมีความสนใจที่จะพัฒนาทักษะทางคณิตศาสตร์ด้วยการจัดกิจกรรมเสริมประสบการณ์ของเด็กปฐมวัย

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

เพื่อเปรียบเทียบทักษะทางคณิตศาสตร์ของเด็กปฐมวัยก่อนและหลังการจัดกิจกรรมเสริมประสบการณ์

ขอบเขตของการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้มีขอบเขตวิจัยดังนี้

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มประชากร ได้แก่ เด็กปฐมวัย ระดับอนุบาล 1 อายุ 3-4 ขวบ ได้มาจากการแสดงพฤติกรรมรายบุคคลในช่วงกิจกรรมเสริมประสบการณ์ของนักเรียนชั้นอนุบาล 1 ของโรงเรียนโสมาภา เขตบึงกุ่ม กรุงเทพมหานคร จำนวน 65 คน นักเรียนทั้งหมด 3 ห้องเรียน

กลุ่มตัวอย่างในการวิจัยครั้งนี้ คือ เด็กปฐมวัยที่มีอายุ 3-4 ขวบที่กำลังศึกษาอยู่ชั้นอนุบาลปีที่ 1 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2565 โรงเรียนโสมาภา เขตบึงกุ่ม กรุงเทพมหานคร ห้องอนุบาล 1/1 จำนวน 21 คน สุ่มแบบเฉพาะเจาะจง (Purposive Sampling)

ตัวแปรในการวิจัยครั้งนี้

ตัวแปรต้น ได้แก่ การจัดกิจกรรมเสริมประสบการณ์

ตัวแปรตาม ได้แก่ ทักษะทางคณิตศาสตร์

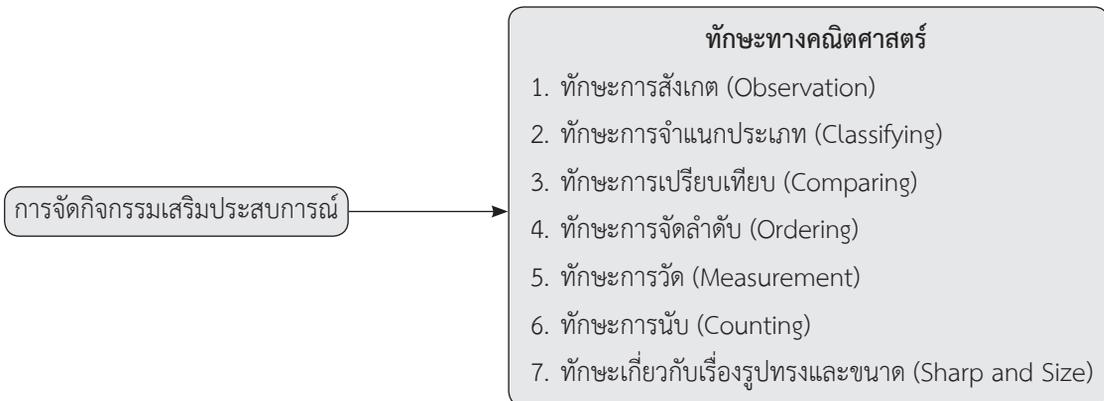
สมมติฐาน

การจัดกิจกรรมเสริมประสบการณ์สามารถพัฒนาทักษะทางคณิตศาสตร์ของเด็กปฐมวัยให้สูงขึ้นได้

กรอบแนวคิดของการวิจัย

ตัวแปรต้น

ตัวแปรตาม

ภาพที่ 1 กรอบแนวคิดของการวิจัย

ระเบียบวิธีวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ใช้แบบการวิจัยกึ่งทดลอง (Quasi-Experimental Research) แบบกลุ่มเดียวมีการสอบก่อนและสอบหลัง (One Group Pretest – Posttest Design) (White and Sabarwal, 2014) โดยเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยประกอบด้วย 1) แผนการจัดกิจกรรมเพื่อพัฒนาทักษะทางคณิตศาสตร์โดยใช้กิจกรรมเสริมประสบการณ์ จำนวน 8 แผน และ 2) แบบวัดทักษะคณิตศาสตร์ของเด็กปฐมวัย จำนวน 20 ข้อ โดยมีวิธีการสร้างและหาคุณภาพเครื่องมือวิจัย ดังนี้

1. การสร้างแผนการจัดกิจกรรมเพื่อพัฒนาทักษะทางคณิตศาสตร์โดยใช้กิจกรรมเสริมประสบการณ์ ผู้วิจัยได้ดำเนินการสร้าง ตามขั้นตอนดังนี้

1.1 ศึกษาค้นคว้า รวบรวมข้อมูลเกี่ยวกับรูปแบบการจัดกิจกรรมเพื่อพัฒนาทักษะทางคณิตศาสตร์ โดยใช้กิจกรรมเสริมประสบการณ์ วิธีการออกแบบกิจกรรมเสริมประสบการณ์จากหนังสือ บทความ และงานวิจัยต่าง ๆ

1.2 ศึกษารายละเอียดเนื้อหาที่จะนำมาสร้างแผนการจัดกิจกรรมเพื่อพัฒนาทักษะทางคณิตศาสตร์ โดยใช้กิจกรรมเสริมประสบการณ์

1.3 สร้างแผนการจัดกิจกรรมเพื่อพัฒนาทักษะทางคณิตศาสตร์โดยใช้กิจกรรมเสริมประสบการณ์ จำนวน 8 แผน แผนละ 2 ชั่วโมง รวมเวลา 16 ชั่วโมง

1.4 นำแผนการจัดกิจกรรมให้ผู้เชี่ยวชาญ 3 ท่าน พิจารณาความสอดคล้องของสาระการเรียนรู้ การจัดกิจกรรม การวัดผลและประเมินผลโดยใช้เกณฑ์ประเมินแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating scale) 5 ระดับ ของ Likert พบว่าแผนการจัดกิจกรรมเพื่อพัฒนาทักษะทางคณิตศาสตร์โดยใช้กิจกรรมเสริมประสบการณ์ มีค่าเฉลี่ย 4.17-4.53 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 0.42-0.71 ซึ่งอยู่ในเกณฑ์ที่มีความเหมาะสมมาก

1.5 ปรับปรุงแก้ไขแผนการจัดกิจกรรมตามให้ผู้เชี่ยวชาญแนะนำ ปรับปรุงรายละเอียดกิจกรรมให้ละเอียดยิ่งขึ้นและนำไปใช้กับกลุ่มตัวอย่าง

2. การสร้างแบบวัดทักษะคณิตศาสตร์ของเด็กปฐมวัย ผู้วิจัยได้ดำเนินการสร้าง ตามขั้นตอนดังนี้

2.1 ศึกษาหลักการและวิธีการสร้างแบบวัดทักษะคณิตศาสตร์ของเด็กปฐมวัย จากเอกสารหลักสูตรและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

2.2 สร้างแบบวัดทักษะคณิตศาสตร์ของเด็กปฐมวัย ซึ่งประกอบด้วย 1) ทักษะการสังเกต (Observation) 2) ทักษะการจำแนกประเภท (Classifying) 3) ทักษะการเปรียบเทียบ (Comparing) 4) ทักษะการจัดลำดับ (Ordering) 5) ทักษะการวัด (Measurement) 6) ทักษะการนับ (Counting) และ 7) ทักษะเกี่ยวกับเรื่องรูปทรงและขนาด (Sharp and Size) โดยใช้รูปแบบการประเมินจากแบบทดสอบแบบเลือกตอบ 4 ตัวเลือก จำนวน 20 ข้อ 20 คะแนน

2.3 นำแบบวัดทักษะคณิตศาสตร์ของเด็กปฐมวัยที่ผู้วิจัยสร้างเสนอผู้เชี่ยวชาญ 3 คน ตรวจสอบความเที่ยงตรงด้านเนื้อหา (Content Validity) และนำตารางวิเคราะห์ ค่าดัชนีความสอดคล้อง (Index of Item Objective Congruence: IOC) ของผู้เชี่ยวชาญมาคำนวณค่าดัชนีความสอดคล้อง แล้วเลือกข้อสอบที่มีค่าดัชนีความสอดคล้องตั้งแต่ 0.50 ขึ้นไป ถือว่ามีความสอดคล้องกันในเกณฑ์ที่ยอมรับได้

2.4 นำแบบวัดทักษะคณิตศาสตร์ของเด็กปฐมวัยไปทดลองใช้กับกลุ่มผู้เรียนที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง นำผลการทดลองมาวิเคราะห์รายข้อเพื่อหาคุณภาพของข้อสอบ

2.5 นำแบบวัดทักษะคณิตศาสตร์ของเด็กปฐมวัย มาวิเคราะห์หาค่าความเชื่อมั่น (Reliability) ด้วยสูตร KR-20 ของคูเดอร์ ริชาร์ดสัน (Kuder-Richardson Formular 20) พบว่ามีค่าเท่ากับ 0.56 มีความเชื่อมั่นปานกลาง

2.6 นำแบบวัดทักษะคณิตศาสตร์ของเด็กปฐมวัยที่คัดเลือกไปใช้กับกลุ่มตัวอย่าง

วิธีการเก็บรวบรวมข้อมูล

การเก็บรวบรวมข้อมูลในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ดำเนินการกับนักเรียนที่มีอายุระหว่าง 3-4 ปี ที่กำลังศึกษาอยู่ในระดับชั้นอนุบาลปีที่ 1 ปีการศึกษา 2565 ทำการวัดทักษะคณิตศาสตร์ของเด็กปฐมวัยก่อนเรียนและหลังเรียน โดยใช้แบบวัดทักษะคณิตศาสตร์ของเด็กปฐมวัย

การวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูลใช้สถิติพื้นฐาน ได้แก่ ค่าเฉลี่ย ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน

ผลการศึกษา

การวิเคราะห์ข้อมูลจากผลการทดลองผู้วิจัยขอเสนอผลข้อมูล ดังนี้

ตอนที่ 1 เปรียบเทียบทักษะทางคณิตศาสตร์ของเด็กปฐมวัยก่อนและหลังการจัดกิจกรรม

วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้การเปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ยความสามารถทางคณิตศาสตร์ก่อนและหลัง และเสนอผลวิเคราะห์เป็นความเรียงประกอบตาราง

ตารางที่ 1 เปรียบเทียบทักษะทางคณิตศาสตร์ก่อนและหลังการใช้การจัดกิจกรรมเสริมประสบการณ์

ทักษะทางคณิตศาสตร์	คะแนนเต็ม	ก่อนการใช้การจัดกิจกรรมเสริมประสบการณ์		หลังการใช้การจัดกิจกรรมเสริมประสบการณ์	
		เสริมประสบการณ์		เสริมประสบการณ์	
		\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.
1. ทักษะการสังเกต	3	0.50	1.71	1.12	1.37
2. ทักษะการจำแนกประเภท	3	1.03	1.85	1.22	0.58
3. ทักษะการเปรียบเทียบ	3	0.34	1.63	1.32	1.12
4. ทักษะการจัดลำดับ	3	0.19	1.42	0.91	0.72
5. ทักษะการวัด	3	0.52	2.74	1.74	1.93
6. ทักษะการนับ	3	1.23	1.53	1.24	1.28
7. ทักษะเกี่ยวกับเรื่องรูปทรงและขนาด	2	0.86	0.88	1.68	0.28
รวม	20	4.67	1.68	9.23	1.04

จากตารางที่ 1 พบว่านักเรียน 21 คน มีคะแนนเฉลี่ยก่อนเรียนเท่ากับ 4.67 คะแนน ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 1.68 และคะแนนหลังเรียนเท่ากับ 9.23 คะแนน ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 1.04 จะเห็นได้ว่า นักเรียนมีคะแนนเฉลี่ยเพิ่มขึ้น 4.56 คะแนน

ตารางที่ 2 จำนวนนักเรียน ร้อยละ เกณฑ์ระดับทักษะทางคณิตศาสตร์ ก่อนเรียนและหลังเรียนของกลุ่มวิจัย

ทักษะทางคณิตศาสตร์	ก่อนเรียน		หลังเรียน	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
ดีมาก	0	0	16	76.19
ดี	6	28.57	5	23.81
พอใช้	12	57.14	0	0.00
ปรับปรุง	3	14.29	0	0.00
รวม	21	100.00	21	100.00

จากตารางที่ 2 พบว่านักเรียน 21 คน มีทักษะทางคณิตศาสตร์ก่อนเรียนอยู่ในระดับปรับปรุง จำนวน 3 คน คิดเป็นร้อยละ 14.29 และอยู่ในระดับพอใช้จำนวน 12 คน คิดเป็นร้อยละ 57.14 ไม่พบนักเรียนในระดับดีและดีมาก และมีทักษะทางคณิตศาสตร์หลังเรียนอยู่ในระดับดีมากจำนวน 16 คน คิดเป็นร้อยละ 76.19 และอยู่ในระดับดี จำนวน 5 คน คิดเป็นร้อยละ 23.81 และไม่พบนักเรียนในระดับพอใช้และปรับปรุง

อภิปรายผล

จากผลการวิจัยสามารถอภิปรายได้ดังนี้

พบว่านักเรียนมีคะแนนเฉลี่ยก่อนเรียนเท่ากับ 4.67 คะแนน ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน เท่ากับ 1.68 และคะแนนหลังเรียนเท่ากับ 9.23 คะแนน ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 1.04 จะเห็นได้ว่า นักเรียนมีคะแนนเฉลี่ยเพิ่มขึ้น 4.56 คะแนน แสดงให้เห็นว่าการจัดการเรียนการสอนใช้กิจกรรมเสริมประสบการณ์ ช่วยให้นักเรียนมีทักษะทางคณิตศาสตร์เพิ่มขึ้น เด็กปฐมวัยที่ได้รับการจัดกิจกรรมเสริมประสบการณ์มีทักษะคณิตศาสตร์หลังการจัดกิจกรรมสูงกว่าก่อนการจัดกิจกรรม ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้แสดงให้เห็นว่าการจัดกิจกรรมเสริมประสบการณ์ส่งผลให้เด็กมีทักษะคณิตศาสตร์สูงขึ้น ทั้งนี้เนื่องมาจากการจัดกิจกรรมเสริมประสบการณ์เป็นการเปิดโอกาสให้เด็กเกิดการเรียนรู้จากการลงมือกระทำ และการปฏิบัติจริงซึ่งสอดคล้องกับธรรมชาติของเด็กปฐมวัยที่เป็นวัยที่ต้องการสำรวจค้นคว้า มีความอยากรู้อยากเห็น และสนใจสิ่งแวดล้อมรอบตัว การได้ลงมือกระทำ การจับต้องสัมผัสให้เด็กเข้าใจและรวบรวมประสบการณ์ทั้งหมด เข้าด้วยกัน ซึ่งเป็นประสบการณ์สำคัญสำหรับการเรียนรู้ของเด็ก สอดคล้องกับงานวิจัยของ Wajanasawat (2009) ได้ทำวิจัยเรื่องทักษะพื้นฐานทางคณิตศาสตร์ของเด็กปฐมวัยที่ได้รับการจัดกิจกรรมเสริมประสบการณ์โดยทดลองกับเด็กที่มีอายุ 4-5 ปีที่กำลังศึกษาอยู่ในชั้น อนุบาลปีที่ 1 พบว่า เด็กปฐมวัยที่ได้รับการจัดกิจกรรมเสริมประสบการณ์ มีทักษะพื้นฐานทางคณิตศาสตร์สูงขึ้น อีกทั้งสอดคล้องกับงานวิจัยของ Manosityathakorn (2010) ได้ทำวิจัยเรื่องทักษะพื้นฐานทางคณิตศาสตร์ของเด็กปฐมวัยที่จัดกิจกรรมเสริมประสบการณ์ โดยทดลองกับเด็กที่มีอายุ 5-6 ปีที่กำลังศึกษาอยู่ในชั้นอนุบาลปีที่ 3 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2552 โรงเรียนจันทบุรี จำนวน 30 คน พบว่า ทักษะพื้นฐานทางคณิตศาสตร์ของเด็กปฐมวัยหลังการจัดกิจกรรมเสริมประสบการณ์ มีทักษะคณิตศาสตร์สูงขึ้นอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และมีการเปลี่ยนแปลงความสามารถดังกล่าวจากระดับปานกลางเป็นระดับดี ทั้งโดยรวมและรายด้าน คือ ด้านการเรียงลำดับเป็นอันดับแรก ด้านการเปรียบเทียบเป็นอันดับสอง ด้านการจัดหมวดหมู่ ด้านการบอกตำแหน่ง ด้านการรู้ค่ารู้จำนวน ตามลำดับ นอกจากนี้ยังสอดคล้องกับงานวิจัยของ Chalernpajong (2013) ได้ทำวิจัยเรื่องผลการจัดประสบการณ์โดยใช้กิจกรรมเสริมประสบการณ์เชิงคณิตศาสตร์ที่มีต่อความสามารถพื้นฐานทางคณิตศาสตร์ของเด็กปฐมวัยโดยทดลองกับนักเรียนชั้น อนุบาลปีที่ 1 โรงเรียนบ้านไร่ดอนแดง ที่กำลังศึกษาอยู่ในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2556 จำนวน 30 คน พบว่า 1) เด็กปฐมวัยที่ได้รับการจัดเสริมประสบการณ์เชิงคณิตศาสตร์ ร้อยละ 74 มีความสามารถ พื้นฐานทางคณิตศาสตร์ผ่านเกณฑ์ร้อยละ 70 ของคะแนนเต็มซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ร้อยละ 70 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 2) เด็กปฐมวัยที่ได้รับการจัดประสบการณ์โดยใช้เกมเชิงคณิตศาสตร์มีความสามารถพื้นฐานทางคณิตศาสตร์หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และสอดคล้องกับงานวิจัยของ Thontarn (2016) ได้ทำวิจัยเรื่องผลการจัดประสบการณ์โดยใช้กิจกรรมเสริมประสบการณ์ที่มีต่อความสามารถทางคณิตศาสตร์ของเด็กปฐมวัย โดยทดลองกับเด็กปฐมวัยอายุระหว่าง 4-5 ปีที่กำลังศึกษาในระดับชั้นอนุบาลปีที่ 1 ภาคเรียนที่ 1 ปี การศึกษา 2558 โรงเรียนบ้านดงเย็น สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษากำแพงเพชร เขต 2 จำนวน 11 คน พบว่า 1) เด็กปฐมวัย จำนวน 11 คน คิดเป็นร้อยละ 100 มีความสามารถทางคณิตศาสตร์อยู่ใน

ระดับที่ 2) เด็กปฐมวัย ร้อยละ 100 ที่ได้รับการจัดประสบการณ์โดยใช้กิจกรรมเสริมประสบการณ์ มีความสามารถทางคณิตศาสตร์ผ่านเกมร้อยละ 70 ของคะแนนเต็ม อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติระดับ .05 3) เด็กปฐมวัยที่ได้รับการจัดประสบการณ์โดยใช้กิจกรรมเสริมประสบการณ์ มีความสามารถทางคณิตศาสตร์คะแนนเฉลี่ยหลังการจัดประสบการณ์สูงกว่าก่อนการจัดประสบการณ์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ .05 ดังนั้นการจัดกิจกรรมเสริมประสบการณ์จึงมีผลต่อทักษะคณิตศาสตร์โดยส่งผลให้เด็กปฐมวัยมีทักษะคณิตศาสตร์หลังการจัดกิจกรรมสูงกว่าก่อนการจัดกิจกรรม

ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะทั่วไป

ในขณะดำเนินกิจกรรม ครูผู้สอนควรอธิบายกิจกรรม ข้อตกลง และควรจัดเตรียมสื่ออุปกรณ์ไว้ล่วงหน้าให้พร้อมก่อนดำเนินการ และควรเปิดโอกาสให้เด็กได้แสดงความคิดเห็น แสดงความรู้สึก กล้าตัดสินใจ และเสนอแนะ ในขณะที่พบปัญหาในการจัดกิจกรรม

ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

ครูควรศึกษาวิจัยการส่งเสริมพัฒนาการด้านอื่น ๆ โดยใช้กิจกรรมเสริมประสบการณ์ เช่น ความสามารถพื้นฐานทางวิทยาศาสตร์ ความสามารถด้านมิติสัมพันธ์ ความสามารถด้านการคิดเชิงเหตุผลและทักษะทางสังคม และครูควรศึกษาวิจัยเปรียบเทียบทักษะคณิตศาสตร์ของเด็กปฐมวัยที่ได้ทำทฤษฎีความสามารถ เช่น กิจกรรมเกม การศึกษากับการจัดกิจกรรมเสริมประสบการณ์ที่หลากหลาย เช่น กิจกรรมสร้างสรรค์และการใช้คำถามแก้ปัญหา

กิตติกรรมประกาศ

รายงานวิจัยฉบับนี้สำเร็จลุล่วงด้วยดีเนื่องจากความช่วยเหลืออย่างดียิ่งจากอาจารย์ที่ปรึกษาที่ท่านได้เสียสละเวลาอันมีค่ายิ่ง ในการให้คำปรึกษาการดำเนินงานวิจัย ตลอดจนได้ตรวจสอบและแก้ไขข้อบกพร่องต่าง ๆ อันเป็นประโยชน์ในการจัดทำ ตั้งแต่เริ่มดำเนินการจนกระทั่งดำเนินการเสร็จสมบูรณ์ ผู้ศึกษาขอกราบขอบพระคุณเป็นอย่างสูงไว้ ณ โอกาสนี้

ขอขอบพระคุณ ครอบครัวของข้าพเจ้า ที่ได้ให้กำลังใจและส่งเสริมสนับสนุนกำลังทรัพย์ในการศึกษาค้นคว้าจนสำเร็จการศึกษาขอขอบคุณผู้ตอบแบบสอบถามทุก ๆ ท่าน ที่ได้กรุณาให้ความร่วมมือในการตอบแบบสอบถามทางด้านข้อมูลรายละเอียดรวมถึงเพื่อนและพี่น้องที่เป็นผู้ช่วยในการเก็บข้อมูลและรวบรวมข้อมูลในการศึกษาเป็นอย่างดี คุณค่าและประโยชน์ของการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ ผู้ศึกษาขอมอบเป็นเครื่องบูชาบุพการีบูรพาจารย์ และผู้ที่มีอุปการคุณทุกท่านที่มีส่วนส่งเสริมให้ผู้ศึกษาประสบความสำเร็จในการดำเนินชีวิตและก้าวหน้าในหน้าที่การงาน

เอกสารอ้างอิง

- Chachpong, P. (1987). "Kindergarten, what do you teach? How do you teach?," Love you. 5(54): 112-115.
- Chalernmpajong, S. (2013). *Effects of organizing experiences using mathematical games on basic mathematical abilities of early childhood*. Master of Education Thesis. Nakhon Sawan Rajabhat University.

- Chitdon, B. (1996). **The importance of enriching a child's mathematical experience Primary age.** Bangkok: Sukhothai Thammathirat Open University.
- Deshagupta, Y. (1999). **Early Childhood Education Management.** Bangkok: AP Graphics Design.
- Hemchakin, W. (2008). **Chulalak Kindergarten Course: For children aged 3-5 years.** Chulalongkorn University.
- Institute for the Promotion of Teaching Science and Technology. (2010). **Organizing science group learning, basic education courses.** Bangkok : Institute for the Promotion of Science and Technology Teaching.
- Manosityakorn, P. (2010). **Basic math skills of early childhood organized experiential activities. Master of Education Dissertation (Early Childhood Education).** Srinakharinwirot University.
- Nilvichian, H. (1992). **Early Childhood Education, Curriculum and Practice.** Bangkok: Odean Store.
- Office of Academic Affairs and Educational Standards. (2018). **Early Childhood Education Curriculum Buddhist Era 2018. Bangkok.** Printing House of the Agricultural Cooperative Assembly of Thailand
- Office of the National Primary Education Commission, (1986). **Communication within the school.** Bangkok: The Teachers' Council of Thailand (Ladprao) Printing House.
- Office of the Private Education Commission. (1988). **Private school administration.** Bangkok: Office of the Private Education Commission.
- Thongsawat, R. et al. (1986). **General administration in early childhood education institutions.** In the Academic Series Organized Centers and Schools for Early Childhood Education. Nonthaburi : Department of Education, Sukhothai Thammathirat University.
- Thontarn, S. (2016). **Effects of organizing experiences using educational games on the mathematical abilities of early childhood.** Master of Education Thesis. Nakhon Sawan Rajabhat University, Nakhon Sawan.
- Vajanasawat, W. (2009). **Basic math skills of early childhood with experiential activities.** Master of Education Dissertation (Early Childhood Education). Srinakharinwirot University, Bangkok.
- Woranan Khunsri. (2009). **Learning management to develop thinking skills Academic, 12(3), 60.**
- White, H., & Sabarwal, S. (2014). **"Quasi-Experimental Design and Methods: Methodological Briefs - Impact Evaluation No. 8,"** Papers innpub753, Methodological Briefs.
-

Review Article

บทวิจารณ์หนังสือ (BOOK REVIEW)

HITLER: ONLY THE WORLD WAS ENOUGH

ยงยุทธ ขำคง*

สาขาวิชาภาษาอังกฤษธุรกิจ คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนคร

Yongyut Khamkhong*

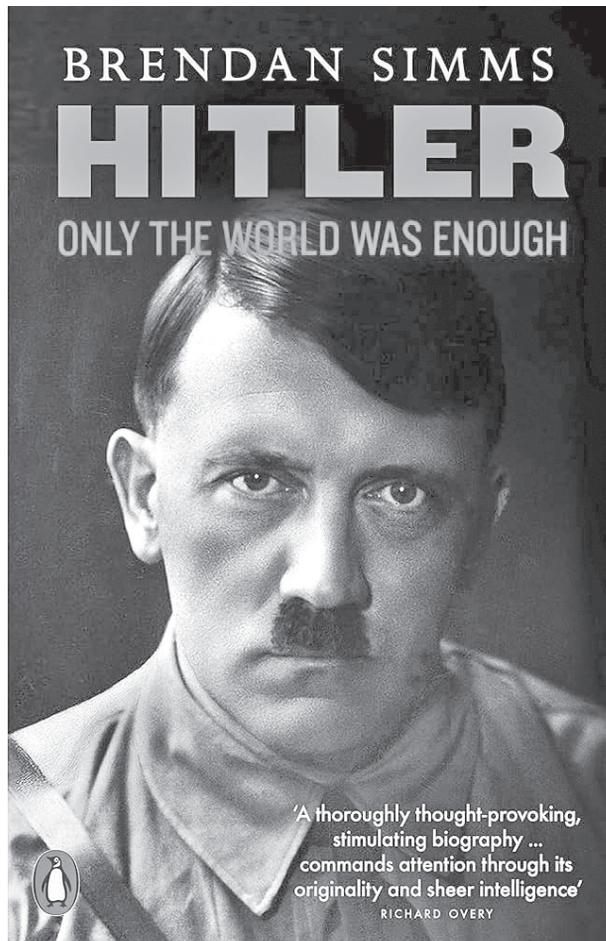
Business English Program, Faculty of Humanities and Social Sciences, Phranakhon Rajabhat University

*E-mail: yongyut.k@pnru.ac.th

Received: 27-10-2023

Revised: 28-11-2023

Accepted: 01-12-2023

Hitler: Only the World was Enough (ฮิตเลอร์: ขอเพียงโลกใบนี้เท่านั้น) เป็นผลงานการประพันธ์ของ Brendan Simms ศาสตราจารย์ผู้สอนวิชาประวัติศาสตร์ความสัมพันธ์ระหว่างประเทศ มหาวิทยาลัยแคมบริดจ์ ประเทศอังกฤษ หนังสือมีความยาว 668 หน้า ตีพิมพ์ที่สำนักพิมพ์ Penguin Books ปี 2020 (ISBN 9780141043302) เป็นหนังสือประวัติศาสตร์ที่มีลักษณะคล้ายตำราเรียน ผู้เขียนทำการค้นคว้าข้อมูลจากเอกสารมากถึง 2,927 ชิ้น มีระบุรายละเอียดอยู่ท้ายเล่ม ด้วยประสบการณ์การสอนของผู้เขียนเกี่ยวกับฮิตเลอร์มาอย่างยาวนาน ทำให้หนังสือเล่มนี้เป็นการรวบรวมข้อมูลที่มีที่มาจากข้อเท็จจริง หนังสือเล่มนี้ยังไม่มีฉบับแปลภาษาไทย

หนังสือมีความยาว 6 ตอน สรุปได้ดังต่อไปนี้

ตอนที่ 1 วัยเด็ก

ฮิตเลอร์เกิดเมื่อวันที่ 20 เมษายน ค.ศ. 1889 ในเมืองบราวเนาอัมอิน (Braunau am Inn) เขตชนบทของประเทศออสเตรีย (Austria) ที่มีพรมแดนติดกับเยอรมัน พ่อเขาเป็นคนจิตใจดีที่รักครอบครัวแต่เสียชีวิตเมื่อฮิตเลอร์อายุ 14 ขวบ ฮิตเลอร์มีน้องสาว 1 คน และมีพี่น้องต่างมารดาหลายคน ฮิตเลอร์เรียนไม่เก่งและต้องเรียนซ้ำชั้นวิชาที่ทำได้คือวิชาวาดภาพและกีฬา เขาเรียนจบเมื่ออายุ 16 ปี และไม่ได้เรียนต่ออีกเลย ฮิตเลอร์ไม่สนใจการเมืองและใช้เวลาส่วนมากหมดไปกับการวาดภาพและงานศิลปะ มารดาของเขาป่วยเป็นมะเร็งในปี 1907 และอยู่ในความดูแลของแพทย์ชาวยิวชื่อ Eduard Bloch (เอ็ดวาร์ด บล็อก) จนเสียชีวิตในปีเดียวกัน ฮิตเลอร์ยังคงรู้สึกดีต่อหมอ Bloch และส่งโปสการ์ดที่ตัวเองวาดให้หมอเป็นประจำ แม้ในช่วงที่ฮิตเลอร์มีอำนาจและเข่นฆ่าคนยิวไปทั่วยุโรป เขากลับส่งทหารไปช่วยย้ายครอบครัวหมอ Bloch ให้ออกจากประเทศออสเตรียและส่งไปอยู่ในที่ ๆ ปลอดภัย ฮิตเลอร์ประกอบอาชีพด้วยการวาดภาพโปสการ์ดขายประทังชีวิตอยู่ในกรุงเวียนนาของออสเตรียและมีเพื่อนชาวยิวหลายคนที่คอยให้ความช่วยเหลือเขา ในปี 1913 ในวัย 24 ปี เขาย้ายมาทำงานศิลปะในเมืองมิวนิค (Munich) ของเยอรมัน และมีความสนใจในดนตรีและงานสถาปัตยกรรม เขาเริ่มใช้ภาษาเยอรมันได้คล่องแคล่วมากขึ้น จากเดิมที่ใช้เพียงภาษาออสเตรีย เขาไม่สนใจการเมืองและไม่มีหลักฐานใดที่ระบุว่าเขาเกลียดชังชาวยิว เขาระบุอาชีพตนเองในเอกสารทางการว่าเป็นศิลปิน

ในปี 1914 สงครามโลกครั้งที่ 1 เริ่มก่อตัวขึ้น ฮิตเลอร์อาสาสมัครไปรบให้กับกองทัพเยอรมันและร่วมสู้รบในสมรภูมิในหลายประเทศอย่างกล้าหาญจนสิ้นสุดสงคราม เขาได้รับบาดเจ็บและได้รับเหรียญกล้าหาญ หลังสงครามจบ เขายังคงทำงานต่อให้กองทัพ รวมการใช้ชีวิตอาชีพทหาร 6 ปี (1914-1920) เพราะเยอรมันเป็นฝ่ายแพ้สงคราม ให้กลุ่มพันธมิตรที่นำโดย อังกฤษ ฝรั่งเศส สหรัฐอเมริกา และรัสเซีย ทำให้ฮิตเลอร์มีความเกลียดชังประเทศเหล่านี้ การบ่มเพาะประสบการณ์และอุดมการณ์ทางการเมืองในกองทัพได้เปลี่ยนทัศนคติของเขาและพฤติกรรมของเขาอย่างมาก

ในช่วง 30 ปีแรกของชีวิต ฮิตเลอร์ไม่มีลักษณะของความเป็นผู้นำ และไม่มีลักษณะที่ต่อต้านชาวยิว ทหารที่ร่วมรบกับเขายังมีชาวยิวอยู่ด้วยจำนวนมาก และหลักฐานต่าง ๆ ที่พบในภายหลังล้วนระบุว่าฮิตเลอร์ปฏิบัติต่อทหารเชื้อสายยิวไม่ต่างจากเพื่อนทหารคนอื่น ๆ

เยอรมันกลายเป็นประเทศยากจนหลังสงครามและต้องจ่ายค่าปฏิกรณ์สงครามให้กับฝ่ายที่ชนะ ฮิตเลอร์เชื่อว่าชาวยิวที่มีอิทธิพลด้านการเงินและการเมืองของสหรัฐอยู่เบื้องหลังการทำร้ายเยอรมันในสงคราม เขามีความโกรธและเกลียดชาวยิวแม้จนวันสุดท้ายของชีวิต ในช่วงก่อนที่เขาจะปลดประจำการจากทหาร ฮิตเลอร์เป็นทหารยศสิบตรีในหน่วยข่าวสารและการโฆษณา ทำให้เขาได้รับการฝึกพูดและหัดเขียนบทความด้านการสร้างอุดมคติแบบทหารเป็นเวลานาน 2 ปี ฮิตเลอร์มองว่าสนธิสัญญาแวร์ซายส์ (Treaty of Versailles) ที่เยอรมันถูกบังคับให้ลงนามในปี 1919

โดยฝ่ายพันธมิตรเป็นต้นตอที่ทำให้เยอรมันต้องยากจนและเสียศักดิ์ศรีอย่างมาก ด้วยความรักชาติจึงทำให้เขามุ่งมั่นที่จะแก้ปัญหาความยากจนและการถูกเอาเปรียบจากประเทศมหาอำนาจเหล่านั้น เมื่ออายุ 31 ปี เขาออกจากทหารและเข้าร่วมเป็นสมาชิกพรรคแรงงาน (NSDAP ในภายหลังคนนิยมเรียกว่าพรรคนาซี) ซึ่งเป็นพรรคเล็ก ๆ มีสมาชิกอยู่ทั่วประเทศเพียง 195 คน ฮิตเลอร์เป็นนักพูดสร้างแรงบันดาลใจและโน้มน้าวให้ประชาชนสมัครเป็นสมาชิกพรรคเพิ่มขึ้นเรื่อย ๆ เขาออกแบบโลโก้พรรคให้เป็นรูปสวัสดิกะและอธิบายถึงความยิ่งใหญ่ของชนเผ่าอารยันที่มีสายเลือดบริสุทธิ์ เครื่องหมายนาซีนี้ได้กลายเป็นที่รู้จักไปทั่วโลกหลังจากนั้นไม่นาน ฮิตเลอร์ได้รับการยอมรับให้ขึ้นเป็นผู้นำคนหนึ่งของพรรคจากทักษะการพูดและการเขียนบทความทางการเมืองที่เหนือคนอื่น ๆ กล่าวกันว่า ทักษะการพูดของฮิตเลอร์ทำให้ผู้ฟังรู้สึกมีส่วนร่วม คล้อยตามให้มีความรู้สึกรักชาติ เกลียดชังชาวยิว และต้องการให้เยอรมันเป็นอิสระจากประเทศมหาอำนาจที่เอาเปรียบ ฮิตเลอร์เป็นทั้งนักพูดประจำพรรคและเป็นผู้ระดมทุนให้พรรค ในปี 1921 เขาได้รับการยอมรับจากสมาชิกพรรคและได้กลายเป็นหัวหน้าพรรคอย่างเป็นทางการ สมาชิกพรรคเพิ่มขึ้นเป็น 20,000 คน และเพิ่มขึ้นเรื่อย ๆ ตามชื่อเสียงของฮิตเลอร์ ในการพูดแต่ละครั้งของเขามักมีคนฟังราว 2,000-6,000 คน และผู้คนแห่กันมาเพื่อฟังสิ่งที่เขาพูดเรื่องการสร้างชาติเยอรมันให้กลับมายิ่งใหญ่อีกครั้ง ฮิตเลอร์ต่อต้านระบบทุนนิยมแบบอเมริกาที่มีคนยิวเป็นผู้ครอบครอง และเกลียดชังระบอบสังคมนิยมคอมมิวนิสต์ของรัสเซีย เขาเสนอทางเลือกใหม่ให้กับเยอรมันคือระบบสังคมนิยมแห่งชาติ (National Socialism) ที่เขาขอขึ้นเป็นผู้นำเด็ดขาดคนเดียว เขากล่าวหาชาวยิวว่าหากินอยู่กับดอกเบี๋ยโดยตัวเองไม่ต้องทำอะไร กล่าวหาอังกฤษว่าเป็นต้นเหตุของความยากจน และประเทศร่ำรวยเหล่านี้ต้องการลดจำนวนประชากรเยอรมันลง 20 ล้านคนเพื่อให้อ่อนแอและไม่อาจฟื้นคืนกลับมาได้อีก ชื่อเสียงของฮิตเลอร์มีมากขึ้นเรื่อย ๆ ในเยอรมัน

ตอนที่ 2 ความแตกแยก

ในปี 1923 ฝรั่งเศสส่งกองกำลังยึดดินแดน Rhineland ทางตะวันตกของเยอรมันเพื่อเป็นการลงโทษที่ชาวเยอรมันส่งค่าปฏิกรรมสงครามล่าช้า ทำให้ประชาชนเกิดการเกลียดชังฝรั่งเศสมากยิ่งขึ้นและหันมาสนับสนุนพรรคนาซีของฮิตเลอร์ พรรคมีสมาชิกมากขึ้นเป็น 55,000 คน ฮิตเลอร์ตั้งหน่วยการ์คนาซีหรือหน่วย SA ที่มีการ์ดถึง 4,000 นาย ฮิตเลอร์กลายเป็นความหวังเดียวของคนเยอรมันที่จะเป็นผู้นำขับไล่ผู้ปกครอง คือ อังกฤษ ฝรั่งเศส และอเมริกา ในอเมริกามีหนังสือที่เขียนโดย Henry Ford ต่อต้านกลุ่มทุนชาวยิวในอเมริกา ฮิตเลอร์จัดให้มีการแปลหนังสือเป็นภาษาเยอรมันและขายดีมาก ฮิตเลอร์ยกย่อง Ford ว่าเป็นบุคคลต้นแบบของเขา ฮิตเลอร์ตีพิมพ์หนังสือเล่มแรกของตัวเองชื่อ *Adolf Hitler: His Life and His Speeches* หน้าปกเป็นชื่อของทีมงาน แต่ผู้เขียนตัวจริงคือฮิตเลอร์ เนื้อหาในหนังสือยกย่องฮิตเลอร์ว่าเป็นผู้ช่วยเหลือเยอรมันให้รอดพ้นจากหายนะทั้งปวง ฮิตเลอร์และพรรคนาซีก่อกบฏในเมืองมิวนิคและต้องการยึดรัฐบาลกลางของเยอรมัน แต่ล้มเหลว เขาถูกจำคุกนาน 9 เดือน เขากลายเป็นขวัญใจของผู้คุมและผู้ต้องขัง เขาใช้เวลาในคุกเขียนหนังสือที่โด่งดังชื่อ *My Struggle (Mein Kampf)* หรือ “การต่อสู้ของข้าพเจ้า” ที่ได้รับการแปลเป็นหลายภาษาและเป็นหนังสือที่ผู้คนนิยมอ่านกันมากที่สุดของเยอรมันในสมัยนั้น เนื้อหาของหนังสือที่ยาว 720 หน้ากล่าวถึงการต่อต้านยิว อังกฤษ ฝรั่งเศส และอเมริกา เขากล่าวว่าเยอรมันต้องขยายดินแดนเข้าไปในรัสเซียเพื่อขยายเผ่าพันธุ์อารยันเยอรมัน เขาพูดถึงการสร้างรถยนต์ราคาถูกให้กับคนเยอรมันทุกคนและการยกระดับเผ่าพันธุ์ (Racial Elevation) ไม่ให้มีเลือดอื่นผสม โดยเฉพาะเลือดจากชาวยิว หลังจากออกจากคุก ฮิตเลอร์มีชื่อเสียงโด่งดังมาก มีคนแห่เวียนมาพบเขาตลอดเวลา เขาออกปราศรัยในเวทีใหญ่ ๆ ทั่วประเทศ ปี 1925 เขาได้รับเชิญไปพูดใน 38 เวที ในปี 1926 เขาไปพูดให้กับการประชุม 52 แห่ง ฮิตเลอร์โจมตีระบอบทุนนิยมแบบอเมริกา

และต่อต้านระบบมาร์กซิสแบบรัสเซีย เขาไม่เชื่อในระบบรัฐสภาแบบอังกฤษ เขากล่าวว่า ผู้นำแบบเผด็จการเพียงคนเดียว
เหมาะกับเยอรมันมากที่สุด เขาโน้มน้าวคนเยอรมันให้เชื่อในสายเลือดบริสุทธิ์ของเผ่าอารยันที่เหนือกว่า (Master Race)
เขาต่อต้านการแต่งงานของคนเยอรมันและคนชาติอื่น ๆ เพราะมันทำให้สายเลือดอารยันแปดเปื้อน

ตอนที่ 3 รวมชาติสำเร็จ

ฮิตเลอร์รู้ว่าการขึ้นสู่อำนาจสูงสุดของประเทศไม่สามารถทำได้ด้วยการก่อกบฏยึดด้วยกำลัง เขาจึงมุ่งเป้า
ไปที่การเลือกตั้งอย่างถูกกฎหมาย พรรคนาซีได้รับที่นั่งในสภา 32 ที่ในการเลือกตั้งปี 1924 และเพิ่มมากขึ้นเรื่อย ๆ
เป็น 107 ที่นั่งในปี 1930 และสูงสุดเป็น 288 ที่นั่งในปี 1933 หรือ 43.9% ของจำนวนโหวตทั้งประเทศ นาซีกลายเป็น
พรรคที่ใหญ่ที่สุดอันดับสองของเยอรมัน กลยุทธ์ที่ไม่เหมือนใครของพรรคนาซีทำให้ฮิตเลอร์ชนะพรรคการเมืองอื่น ๆ
เช่น เขาฝึกนักพูดจากสมาชิกพรรคเพื่อช่วยในการหาเสียงมากถึง 6,000 คนและส่งไปหาเสียงทั่วประเทศ ตัวเขาเอง
เดินทางหาเสียงอยู่ตลอดเวลา เขาปราศัยใน 50 เมืองในเวลา 2 สัปดาห์ ในการเลือกตั้งปี 1933 เขาเดินทางรวม
50,000 กิโลเมตรทางเครื่องบิน และ 25,000 กิโลเมตรโดยรถยนต์ และยังมีเหตุการณ์ประจวบเหมาะหลายเหตุการณ์
ที่ทำให้คนเยอรมันหันมาสนับสนุนพรรคนาซี เช่น ตลาดการเงินวอลสตรีทล่ม (Wall Street Crash) ในปี 1929
ทำให้เกิดสภาพเศรษฐกิจถดถอยไปทั่วโลก ผู้คนตกงานในเยอรมันหลายล้านคน ธนาคารปิดยูกิจการ ทำให้ประชาชน
หันมาพึ่งความหวังจากฮิตเลอร์และโหวตให้เขาขึ้นมาเป็นผู้นำประเทศ

ฮิตเลอร์มีความสัมพันธ์ลับ ๆ กับหลานสาวตนเองชื่อ Geli Raubal และอาศัยอยู่ในบ้านหลังเดียวกัน
ในขณะที่เดียวกันฮิตเลอร์ในวัย 40 ปีก็หลงรักเลขานุการคนหนึ่งของพรรคชื่อ Eva Braun ที่มีอายุ 17 ปี ในปี 1931
Geliฆ่าตัวตายด้วยปืนของฮิตเลอร์ ทำให้เขาเสียใจมาก เขายังคงเก็บความลับเรื่องของ Eva Braun ไว้ไม่ให้สาธารณชน
ได้รับรู้ ฮิตเลอร์ต้องการแสดงออกให้ประชาชนเห็นว่าเขาทุ่มเทชีวิตทั้งหมดให้ประเทศ เขาไม่แต่งงาน ไม่ดื่มเหล้า
ไม่สูบบุหรี่ ไม่กินเนื้อสัตว์ การเป็นภรรยาผู้นำแบบลับ ๆ เช่นนี้ทำให้ Eva Braun ไม่มีความสุข เธอพยายามฆ่าตัวตาย
ครั้งหนึ่ง แต่ไม่สำเร็จ

ในวันที่ 30 มกราคม 1933 ฮิตเลอร์ได้รับการแต่งตั้งจากประธานาธิบดีให้เป็นแชนเซลเลอร์ (Chancellor)
ซึ่งเทียบเท่านายกรัฐมนตรี ในวัย 44 ปี และอยู่ในอำนาจจนถึงวาระสุดท้ายของชีวิตในปี 1945 ความสำเร็จในระยะ
เวลาอันสั้นในเส้นทางการเมืองของฮิตเลอร์นับว่ามหัศจรรย์ เพราะเขาเข้าสู่เส้นทางการเมืองเพียง 14 ปี หลังจาก
ปลดประจำการจากกองทัพ จากที่ไม่มีคนรู้จัก เขาได้กลายเป็นผู้นำของประเทศที่มีอำนาจสูงสุด กล่าวกันว่า ฮิตเลอร์
มีไอคิวสูงถึง 140 จึงทำให้เขาสามารถบริหารจัดการพรรคและคิดสร้างสรรค์กิจกรรมทางการเมืองแบบที่ไม่มีใครทำได้
มาก่อน

ตอนที่ 4 พัฒนาประเทศ

ในช่วง 4 ปีแรก (1933-1936) ของการขึ้นสู่อำนาจ ฮิตเลอร์ประสบความสำเร็จในการนำพาประเทศ
ให้กลับมายิ่งใหญ่ได้อีกครั้งสมกับที่เขาได้ตั้งใจไว้ เขามุ่งหวังว่าเยอรมันจะสามารถเติบโตเทียบชั้นมหาอำนาจ
อย่างอเมริกาและอังกฤษได้ เขาต้องการพิสูจน์ให้ประชาชนเห็นว่า พวกเขาเลือกผู้นำได้ถูกต้องแล้ว ถึงกระนั้น
ฮิตเลอร์ค่อย ๆ เริ่มแสดงอำนาจแบบเบ็ดเสร็จทีละชนิด ๆ อย่างระมัดระวังเพื่อไม่ให้ประชาชนตื่นกลัว เขาออกกฎหมาย
ยกเลิกการชุมนุมและการประท้วงตามท้องถนนเพื่อปิดกั้นการแสดงออกอย่างเสรีและเพิ่มอำนาจให้แก่ตำรวจ
เขายกเลิกสหภาพแรงงานทั้งหมดเพื่อไม่ให้มีการรวมกลุ่มกัน เขาก่อตั้งกระทรวงประชาสัมพันธ์ (Propaganda Ministry)
เพื่อโฆษณาชวนเชื่อความสำเร็จของนาซี เครื่องหมายสวัสติกะของนาซีได้รับการโปรโมทถึงขีดสุดไปทั่วประเทศ

การแสดงออกใด ๆ ที่เป็นการต่อต้านนาซีจะถูกปราบปรามอย่างรุนแรง ฮิตเลอร์ออกกฎหมายให้ตนเองสามารถออกกฎหมายได้โดยไม่ต้องผ่านรัฐสภา (Reichstag) คู่แข่งทางการเมืองของฮิตเลอร์ถูกสังหารที่ละคน ๆ โดยทหารนาซีหรือไม่ก็ถูกจำคุก และในที่สุดก็ไม่มีใครวิพากษ์วิจารณ์ฮิตเลอร์ได้อีก หลังจากนั้น เขาออกกฎหมายห้ามมิให้มีพรรคการเมืองใด ๆ ในประเทศ นาซีกลายเป็นพรรคเดียวที่มีอำนาจเด็ดขาดในเยอรมัน เขาเริ่มออกกฎหมายเพื่อทำลายชาวยิวในประเทศที่มีอยู่ 523,000 คน เช่น กฎหมายห้ามทำธุรกิจของชาวยิว กฎหมายยึดทรัพย์สินของชาวยิว และกฎหมายสนับสนุนให้ชาวยิวอพยพไปตั้งถิ่นฐานในปาเลสไตน์ที่เป็นความประสงค์ของชาวยิวมาแต่เดิม ชาวยิวที่ลี้ภัยไปอยู่ที่ปาเลสไตน์ในช่วงนี้จึงรอดพ้นการถูกฆ่าสังหารโดยฮิตเลอร์ในอีกหลายปีต่อมา

ฮิตเลอร์กลับมาฟื้นฟูกองทัพและการพัฒนาอาวุธให้ทันสมัยทั้ง ๆ ที่มีการห้ามจากประเทศที่ชนะสงคราม แต่เขาก็ประสบความสำเร็จในการหางานให้คนว่างงานในประเทศที่เคยมีมากถึง 6 ล้านคนให้ทุกคนมีงานทำ และมีรายได้ ฮิตเลอร์ก่อสร้างสิ่งปลูกสร้างขนาดใหญ่ไปทั่วประเทศโดยศึกษารูปแบบสถาปัตยกรรมจากสหรัฐอเมริกาและอังกฤษ เขาสร้างสนามโอลิมปิกที่จุนคนได้ 100,000 คน และเป็นเจ้าภาพกีฬาโอลิมปิกในปี 1936 อย่างยิ่งใหญ่ ชนิดที่โลกไม่เคยได้เห็นมาก่อน ฮิตเลอร์สั่งให้มีการสร้างรถยนต์ราคาถูกให้แก่ประชาชน เช่น Volkswagen และออกกฎหมายลดหย่อนภาษีเพื่อให้คนจนสามารถมีรถยนต์ได้ เขาต้องการให้คนเยอรมันมีประชากรมากขึ้นจากเดิม 66 ล้านคน จึงออกกฎหมายมอบเงินเลี้ยงดูบุตรและลดราคาบ้านและเฟอร์นิเจอร์ให้แก่คู่แต่งงาน และส่งเสริมให้ผลิตวิทยุราคาถูกเพื่อให้ประชาชนติดตามข่าวสารได้ตลอดเวลา ก่อนหน้านั้นมีประชากรเพียง 25% ที่มีวิทยุฟัง ฮิตเลอร์ลดราคาวิทยุจนคนส่วนมากสามารถหาซื้อได้ในท้องตลาดทั่วไป

ฮิตเลอร์เลียนแบบกฎหมายหลายอย่างจากอเมริกาและอังกฤษ เช่น เมื่อสหรัฐอเมริกาออกกฎหมายทำหมันให้แก่ผู้พิการเพื่อพัฒนาสายพันธุ์มนุษย์ให้สมบูรณ์ (Eugenics Laws) ฮิตเลอร์ก็ออกกฎหมายแบบเดียวกัน เพื่อป้องกันไม่ให้ประชากรของตัวเองมีคนพิการทุพพลภาพเพิ่มขึ้น เมื่อฮิตเลอร์พบว่าอังกฤษเคยสร้างสถานกักกัน (Concentration Camp) คุมขังศัตรูในประเทศแอฟริกาใต้ เขาจึงเริ่มก่อสร้างสถานกักกันในเยอรมันบ้างเพื่อคุมขังประชากรที่เป็นปรปักษ์กับพรรคนาซี แม้แต่ชายรักร่วมเพศที่ผิดกฎหมายในเวลานั้นก็ถูกส่งตัวไปอยู่ในสถานกักกันจำนวนมาก ในเวลาต่อมาสถานกักกันเหล่านี้ได้กลายเป็นโรงพยาบาลเพื่อสังหารหมู่ชาวยิวและนักโทษที่โหดเหี้ยมที่สุดของโลกที่ทำให้ชาวยิวเสียชีวิตทั่วยุโรปถึง 6 ล้านคน

พรรคนาซีประสบความสำเร็จทางเศรษฐกิจอย่างงดงาม ได้เปลี่ยนเยอรมันจากประเทศยากจนให้ก้าวเข้าสู่ความมั่งคั่งได้ภายในระยะเวลาอันสั้น อุตสาหกรรมทุกชนิดเติบโตและมีการจ้างแรงงานเพิ่มขึ้น ประชาชนจึงยังคงสนับสนุนฮิตเลอร์ให้อยู่ในอำนาจต่อไป ฮิตเลอร์รวบรวมตำแหน่งประธานาธิบดีและสถาปนาตนเองเป็นฟูเลอร์ (Fuehrer) ที่เป็นผู้นำสูงสุดของประเทศเพียงผู้เดียว เขากลายเป็นผู้นำพาประเทศสู่อาณาจักรไรช์ที่สาม (Third Reich) ที่ยิ่งใหญ่ที่สุดของยุโรป และให้ประชาชนทักทายกันด้วยคำว่า “ไฮ ฮิตเลอร์” (Heil Hitler) ทั้งในการพูดและการเขียนเพื่อเป็นการสวดฮิตเลอร์ หน่วย SA ที่เป็นการ์คของพรรคนาซี และหน่วย SS ที่เป็นหน่วยอารักขาฮิตเลอร์ก็กลายเป็นกลุ่มผู้มีอำนาจเต็มในการกำจัดศัตรูตามคำสั่งของฮิตเลอร์ โดยเฉพาะหน่วย SS ที่มี 35,000 นายได้รับการฝึกอาวุธขั้นดีและเป็นหน่วยที่มีความโหดเหี้ยมมากที่สุดของเยอรมัน

ในปี 1935 ฮิตเลอร์ออกกฎหมายว่าด้วยสายเลือดและเกียรติของเยอรมัน (Law for the Protection of German Blood and Honor) หรือที่ทั่วโลกรู้จักกันว่า Nuremberg Laws ที่มีเป้าหมายกำจัดชาวยิวโดยเฉพาะ เพื่อให้สายเลือดอารยันเป็นเลือดบริสุทธิ์ ห้ามมิให้มีการแต่งงานหรือเพศสัมพันธ์ระหว่างชาวเยอรมันและชาวยิว

อย่างเด็ดขาด ห้ามมิให้คนยิวเข้ามาใกล้ชิดกับคนเยอรมัน ห้ามคนยิวเข้าไปในสถานบันเทิงทุกชนิด ห้ามมิให้คนยิวปรากฏตัวในสถานที่พักผ่อนหย่อนใจ เช่น ชายทะเล และโรงมหรสพ ห้ามคนยิวเข้าร้านอาหาร และให้คนยิวแยกไปอยู่ในชุมชนของตัวเองเท่านั้น ไม่ให้อยู่ใกล้ชิดกับชุมชนเยอรมัน กฎหมายนี้ทำให้ชาวยิวที่มีราว 5 ล้านคนในอเมริกาและวุฒิสมาชิกชาวยิวในรัฐบาลสหรัฐเกิดความโกรธแค้นฮิตเลอร์เป็นอย่างมาก ต่อมาฮิตเลอร์ยังออกกฎหมายห้ามมิให้คนเยอรมันแต่งงานหรือมีความสัมพันธ์กับคนต่างชาติโดยเด็ดขาดเพื่ออารังไว้ซึ่งสายเลือดบริสุทธิ์ของอารยัน

ตอนที่ 5 เผชิญหน้า

ภายในเวลาที่ครองอำนาจในช่วง 6 ปีแรก ฮิตเลอร์ได้เปลี่ยนเยอรมันให้เติบโตในทุก ๆ ด้านแบบที่ไม่มีผู้นำคนก่อน ๆ ทำได้ คนเยอรมัน 50% มีวิทยุใช้ เทียบกับคนอังกฤษ 68% คนอเมริกัน 84% วิทยุในสมัยนั้นเปรียบได้กับการมีอินเทอร์เน็ตความเร็วสูงในปัจจุบัน คนเยอรมันเริ่มออกเดินทางไปท่องเที่ยวต่างประเทศ เพราะมีฐานะดี พรรคนาซีจัดงานฉลอง 700 ปี ของกรุงเบอร์ลินอย่างยิ่งใหญ่ในปี 1937 ฮิตเลอร์สร้างโรงเรียนฝึกยุวชนฮิตเลอร์ไปทั่วประเทศ และมีนโยบายสร้างมนุษย์พันธุ์ใหม่อารยัน (New Human Being) ที่มีความสมบูรณ์ของร่างกายและมันสมอง เป็นมนุษย์ที่มีสายเลือดเยอรมันที่บริสุทธิ์ ในด้านต่างประเทศ ฮิตเลอร์กระชับความสัมพันธ์กับกลุ่มอักษะ (Axis) ที่นำโดยจอมเผด็จการมุสโสลินีแห่งอิตาลี และนายพลเผด็จการฮิตเดก โทโจของญี่ปุ่นเพื่อร่วมกันต่อต้านกลุ่มพันธมิตร (Allied) ที่นำโดยอเมริกา อังกฤษ ฝรั่งเศสและรัสเซีย ฮิตเลอร์ปลุกปั่นประชาชนให้หันมาเชื่อในทฤษฎี Lebensraum หรือการขยายอาณาจักรเยอรมันเข้าไปในดินแดนของรัสเซีย เพื่อรองรับการเติบโตของเผ่าอารยันเยอรมัน

ในปี 1938 กองทัพของเยอรมันบุกออสเตรียและได้ชัยชนะอย่างง่ายดาย ฮิตเลอร์เดินทางเข้าไปในกรุงเวียนนาและประกาศต่อสาธารณชนว่า ประชากร 6.7 ล้านคนของออสเตรียได้กลายเป็นคนเยอรมันและมีผลทันทีเมื่ออเมริกาทราบข่าวนี้ ประธานาธิบดี Franklin D. Roosevelt ออกคำสั่งพัฒนากองทัพเรือให้เตรียมรับภัยสงคราม ฮิตเลอร์เสนอให้รัฐบาลสหรัฐรับคนยิวจากเยอรมัน Roosevelt จึงจัดประชุมผู้นำประเทศฝั่งประชาธิปไตยและขอร้องให้ประเทศเหล่านี้รับผู้อพยพชาวยิวจากเยอรมัน แต่น่าเสียดาย มีเพียงประเทศในแถบละตินอเมริกาบางประเทศเท่านั้นที่ยินดีรับชาวยิวบางส่วนเข้าไป ประเทศที่เหลือไม่มีใครต้องการชาวยิวจากเยอรมัน แม้แต่อังกฤษ ฝรั่งเศสและประเทศอื่น ๆ ในยุโรป ล้วนปฏิเสธที่จะรับผู้ลี้ภัยกลุ่มนี้เนื่องจากกระแสเกลียดชังชาวยิวระบอบในหมู่ประชากรของตนเองเช่นกัน ฮิตเลอร์จึงวางแผนกำจัดชาวยิวในเยอรมันให้หมดสิ้นในคราวเดียวและตั้งใจกำจัดชาวยิวให้หมดไปจากยุโรปทั้งหมด เขาโจมตีชาวยิวว่าอยู่เบื้องหลังความยากจนของเยอรมัน และชาวยิวเป็นผู้หนุ่หนหลังอเมริกาให้ทำลายเยอรมันอย่างย่อยยับในสงครามโลกครั้งที่หนึ่ง

ในปี 1938 ฮิตเลอร์ออกคำสั่งสร้างเรือดำน้ำ U-boat 250 ลำ เรือพิฆาต Battleship 6 ลำ และเรือบรรทุกเครื่องบิน 1 ลำ ในปี 1939 ฮิตเลอร์เร่งสร้างอาวุธยุทโธปกรณ์ทางทหารมากขึ้นไปอีกรวมถึง เรือรบแบบ Battleship 10 ลำ เรือลาดตระเวนประจัญบาน 10 ลำ เรือบรรทุกเครื่องบิน 4 ลำ เรือดำน้ำ 249 ลำ เรือเร็วโจมตีตอร์ปิโด 78 ลำ เรือพิฆาต 64 ลำ เรือลาดตระเวนขนาดเล็กและกลาง 38 ลำ รวมความจู้ด้นทั้งหมด 2 ล้านตัน และต้องการทหารเรือประจำการ 200,000 คน คำสั่งนี้ขัดกับข้อตกลงทางกองทัพที่เยอรมันเคยทำไว้กับกลุ่มประเทศพันธมิตรที่ชนะสงครามอย่างชัดเจน ในปี 1939 ฮิตเลอร์นำทัพบุกเช็กโกสโลวาเกียได้สำเร็จอย่างง่ายดาย ฮิตเลอร์ปลุกระดมเรื่องการขยายดินแดนของเยอรมันให้ใหญ่ขึ้น จักรวรรดิอักษะมีที่ดิน 40 ล้านตารางกิโลเมตร รัสเซียมี 19 ล้าน ตร.กม. อเมริกา 9.5 ล้าน ตร.กม. แต่เยอรมันกลับมีเพียง 600,000 ตร.กม. เท่านั้น ซึ่งไม่เพียงพอต่อการเติบโตของประชากร

ในเดือนกันยายน 1939 กองทัพอากาศเยอรมันบุกโปแลนด์และก้าชัชชนะอย่างรวดเร็ว แต่ความสูญเสียก็มีมากเช่นกัน ทหารโปแลนด์เสียชีวิต 66,000 นาย บาดเจ็บ 130,000 นาย ทหารนาซีเสียชีวิต 14,000 นาย บาดเจ็บ 30,000 นาย อิตเลอร์ออกนโยบายเช่นฆ่าคนยิวในโปแลนด์และไม่กี่ปีต่อมามีคนยิวในโปแลนด์ถูกสังหารมากกว่า 3 ล้านคน การบุกโปแลนด์ทำให้เหล่าประเทศมหาอำนาจไม่พอใจอย่างมาก และในวันที่ 3 กันยายน 1939 อังกฤษและฝรั่งเศสประกาศสงครามต่อต้านเยอรมัน ถือเป็นจุดเริ่มต้นของมหาสงครามโลกครั้งที่สองแท้จริง

ขณะเดียวกัน รัสเซียที่นำโดยสตาลิน (Stalin) นำทัพบุกยึดฟินแลนด์ในเดือนพฤศจิกายน 1939 และในเดือนเมษายน 1940 อิตเลอร์บุกยึดเดนมาร์คและนอร์เวย์ ไม่มีกองทัพของประเทศใดจะหยุดทหารนาซีที่เพียบพร้อมด้วยอาวุธทันสมัยได้เลย แต่กองทัพเยอรมันก็สูญเสียกำลังพลและอาวุธเป็นจำนวนมาก สมรภูมิในแถบสแกนดิเนเวียหรือยุโรปเหนือที่มีการสู้รบกับอังกฤษในช่วงต้นปี ทำให้กองทัพเรือเยอรมันสูญเสียกำลังถึง 1 ใน 3 รวมถึงเรือรบขนาดใหญ่ 3 ลำ เรือพิฆาต 10 ลำ เรือตอร์ปิโด 1 ลำ เรือดำน้ำ 6 ลำ และเรือลาดตระเวนอีก 15 ลำ กองทัพเรือของอังกฤษก็สูญเสียเรือในจำนวนพอ ๆ กัน แต่เนื่องจากกองเรืออังกฤษมีขนาดใหญ่กว่าเยอรมันมาก จึงไม่ถือเป็นความรุนแรงเท่ากับเยอรมัน ขณะเดียวกัน กองทัพบกของเยอรมันยাত্রาทัพเข้าสู่เบลเยียมและฮอลแลนด์และประสบความสำเร็จ กองทัพบกของฝรั่งเศสและอังกฤษพ่ายแพ้ในสมรภูมินี้และต้องถอยร่นกลับลงไปทางใต้ กองทัพนาซีตามไปจนถึงปารีสและฝรั่งเศสประกาศยอมแพ้ในเดือนมิถุนายน 1940 นับถึงตอนนี้ ทั้งทวีปยุโรปได้ตกอยู่ใต้อำนาจของอิตเลอร์แต่เพียงผู้เดียว ประเทศอิตาลีนำโดยเผด็จการมุสโสลินีประกาศสงครามอยู่ฝ่ายเยอรมัน ญี่ปุ่นก็ประกาศให้การสนับสนุนอิตเลอร์เช่นกัน

สงครามเปลี่ยนรูปแบบไปหลังจากที่ Winston Churchill ได้รับเลือกให้เป็นนายกรัฐมนตรีของอังกฤษ เนื่องจากเขามีทักษะการสู้รบสูงและเป็นนักยุทธศาสตร์ทางการทหารที่อิตเลอร์เองก็เกรงกลัว และในเดือนพฤศจิกายน 1940 ประธานาธิบดี Roosevelt ของสหรัฐอเมริกาได้รับเลือกตั้งให้ดำรงตำแหน่งเป็นสมัยที่สาม ซึ่งนับเป็นข่าวร้ายสำหรับอิตเลอร์

อิตเลอร์เริ่มปฏิบัติการ Operation Barbarossa บุกรัสเซียเพื่อแย่งดินแดนหมีขาวตามที่เขาได้ตั้งใจไว้ว่าจะขยายดินแดนเยอรมันให้กว้างขึ้น กองทัพอากาศเยอรมันจำนวน 4 ล้านคนบุกเข้าไปในรัสเซียโดยที่รัสเซียไม่สามารถต่อต้านได้ สงครามเช่นฆ่าชาวรัสเซียของทหารนาซีเป็นภาพสยดสยองที่สุดที่โลกเคยเห็นมา ประชากรรัสเซียถูกสังหารและเสียชีวิตรวมกันมากถึง 27 ล้านคน ทหารนาซีนับล้านเสียชีวิตในดินแดนหนาวเหน็บที่พวกเขาต้องการยึดครอง

ตอนที่ 6 การทำลายล้าง

สงครามที่อิตเลอร์ก่อขึ้นได้พรากชีวิตทหารนาซีและประชากรเยอรมันราว 7.4 ล้านคน สร้างความเจ็บปวดอย่างใหญ่หลวงให้กับชาวเยอรมันจนถึงปัจจุบันนี้ ในทุกวันนี้การเผยแพร่สัญลักษณ์ที่เกี่ยวกับพรรคนาซี เครื่องหมายสวัสติกะ ชุดเครื่องแบบทหาร SS และการพูดชมอิตเลอร์ รวมถึงการเขียนหรือพูดในที่สาธารณะเรื่องความเกลียดชังทางเผ่าพันธุ์และเชื้อชาติเป็นสิ่งผิดกฎหมาย เนื่องจากชาวเยอรมันได้เรียนรู้ประสบการณ์จากความผิดพลาดที่ครั้งหนึ่งเคยโหดสนับสนุนอิตเลอร์ให้ขึ้นมาใช้อำนาจ

ในช่วงต้นปี 1941 สงครามทำให้กองทัพเรือเยอรมันสูญเสียเรือดำน้ำมากกว่า 75% อิตเลอร์จึงต้องการแร่เหล็กและทรัพยากรจากต่างประเทศเพื่อใช้ต่อเรือและสร้างอาวุธ แต่อิตเลอร์รู้ดีว่า แม้จะใช้ทรัพยากรจากทั่วยุโรปในการทำสงครามก็ยังไม่อาจเทียบเท่าทรัพยากรที่มีมากมหาศาลของอเมริกาเพียงประเทศเดียว เยอรมันมีกำลังการผลิตเรือดำน้ำ 13 ลำต่อเดือน และรถถัง 390 คันต่อเดือน แต่ก็ยังไม่พอกับการใช้ในสงคราม ขณะเดียวกัน

หน่วย SS ได้เริ่มสังหารหมู่ชาวยิวมากยิ่งขึ้นด้วยวิธีการต่างๆ นานา ขณะเดียวกันก็ฆ่าประชากรที่พิการและทุพพลภาพ ในโครงการของนาซีที่เรียกว่า “การุณยฆาต” (Euthanasia) เพื่อให้ลูกหลานของชาวเยอรมันมีสายเลือดที่แข็งแกร่งของเผ่าอารยันตามอุดมคติที่ฮิตเลอร์ปรารถนา ในการบุกรัสเซีย ฮิตเลอร์ออกคำสั่ง Hunger Plan เพื่อให้ประชากรรัสเซียตะวันตกราว 30 ล้านคนอดอาหารตายหรือไม่ก็อพยพหนีไปอยู่แถบตะวันออกของประเทศแทน ประชากรรัสเซียทางตะวันตกต้องอาศัยอาหารจากยูเครน เมื่อนาซียึดยูเครนได้ พวกเขาจึงระงับการกระจายอาหารไปในเขตดินแดนของรัสเซีย ทำให้เกิดความยากจนและประชาชนหลายล้านคนเสียชีวิตจากการขาดอาหาร

แต่ทุกสมรภูมิตหารนาซีปะทะกับฝ่ายพันธมิตร ทหารนาซีเสียชีวิตล้มตายจำนวนมาก ยุทโธปกรณ์ถูกทำลายเช่นกัน แม้ว่านาซีจะชนะ แต่ความสูญเสียก็มีมากมหาศาลเกินกว่าที่ฮิตเลอร์จะผลิตทหารออกมาได้ทัน ขณะเดียวกัน สหรัฐอเมริกาก็ทำการผลิตยุทโธปกรณ์ทางทหารส่งให้อังกฤษและรัสเซียเพื่อต่อสู้กับทหารนาซี อเมริกาส่งเครื่องบินให้กองทัพอังกฤษเดือนละ 400 ลำ

ในการบุกรัสเซีย ฮิตเลอร์ออกคำสั่งให้สังหารทหารและประชากรของรัสเซียอย่างเหี้ยมโหด เฉลยที่ยอมแพ้ในสนามรบถูกทหารนาซีเช่นฆ่าอย่างไม่ปราณี ฝ่ายพันธมิตรก็ตอบโต้ทหารนาซีด้วยความรุนแรงเช่นเดียวกัน มีรายงานการฆ่าเชลยศึกทหารทั้ง ๆ ที่ทหารนาซียอมแพ้แล้วเช่นกัน การข่มขืนทารุณกรรมโดยประชาชนโดยทหารทั้งฝ่ายอักษะและฝ่ายพันธมิตรทำให้เกิดข้อตกลงใหม่เรื่องการปกป้องสิทธิพลเรือนและการปฏิบัติต่อเชลยสงครามในเวลาต่อมา ในเดือนสิงหาคม 1941 ฮิตเลอร์ออกคำสั่งให้สังหารชาวยิวทั้งหมดในยุโรป ทั้งผู้หญิงและเด็กที่พบเห็น เฉพาะในค่ายกักกันเล็ก ๆ ในเมือง Auschwitz ในโปแลนด์แห่งเดียว มีการรมแก๊สชาวยิวที่นี้ถึง 1.1 ล้านคน ขณะเดียวกัน การตรากตรำกับสงครามที่ยาวนานทำให้ฮิตเลอร์มีปัญหาสุขภาพหลายโรค แพทย์ประจำตัวสั่งยาให้เขามากกว่า 80 ชนิด และฉีดยาที่ทำจากเนื้อสัตว์เข้าไปในกระแสเลือดของเขา ในวัย 52 ปี ฮิตเลอร์มีอาการเหมือนคนแก่ มือของเขาเริ่มสั่นและมีอารมณ์ฉุนเฉียวง่าย

สงครามทางฝั่งตะวันออกก็ปะทุขึ้นมาโดยการโจมตีทำเรือ Pearl Harbor ของอเมริกาโดยญี่ปุ่น ทำให้เกิดสมรภูมิในหลายประเทศของโลกตะวันออก ขณะเดียวกัน อเมริกา อังกฤษ และรัสเซีย เริ่มได้เปรียบทางสงคราม เนื่องจากมีทรัพยากรโดยรวมมากกว่าเยอรมัน และชัยชนะในการรบในที่ต่าง ๆ ท้ายูเรปเริ่มมีมากขึ้นเรื่อย ๆ และกองทัพอากาศของฝ่ายพันธมิตรทำการทิ้งระเบิดปูพรมไปทั่วประเทศเยอรมัน ประเทศที่เคยอยู่ภายใต้การปกครองของเยอรมันเพราะแพ้ภัยสงครามเริ่มแปรพักตร์ไปอยู่ฝ่ายพันธมิตร ด้วยเห็นว่าฮิตเลอร์กำลังพ่ายแพ้ ในที่สุดฝ่ายพันธมิตรได้บุกอิตาลีและสังหารเผด็จการมุสโสลินีและครอบครัวของเขาอย่างเหี้ยมโหด ในช่วงต้นปี 1942 ฝ่ายพันธมิตรทิ้งระเบิดใส่เมืองต่าง ๆ ของเยอรมันรวม 2.5 ล้านตัน กองทัพอากาศของอังกฤษเสียเครื่องบินไป 22,000 ลำ และลูกเรือ 80,000 คน อเมริกาสูญเสียเครื่องบิน 18,000 ลำ ประชาชนเยอรมันเสียชีวิตราว 500,000 คน ฮิตเลอร์รู้ว่าจำเป็นต้องหาอาวุธที่ทำลายล้างสูงเพื่อเอาชนะฝ่ายพันธมิตร มีนักวิทยาศาสตร์เสนอเรื่องการสร้างระเบิดปรมาณู แต่ฮิตเลอร์เห็นว่าไม่ทันการณ์ จึงระงับการก่อสร้างไป

ตลอดปี 1943 เยอรมันแพ้ในสมรภูมิแอฟริกา ในรัสเซีย และในทะเลเหนือ แม้ฮิตเลอร์จะสามารถผลิตเรือดำน้ำได้เดือนละ 40 ลำ แต่ก็ยังไม่ทันกับความสูญเสียในแต่ละเดือน การตรากตรำกับสงครามทำให้สุขภาพของฮิตเลอร์แย่ลง เขาเป็นลมหลายครั้ง ดูเหมือนคนชรา หลังค่อม และเดินส่ายไปมา ขณะเดียวกันอเมริกันและอังกฤษทิ้งระเบิดลงเมืองต่าง ๆ ของเยอรมันตลอดเวลาเพื่อสังหารประชาชน มีคนตายวันละ 10,000 คนทุกวันจากระเบิดสงครามได้ผ่านไป 5 ปี ประชาชนล้มตายทุกวัน ความนิยมในพรรคนาซีลดลงเรื่อย ๆ ในตอนต้นปี 1944 ฝ่ายพันธมิตร

ที่ระเบิดโจมตีกรุงเบอร์ลินในตอนกลางวันอย่างเปิดเผย เฉพาะวันที่ 6 มีนาคมวันเดียว อังกฤษเสียเครื่องบินไป 500 ลำ แต่ก็สังหารชาวเบอร์ลินไปมากกว่า 10,000 คน มีคนไร้บ้านกว่า 400,000 คน เพราะบ้านถูกระเบิดทำลาย ในเดือนกรกฎาคม 1944 Count Stauffenberg นายทหารนาซีพยายามฆ่าฮิตเลอร์ด้วยระเบิดแต่ไม่สำเร็จ แต่ก็ทำให้ฮิตเลอร์บาดเจ็บ เลือดออกหูและมีเศษไม้และสะเก็ดระเบิดทำให้ขาข้างซ้ายของเขาบาดเจ็บ สมรภูมิ Avranches ทำให้ทหารนาซีสูญเสียราว 140,000 นาย รถถัง 1,300 คัน ปืนใหญ่ 500 กระบอก ปืนกลหนัก 5,500 กระบอก และรถขนส่งอีกจำนวนมาก แม้เยอรมันจะเกณฑ์ทหารจากผู้ชายทั่วประเทศอายุ 16-60 ปี แต่ความสูญเสียในแต่ละวันมีมากเกินไป กองทัพเยอรมันมีทหารเหลืออยู่ราว 2 ล้านคนเพื่อปกป้องแผ่นดิน แต่พวกเขาขาดอาวุธที่จะต่อสู้ในปีที่ 12 ของการปกครองโดยนาซี ประเทศเยอรมันแทบไม่เหลืออะไรอีกแล้ว

ในเดือนกุมภาพันธ์ 1945 กองทัพพันธมิตรเข้ามาถึงใจกลางเยอรมัน รัสเซียบุกมาทางตะวันออก อังกฤษและอเมริกาบุกมาทางใต้และตะวันตก ในเวลาเพียง 2 วัน ช่วง 13-14 กุมภาพันธ์ กองทัพพันธมิตรบุกเมืองประวัติศาสตร์ที่ดงามของ Dresden และสังหารประชาชนมากถึง 35,000 คน การเข่นฆ่าประชาชนเป็นธรรมเนียมปฏิบัติของสงครามในยุคนี้ กองทัพเยอรมันยอมแพ้ในสงครามและกลายเป็นเชลยศึกมากถึง 350,000 นาย จอมพล Model ที่เป็นผู้บัญชาการฆ่าตัวตาย นักบินของเยอรมันได้รับคำสั่งให้ขับเครื่องบินพุ่งชนเครื่องบินและเรือรบของศัตรูและตายไปพร้อมกัน ซึ่งญี่ปุ่นก็ทำแบบเดียวกัน ฮิตเลอร์ปฏิเสธจะออกจากเบอร์ลินและยินดีจะตายที่นี่ เขาสั่งให้ทุกคนหนีออกจากบังเกอร์ใต้ดิน แต่ยังคงมีคนใกล้ชิดเขาอมที่จะอยู่กับเขาเป็นวาระสุดท้าย วันที่ 29 เมษายน 1945 เขาจัดพิธีแต่งงานกับ Eva Braun คนรัก เธอกินยาฆ่าตัวตาย ฮิตเลอร์ยิงตัวเองตาย ทหารคนสนิทเผาศพทั้งคู่นอกบังเกอร์เพื่อทำลายศพ เยอรมันประกาศยอมแพ้ สงครามโลกครั้งที่สองจึงสิ้นสุดลง

วิพากษ์หนังสือ

นักวิชาการจำนวนมากเชื่อว่า การที่ฮิตเลอร์ได้รับการยอมรับจากประชาชนเยอรมันที่รักประชาธิปไตยเกิดขึ้นได้จากความประจวบเหมาะของหลายเหตุการณ์ทั้งภายในและภายนอกประเทศในเวลาเดียวกัน ได้แก่

- 1) ความไม่พอใจต่อสนธิสัญญาแวร์ซายส์ที่เยอรมันเป็นผู้แพ้สงครามโลกครั้งที่ 1 เยอรมันถูกปรับค่าปฏิกรณ์สงครามอย่างหนักจนเกิดความยากจนขึ้นแค้นไปทั่วประเทศ มีคนว่างงานนับ 6 ล้านคน และเกิดกระแสเรียกร้องให้รัฐบาลของเขาทำอะไรสักอย่าง ความยากจนของประเทศยังเกิดจากการล่มสลายของตลาดหุ้นในวอลสตรีทของสหรัฐอเมริกา เศรษฐกิจถดถอยไปทั่วโลก ยิ่งทำให้ประชาชนเดือดร้อนในการดำรงชีพอย่างหนัก แต่รัฐบาลเยอรมันก็ด้อยประสิทธิภาพไม่สามารถแก้ปัญหาปากท้องให้ประชาชนได้ทันเวลา และรัฐบาลก็เป็นรัฐบาลผสมมีหลายพรรคและมีการทะเลาะเบาะแว้งทางการเมืองสูง ทำให้ประชาชนเกิดความเบื่อหน่าย ต้องการเห็นการเปลี่ยนแปลงแบบฉับพลัน ทำให้ฮิตเลอร์และพรรคนาซีฉวยโอกาสนี้ขึ้นนโยบายพรรคเดียวและผู้นำเพียงคนเดียวคือตัวฮิตเลอร์เอง นาซีเป็นพรรคฝ่ายขวาจัด ไม่ต้องการเห็นประชาธิปไตยแบบรัฐสภา พรรคนาซีเข้าสู่กระบวนการเลือกตั้งและเปิดโอกาสให้ประชาชนโหวตให้พวกเขาเข้ามาทำงานในรัฐสภาอย่างถูกต้องตามกฎหมาย การที่นาซีประสบความสำเร็จในการเลือกตั้งแสดงให้เห็นว่า ประชาชนเดือดร้อนถึงที่สุดและต้องการให้ฮิตเลอร์เข้ามาเปลี่ยนแปลงเศรษฐกิจของประเทศให้ดีขึ้น ซึ่งในช่วง 4 ปีแรกของการครองอำนาจ ฮิตเลอร์ได้สร้างเศรษฐกิจของประเทศให้ดีขึ้นอย่างเป็นรูปธรรม และเขาก็กล้าที่จะต่อสู้กับต่างประเทศที่เขาเปรียบประเทศของเขา ยิ่งทำให้ประชาชนมีความชื่นชอบฮิตเลอร์มากขึ้นไปอีก และประจวบกับนโยบายลอบสังหารศัตรูทางการเมือง และออกกฎหมายกำจัดพรรคอื่น ๆ ทั้งหมด ทำให้ระบบรัฐสภาของเยอรมันกลายเป็น

อัมพาทและไม่มีระบบตรวจสอบพรรณนาซีอีกต่อไป นาซีจึงกลายเป็นพรรคเดียวที่ดูแลประเทศทั้งหมด และฮิตเลอร์จึงเป็นเผด็จการอย่างเป็นทางการเป็นรูปแบบที่จะนำพาประเทศไปในทิศทางใดก็ได้

2) ฮิตเลอร์ชูนโยบายหลักสองประการ คือ (1) การสร้างสายเลือดเยอรมันขึ้นมาใหม่ให้เป็นเผ่าพันธุ์ที่เหนือกว่า (Master Race) เขามีอคติต่อชาวยิวและรู้ว่าคนเยอรมันเองก็ไม่พอใจกลุ่มนักธุรกิจชาวยิวที่กุมระบบเศรษฐกิจของประเทศ เขาจึงออกนโยบายกำจัดคนยิวอย่างเปิดเผย เมื่อกฎหมาย Nuremberg ออกมา มีประชาชนมากกว่า 60% สนับสนุนแนวคิดนี้ ทำให้การกำจัดคนยิวกระทำได้ง่ายขึ้น ฮิตเลอร์มีความคิดสุดโต่งเรื่องการมีสายเลือดบริสุทธิ์ของเยอรมัน ทำให้เขาออกนโยบายกำจัดคนพิการ คนรักร่วมเพศ และคนที่ไม่ใช่สายเลือดเยอรมัน เพราะกลัวว่าสายเลือดบริสุทธิ์นี้จะแปรเปลี่ยน การฆ่าคนยิวมากถึง 6 ล้านคนด้วยวิธีการรมแก๊ส และการสังหารหมู่ชาวยิวรัสเซีย และคนในชาติอื่นๆ ล้วนแต่มาจากความเกลียดชังที่ฮิตเลอร์มีในใจของเขา นโยบายที่ (2) ของเขาก็คือการขยายดินแดนเข้าไปในรัสเซียที่มีแผ่นดินกว้างใหญ่ เพื่อเพาะพันธุ์ชาวเยอรมันให้มีประชากรมากขึ้น และไปอาศัยอยู่ในผืนดินแห่งใหม่เพื่อร่วมกันสร้างชาติเยอรมันให้เป็นมหาอำนาจของโลกอย่างสมบูรณ์ หากถามว่าฮิตเลอร์รักชาติของตัวเองหรือไม่ เขารักชาวยิวหรือไม่ คำตอบคือ ใช่ เขารักชาติตัวเองจนถึงขั้นที่เรียกได้ว่า “คลั่งชาติ” คลั่งการพัฒนาระประเทศและสายเลือดชาวอารยัน โดยไม่ได้คำนึงถึงการอยู่หรือการตายของคนชาติอื่น ๆ เผ่าพันธุ์อื่น ๆ ทำให้เขาเป็นเผด็จการกระหายเลือดและนิยมการเข่นฆ่า

ประชากรโลกในช่วงสงครามโลกครั้งที่สอง มี 2.3 พันล้านคน ฮิตเลอร์ทำให้มีคนสูญเสียชีวิตในสงครามโลกมากถึง 85 ล้านคนหรือราว 3% ของประชากรโลก โดย 56 ล้านคนถูกฆ่าตายในสงคราม และอีก 28 ล้านคนตายจากการขาดอาหารและจากโรคภัย เมื่อเทียบกับหายนะของสงครามโลกครั้งที่ 1 ที่เกิดขึ้นในปี 1914-1918 มีผู้เสียชีวิตรวม 40 ล้านคน หรือ 2.3% ของประชากรโลก ในขณะนั้นมีประชากรโลกราว 1.7 พันล้าน สงครามโลกทั้งสองครั้งจึงทำให้ประชากรโลกลดลงอย่างมาก

สงครามที่ฮิตเลอร์ได้สร้างขึ้น ก่อให้เกิดการเปลี่ยนแปลงหลายประการในเวลาต่อมา การรวมกลุ่มประเทศของฝ่ายพันธมิตรของ 26 ประเทศที่มีสหรัฐอเมริกา อังกฤษ ฝรั่งเศส รัสเซีย จีน คานาดา ออสเตรเลีย และอื่น ๆ เมื่อวันที่ 1 มกราคม 1942 และเรียกตัวเองว่า United Nations หรือ สหประชาชาติ เพื่อต่อต้านเยอรมันและฝ่ายอักษะ ได้กลายมาเป็นองค์การสหประชาชาติที่มีทุกประเทศบนโลกเข้าร่วมด้วยในเวลานี้และมีสมาชิก 193 ประเทศ สหประชาชาติได้กลายเป็นองค์กรหลักของโลกที่มีการประสานงานในเวทีโลกมากที่สุดในทุก ๆ ด้านและยังคงพยายามทำงานร่วมกันเพื่อป้องกันมิให้สงครามขนาดใหญ่เกิดขึ้นอีก

แม้เยอรมันไม่มีฮิตเลอร์เกิดขึ้นมาในสมัยนั้น หลายคนก็เชื่อว่าจะมีชาวยิวเยอรมันคนอื่นที่พยายามเข้ามา มีอำนาจในระดับประเทศอยู่ดี เพื่อเข้ามาแก้ไขปัญหาคาวยากจนของประเทศ หากฮิตเลอร์มุ่งสนใจที่จะพัฒนาชาติของตนเองโดยไม่รุกรานชาติอื่น ๆ สงครามโลกคงไม่เกิดขึ้น แต่ความทะเยอทะยานและความเชื่อที่จะขยายดินแดนของเยอรมันเข้าไปในประเทศอื่น ๆ และรัสเซีย ทำให้เหล่าประเทศมหาอำนาจถูกคุกคามและรวมกลุ่มกันเพื่อกำจัดเยอรมัน

ศาสตราจารย์ Brendan Simms ได้อ้างอิงเอกสารจำนวนมากถึงเกือบ 3,000 ชิ้น จนแทบเรียกได้ว่าหนังสือเล่มนี้คือตำราเรียนทางประวัติศาสตร์ที่มีคุณค่าสูง และมีภาระบุแหล่งที่มาของเอกสารชัดเจนไว้ท้ายเล่ม ที่ทำให้ผู้อ่านสามารถหาอ่านได้โดยตรง เพราะการที่หนังสือเล่มนี้เขียนเป็นงานวิชาการ หนังสือ Hitler จึงปราศจากอคติและมีการเสนอข้อมูลอย่างตรงไปตรงมา นักวิชาการจึงสามารถใช้หนังสือนี้ในการอ้างอิงได้

มีข้อสังเกตว่า แหล่งข้อมูลเรื่องด้านบวกเกี่ยวกับฮิตเลอร์และคำกล่าวของผู้นำประเทศหลายชาติที่มีต่อฮิตเลอร์อาจฟังดูแปลกตาไปบ้าง โดยเฉพาะในช่วงก่อนสงครามโลกจะเกิดขึ้น เพราะยังไม่มีใครรู้ว่าฮิตเลอร์จะก่อเหตุการณ์สะเทือนโลกเช่นนั้น แต่ข้อดีของฮิตเลอร์เหล่านั้นก็ทำให้ผู้อ่านรับรู้ข้อเท็จจริงว่า ฮิตเลอร์ย่อมมีเรื่องดีอยู่บ้าง จึงทำให้ประชาชนเยอรมันโหวตเขาขึ้นมาเป็นผู้นำ และพรรคนาซีของเขาได้รับเสียงโหวตได้สูงสุดเป็นอันดับสองของประเทศ การครองอำนาจในรัฐสภาและได้รับการแต่งตั้งจากประธานาธิบดีให้เป็นแชนเซลเลอร์ที่เทียบเท่านายกรัฐมนตรี ทำให้เขามีอำนาจสูงสุดและออกกฎหมายได้อย่างที่ตัวเองต้องการ การได้รับเลือกตั้งในแบบประชาธิปไตยของฮิตเลอร์ยังได้สอนเราได้อีกด้วยว่า การโหวตเลือกผู้แทนของประชาชนมีผลยิ่งใหญ่ในการนำพาประเทศไปสู่ความเจริญรุ่งเรืองหรือหายนะระดับประเทศหรือระดับโลกได้เช่นกัน ซึ่งเราได้เห็นผลลัพธ์จากกรณีของฮิตเลอร์แล้ว

ผู้อ่านอาจเกิดคำถามขึ้นได้ว่า ก็เมื่อฮิตเลอร์ได้เขียนหนังสือ My Struggle ที่มีความยาวถึง 720 หน้า และระบุความปรารถนาอย่างโจ่งแจ้งถึงปณิธานในชีวิตเรื่องการกำจัดคนยิว การบุกกรุกดินแดนของรัสเซีย และการสร้างสายเลือดเยอรมันให้บริสุทธิ์ (Blood Purity) เหตุใดชาวเยอรมันจึงยอมโหวตให้เขาขึ้นมาเป็นผู้นำอีกเล่า คำตอบอยู่ที่กระแสความนิยมที่มีต่อพรรคนาซีและกระแสชาตินิยม (Nationalism) ที่ฮิตเลอร์โปรโมทให้มีขึ้นในชาติ ความรักชาติ ความเกลียดชังต่อประเทศมหาอำนาจที่ฉกฉวยทรัพยากรจากเยอรมันจนทำให้ประเทศยากจน จึงทำให้ชาวเยอรมันหันมาโกรธแค้นประเทศที่ชนะสงคราม และพากันทุ่มคะแนนเสียงให้กับพรรคนาซี ปัญหาเศรษฐกิจที่ชาวเยอรมันเผชิญทำให้พวกเขาให้ความหวังไปที่ฮิตเลอร์ว่าจะสามารถกอบกู้วิกฤติเศรษฐกิจและนำพาประเทศต่อสู้กับศัตรูจากภายนอกที่กำลังทำร้ายประเทศของพวกเขาอยู่ ความรุนแรง ความเด็ดขาด และความรักชาติของพรรคนาซี จึงกลายเป็นทางเลือกที่ดีที่สุดที่ประชาชนต้องการ

หนังสือ Hitler เป็นภาษาอังกฤษและเหมาะสำหรับผู้ที่ชื่นชอบประวัติศาสตร์ โดยเฉพาะประวัติบุคคลสำคัญที่ส่งผลต่อการเปลี่ยนแปลงของโลกอย่างยิ่งใหญ่อย่างฮิตเลอร์ ทว่าการเปลี่ยนแปลงนั้นเป็นเรื่องเลวร้ายที่ไม่มีใครอยากให้เกิดขึ้น หนังสือยังได้เตือนผู้อ่านด้วยว่า สงครามและความขัดแย้งของหมู่มนุษย์ ล้วนมาจากความเกลียดชังที่ผู้นำค่อย ๆ สร้างให้เกิดขึ้นในใจของประชาชน และกองทัพที่อยู่ภายใต้อาณัติของผู้นำเหล่านี้ก็ทำตามคำสั่งโดยไม่ตั้งคำถามถึงความเหมาะสมหรือศีลธรรม การเลือกตั้งจึงส่งผลยิ่งใหญ่ต่อชาติ

มีหลักฐานทั้งการสัมภาษณ์และเอกสารมากมายในหนังสือเล่มนี้ที่ระบุว่า ฮิตเลอร์เป็นนักพูดโน้มน้าวใจคนได้ดีเหนือกว่านักการเมืองทั่วไปจนถึงระดับที่เรียกได้ว่าเป็น Charismatic Leader (ผู้นำที่มีคุณลักษณะพิเศษ) ขณะที่เขาพูดบรรยายให้คนฟัง ผู้ฟังรู้สึกคล้อยตามคำพูดเหล่านั้น เชื่อถือคำพูดเหล่านั้นของฮิตเลอร์ บุคลิกของฮิตเลอร์ที่แสดงถึงความรักชาติ การมีอารมณ์ร่วมในคำพูดของตนเอง บางครั้งเขาหลั่งน้ำตา และบวกกับการที่เขาได้รับการฝึกฝนให้เป็นนักพูดและนักเขียนจากกองทัพเยอรมันในหน่วยจิตวิทยามวลชนยิ่งทำให้เขาพบพรสวรรค์ของตนเองในเรื่องการพูดและการเขียน การเป็นนักพูดที่โน้มน้าวใจคนได้เก่งเช่นนี้เอง ทำให้มีกระแสคลั่งไคล้ฮิตเลอร์ไปทั่วประเทศเพื่อเข้าไปฟังฮิตเลอร์ปราศัยในที่ชุมชนต่าง ๆ ด้วยเหตุนี้ ผู้คนจึงพากันสนับสนุนพรรคนาซีและต้องการเป็นส่วนหนึ่งของพรรคเพื่อร่วมกันพัฒนาประเทศและร่วมกันต่อต้านศัตรูจากต่างประเทศ

บทเรียนที่เราได้รับจากการศึกษาชีวิตของฮิตเลอร์ทำให้ผู้อ่านได้รับข้อมูลหลายด้านจากผู้เขียนที่เป็นศาสตราจารย์ทางด้านประวัติศาสตร์ความสัมพันธ์ระหว่างประเทศนี้โดยตรง และทำให้เราเข้าใจธรรมชาติของนักการเมืองมากยิ่งขึ้น พวกเขาสามารถโน้มน้าวให้ประชาชนโหวตเลือกเขาให้ขึ้นมาเป็นผู้นำระดับประเทศได้ แต่ทิศทางการพัฒนาประเทศจะนำไปสู่ความดีงามหรือหายนะ เราอาจจะรู้ไม่ได้ในขณะที่โหวต แต่ผู้ที่เรียนรู้จากประวัติศาสตร์มาแล้ว

ย่อมพอจะมองออกว่า นักการเมืองคนใดมีแนวโน้มที่จะไปในทิศทางใด ขอให้ศึกษานโยบายของพรรคและปณิธาน
ของนักการเมืองที่ท่านจะโหวตให้ดี ๆ อย่าให้พวกเขาขึ้นมาทำร้ายประเทศและประชาชนเหมือนอย่างที่ฮิตเลอร์กระทำ
ในบ้านเกิดของฮิตเลอร์ที่ออสเตรีย มีป้ายแกะสลักเป็นข้อความเตือนใจแก่ผู้มาเยี่ยมเยือน ว่า

For peace, freedom
and democracy
never again fascism
millions of dead warn us

*เพื่อสันติภาพ เสรีภาพ
และประชาธิปไตย
ขออย่าได้มีจอมเผด็จการอีกเลย
คนหลายล้านตายไปเพื่อเตือนเรา*

REFERENCE

Simms, B. (2020). *Hitler: Only the world was enough*. London: Penguin Books. (668 pages)

.....

ภาคผนวก

รายละเอียดการเตรียมบทความเสนอการตีพิมพ์

วารสารวิจัยและนวัตกรรมทางการศึกษา

มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนคร

เป็นวารสารราย 6 เดือน เผยแพร่ปีละ 2 ฉบับ ฉบับที่ 1 มกราคม - มิถุนายน และ ฉบับที่ 2 กรกฎาคม - ธันวาคม จัดทำขึ้นเพื่อเผยแพร่ผลงานในลักษณะบทความวิชาการ (Academic Article) บทความวิจัย (Research Article) และบทความปริทัศน์ (Review Article) แก่นักวิจัย นักวิชาการ และบุคคลทั่วไปที่สนใจ

ขอบเขตของผลงานที่ตีพิมพ์

วารสารวิจัยและนวัตกรรมทางการศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนคร พิจารณาเผยแพร่บทความวิชาการ บทความวิจัย ที่มีสาระเกี่ยวข้องกับ

- การศึกษาในสาขาวิชาต่าง ๆ ด้านศึกษาศาสตร์และครุศาสตร์ (Education)
- นวัตกรรมและเทคโนโลยีการศึกษา (Innovation and Technology in Education)
- การบริหารการศึกษา (Educational Administration)
- หลักสูตร (Curriculum)
- การจัดการเรียนการสอน (Classroom Management, Instruction)
- การเรียนรู้ (Learning)
- การศึกษาปฐมวัย (Early Childhood, Kindergarten, Pre-school Education)
- ประถมศึกษา (Elementary Education)
- มัธยมศึกษา (Secondary Education)
- การวิจัยทางการศึกษา (Educational Research)
- การวัดผลและประเมินผล (Assessment and Evaluation)
- สถิติทางการศึกษา (Educational Statistics)
- ปรัชญาและศาสนการศึกษา (Educational Philosophy and Religion)
- จิตวิทยาการศึกษา (Psychology)
- การแนะแนว (Guidance)
- การศึกษาพิเศษ (Special Education)
- การประกันคุณภาพการศึกษา (Quality Assurance in Education)
- การพัฒนาวิชาชีพครู (Teacher Professional Education)
- การฝึกอบรมและการศึกษาผู้ใหญ่ (Training and Adult Education)
- การศึกษาสำหรับการพัฒนาชุมชนและสังคม (Education for Community and Social Development)
- การพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ (Human Resource Development)

- สาขาวิชาอื่น ๆ ในสหวิทยาการด้านครุศาสตร์และศึกษาศาสตร์ (Others involving educational integration)

การพิจารณาบทความ

บทความที่ได้รับการตีพิมพ์ในวารสารนี้จะได้รับการประเมินจากผู้ทรงคุณวุฒิในสาขาที่เกี่ยวข้อง (Peer Review) อย่างน้อย 2 ท่าน โดยผู้เขียนและผู้ทรงคุณวุฒิประเมินบทความจะไม่ทราบชื่อซึ่งกันและกัน (Double-blind Peer Review)

ประเภทของบทความที่รับตีพิมพ์

1. บทความวิชาการ (Academic Article)

งานเขียน ซึ่งเป็นเรื่องที่น่าสนใจ เป็นความรู้ใหม่ กล่าวถึงความเป็นมาของปัญหา วัตถุประสงค์ แนวทางการแก้ไขปัญหา มีการใช้แนวคิดทฤษฎี ผลงานวิจัยจากแหล่งข้อมูล เช่น หนังสือ วารสารวิชาการ อินเทอร์เน็ต ประกอบการวิเคราะห์วิจารณ์ เสนอแนวทางแก้ไข

2. บทความวิจัย (Research Article)

เป็นการนำเสนอผลงานวิจัยอย่างเป็นระบบ กล่าวถึงความเป็นมา และความสำคัญของปัญหา วัตถุประสงค์ การดำเนินการวิจัย

3. บทความปริทัศน์ (Review Article)

งานวิชาการที่ประเมินสถานะล่าสุดทางวิชาการ (State of the art) เฉพาะทางที่มีการศึกษาค้นคว้า มีการวิเคราะห์และสังเคราะห์องค์ความรู้ทั้งทางกว้าง และทางลึกอย่างทันสมัย โดยให้ข้อพิพากษ์ที่ชี้ให้เห็นแนวโน้มที่ควรศึกษาและพัฒนาต่อไป

หลักเกณฑ์ในการส่งบทความ

1. บทความที่ผู้เขียนส่งมาเพื่อตีพิมพ์จะต้องเป็นบทความที่ยังไม่เคยตีพิมพ์เผยแพร่หรืออยู่ระหว่างการเสนอขอตีพิมพ์จากวารสารอื่น ๆ
2. เนื้อหาในบทความต้องไม่คัดลอก ลอกเลียน หรือไม่ตัดทอนจากบทความอื่นโดยเด็ดขาด (การละเมิดลิขสิทธิ์ถือเป็นความรับผิดชอบของผู้เขียนเท่านั้น)
3. ผู้เขียนต้องเขียนบทความตามรูปแบบที่กำหนดไว้ในระเบียบการส่งบทความของ วารสารวิชาการ มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนคร
4. การพิจารณาบทความเพื่อตีพิมพ์ในวารสารวิชาการ มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนคร จะพิจารณาเฉพาะบทความที่ได้รับการประเมินให้ตีพิมพ์เผยแพร่จากผู้ทรงคุณวุฒิเท่านั้น
5. กรณีขอเสนอแนะจากผู้ทรงคุณวุฒิ ผู้เขียนต้องปรับแก้ไขตามข้อเสนอแนะของผู้ทรงคุณวุฒิ และชี้แจงการแก้ไขต้นฉบับดังกล่าว มายังกองบรรณาธิการ

คำแนะนำการเตรียมต้นฉบับ

รับการตีพิมพ์บทความทั้งภาษาไทยและภาษาอังกฤษ จัดพิมพ์ด้วยโปรแกรม Microsoft Word 2007 ขึ้นไป โดยใช้ตัวหนังสือแบบ TH SarabunPSK ขนาด 14 pt. ทั้งภาษาไทยและภาษาอังกฤษ กำหนดตั้งค่าหน้ากระดาษ ขอบบน 1.5 นิ้ว ข้าง 1.5 นิ้ว ล่าง 1.0 นิ้ว ขวา 1.0 นิ้ว โดยความยาวของบทความควรเป็นดังนี้

บทความทางวิชาการ (Academic article) ประมาณ 15 หน้า ต่อบทความ

บทความวิจัย (Research article) ประมาณ 15 หน้า ต่อบทความ

บทความปริทัศน์ (Review article) ประมาณ 8 หน้า ต่อบทความ

โดยมีส่วนประกอบดังนี้

บทความทางวิชาการ	บทความวิจัย	บทความปริทัศน์
1. บทนำ	1. บทนำ	1. บทนำ
2. กรอบในการวิเคราะห์	2. วัตถุประสงค์ของการวิจัย	2. เนื้อหา
3. เนื้อหา	3. ประโยชน์ที่ได้รับจากการวิจัย (ถ้ามี)	3. บทสรุป
4. สรุป	4. ขอบเขตของการวิจัย	4. เอกสารอ้างอิง
5. เอกสารอ้างอิง	5. สมมติฐาน (ถ้ามี)	
	6. กรอบแนวคิดของการวิจัย	
	7. ระเบียบวิธีวิจัย	
	8. ผลการศึกษา	
	9. สรุปผลการวิจัยและอภิปรายผลการวิจัย	
	10. ข้อเสนอแนะ	
	11. เอกสารอ้างอิง	

Academic Article	Research Article	Review Article
1. Introduction	1. Introduction	1. Introduction
2. Framework Analysis	2. Research Objectives	2. Content
3. Content	3. Expected Benefits (If any)	3. Conclusion
4. Conclusion	4. Research Scope	4. References
5. References	5. Hypothesis (If any)	
	6. Conceptual Framework	
	7. Methodology	

Academic Article	Research Article	Review Article
	8. Results	
	9. Conclusion and Discussion	
	9.1 Conclusion	
	9.2 Discussion	
	10. Suggestions and Recommendations	
	11. References	
ชื่อเรื่อง	ควรมีความกระชับและชัดเจน ไม่ยาวจนเกินไป บทความภาษาไทยต้องมีชื่อเรื่องทั้งภาษาไทยและภาษาอังกฤษ โดยใช้ตัวพิมพ์ใหญ่ทั้งหมด	
ชื่อผู้เขียน	ระบุชื่อเต็มและนามสกุลเต็มของผู้เขียนทุกคนทั้งภาษาไทยและภาษาอังกฤษโดยไม่ใส่ยศหรือตำแหน่ง สำหรับผู้เขียนหลักต้องใส่ E-mail address ที่ติดต่อได้และลงเครื่องหมายดอกจันกำกับ	
บทคัดย่อ	ทุกบทความต้องมีบทคัดย่อเป็นภาษาไทยและภาษาอังกฤษยกเว้นบทความทวิภาษา โดยควรมีความยาวระหว่าง 200 ถึง 250 คำ	
คำสำคัญ	ให้มีคำสำคัญ 3-5 คำ ทั้งภาษาไทยและภาษาอังกฤษ	
รูปภาพ	แยกบันทึกเป็นไฟล์ภาพที่มีนามสกุล TIFF, หรือ JPEG ถ้าเป็นภาพถ่ายกรุณาส่งภาพต้นฉบับเพื่อคุณภาพในการพิมพ์ หมายเลขรูปภาพและกราฟ ให้เป็นเลขอารบิก คำบรรยายและรายละเอียดต่าง ๆ อยู่ด้านล่างของรูปภาพ ปรับรูปแบบให้เหมาะสมกับการตีพิมพ์แบบขาว-ดำ หรือ Greyscale	
เนื้อหา	ใช้ตัวหนังสือแบบ TH SarabunPSK ขนาด 14 pt. จัดเนื้อหาตามรูปแบบบทความวิชาการ (Academic Article) บทความวิจัย (Research Article) และบทความปริทัศน์ (Review Article) หน่วยที่ใช้ให้เป็นไปตามรูปแบบสากล ศัพท์ภาษาอังกฤษในวงเล็บให้ใช้ตัวพิมพ์เล็กทั้งหมดยกเว้นชื่อเฉพาะ หากมีสมการให้ใช้ Equation Editor โดยจัดให้อยู่ในตำแหน่งกลางหน้ากระดาษ และระบุหมายเลขสมการ	
ตาราง	หมายเลขตารางให้เป็นเลขอารบิก คำบรรยายและรายละเอียดต่าง ๆ อยู่ด้านบนของตาราง	
เอกสารอ้างอิง	เป็นรายชื่อเอกสารที่ใช้อ้างถึงในบทความ โดยให้แปลเป็นภาษาอังกฤษทุกรายการ และจัดรูปแบบอ้างอิงตามระบบ APA 6 th edition ขึ้นไป โดยเลือกใช้รูปแบบเดียวกันทั้งเรื่อง	
(หมายเหตุ)	<ul style="list-style-type: none"> - ผู้เขียนควรระบุแหล่งทุนที่สนับสนุนการวิจัย (ถ้ามี) - ผู้เขียนควรระบุจริยธรรมและจรรยาบรรณในงานวิจัย หรือ การพิทักษ์สิทธิของกลุ่มตัวอย่างในการวิจัย (ถ้ามี) 	

รูปแบบการพิมพ์เอกสารอ้างอิงในวารสารวิจัยและนวัตกรรม ทางการศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนคร

1. การอ้างอิงในเนื้อหา (In-text citation)

กรณีอ้างอิงชื่อผู้เขียนก่อนข้อความ : ชื่อผู้เขียน (ปีที่พิมพ์).....

ตัวอย่าง :

Kelly (2004) แสดงให้เห็นว่า.....

Saikaew & Kaewsarn (2009) ได้ศึกษาเกี่ยวกับ.....

Lui et al. (2000) พบว่า.....

Saikaew & Kaewsarn (2009) และ Lui et al. (2000) พบว่า

กรณีอ้างอิงชื่อผู้เขียนท้ายข้อความ : (ชื่อผู้เขียน, ปีที่พิมพ์)

ตัวอย่าง :

..... (Kelly, 2004)

..... (Saikaew & Kaewsarn, 2009)

..... (Lui et al., 2000)

..... (Saikaew & Kaewsarn, 2009; Lui et al., 2000)

2. การอ้างอิงในส่วนท้ายบทความ (References)

2.1 อ้างอิงจากหนังสือ (Books)

รูปแบบ : ชื่อผู้เขียน. (ปีที่พิมพ์). ชื่อหนังสือ. (ครั้งที่พิมพ์). สถานที่พิมพ์: สำนักพิมพ์.

ตัวอย่าง :

Crawley, R. B., Dockery, L. M., Branson, T. S., Carmichael, L. E., Carson, J. C., Findlay, A. F., & Smith, D. M. (2015). **Manor houses of the early 1900s**. London, England: Taylor & Francis.

2.2 อ้างอิงจากบทความวารสาร (Journal articles)

รูปแบบ: ชื่อผู้เขียน. (ปีที่พิมพ์). ชื่อบทความ. ชื่อวารสาร, ปีที่(ฉบับที่), หน้าแรก-หน้าสุดท้าย.

ตัวอย่าง:

Yingsanga, P., & Mathurasa, L. (2009). Yellowing development of Chinese Kale (*Brassica oleracea* var. *alboglabra*). **Phranakhon Rajabhat Research Journal: Science and Technology**, 14(1), 76-90. (In Thai)

Morrisa, G.A., Fosterb, T.J., & Hardinga, S.E. (2000). The effect of the degree of esterification on the hydrodynamic properties of citrus pectin. **Food Hydrocolloids**, 14(3), 227-235.

2.3 อ้างอิงจากวิทยานิพนธ์ (Theses and Dissertations)

รูปแบบ : ชื่อผู้เขียน. (ปีพิมพ์). **ชื่อวิทยานิพนธ์**. (ระดับวิทยานิพนธ์). มหาวิทยาลัย, เมืองที่ตั้งมหาวิทยาลัย.

ตัวอย่าง :

Caprette, C.L. (2005). **Conquering the cold shudder: The origin and evolution of snake eyes**. (Doctoral dissertation). Ohio State University, Columbus, OH.

2.4 อ้างอิงจากรายงานการวิจัย/รายงานทางวิชาการ (Technical/Research reports)

รูปแบบ : ชื่อผู้เขียน. (ปีพิมพ์). **ชื่อเรื่อง** (ประเภทของเอกสาร). สถานที่พิมพ์: สำนักพิมพ์.

ตัวอย่าง :

Tayama, T. (2006). **Velocity influence on detection and prediction of changes in color and motion direction** (Report No. 38). Sapporo, Japan: Psychology Department, Hokkaido University.

2.5 บทความ/บทในหนังสือการประชุม (Proceedings of meeting and symposium)

รูปแบบ : ชื่อผู้เขียนในบท. (ปีพิมพ์). **ชื่อเรื่อง**. ใน ชื่อบรรณาธิการ, (บรรณาธิการ), ชื่อการประชุม (หน้าแรก-หน้าสุดท้าย). สถานที่พิมพ์: สำนักพิมพ์.

ตัวอย่าง :

Deci, E.L., & Ryan, R.M. (1991). **A motivational approach to self: Integration in personality**. In R. Dienstbier (Ed.), Nebraska Symposium on motivation: Vol. 38 Perspectives on motivation (237-288). Lincoln, NM: University of Nebraska Press.

2.6 อ้างอิงจากสื่ออิเล็กทรอนิกส์ต่าง ๆ

รูปแบบ : ชื่อผู้เขียน. (ปีพิมพ์). **ชื่อเรื่อง**. Retrieved from <http://.....>[ใส่วันที่สืบค้น].

ตัวอย่าง :

Centers for Disease Control and Prevention. (2003). **Take charge of your diabetes**. Retrieved from <http://www.cdc.gov/diabetes /pubs/paf/tes.pdf> [2015, 25 Oct.]

2.7 อ้างอิงอื่นๆ

รูปแบบ : ชื่อผู้ให้สัมภาษณ์. (ปีที่ให้สัมภาษณ์, วัน เดือน). **สัมภาษณ์**. ตำแหน่งผู้ให้สัมภาษณ์. หน่วยงาน.

ตัวอย่าง :

Phae-ngam, W. (2016, 10 Jan.). **How to write a good research article**. Assistant Professor. Faculty of Science and Technology. Phranakhon Rajabhat University.

การพิจารณาบทความ วารสารวิจัยและนวัตกรรมทางการศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนคร

บทความที่ได้รับการตีพิมพ์ในวารสารนี้จะได้รับการประเมินจากผู้ทรงคุณวุฒิในสาขาที่เกี่ยวข้อง (Peer Review) อย่างน้อย 3 ท่าน โดยผู้เขียนและผู้ทรงคุณวุฒิประเมินบทความจะไม่ทราบชื่อซึ่งกันและกัน (Double-blind Peer Review)

การติดต่อส่งต้นฉบับ

ส่งเป็นไฟล์อิเล็กทรอนิกส์ (Microsoft Word ไฟล์นามสกุล docx) ผ่านระบบ Online Submission ทางเว็บไซต์วารสาร https://so04.tci-thaijo.org/index.php/RESEARCH_INNOVTION_IN_EDUCATION/login เมื่อทางกองบรรณาธิการ ได้รับบทความจะติดต่อกลับตามข้อมูลที่ให้ไว้

*ท่านสามารถดาวน์โหลด Template ได้ที่ลิงค์ https://drive.google.com/drive/folders/1uNmrtxTHJWQWcyRGAKkEkFyzxQYzye_L?usp=sharing

**ทั้งนี้เจ้าของบทความ ต้องกรอกรายละเอียดสมัครสมาชิก ส่งกั๊ด อีเมล และเบอร์โทรศัพท์ ให้ถูกต้อง

กำหนดระยะเวลาการเปิดรับต้นฉบับ

สามารถจัดส่งต้นฉบับบทความวิจัยหรือบทความวิชาการมาให้ทางกองบรรณาธิการ ฯ พิจารณาได้ตลอดทั้งปี

รูปแบบบทความเพื่อส่งตีพิมพ์ ในวารสารวิจัยและนวัตกรรมทางการศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนคร

ชื่อเรื่องภาษาไทย (TH SarabunPSK ขนาด 16pt. ตัวหนา)

ENGLISH TITLE (TH SarabunPSK 16pt. bold)

ชื่อ-สกุล ผู้แต่งบทความ^{1*} ชื่อ-สกุล ผู้แต่งบทความ² (TH SarabunPSK ขนาด 14pt. ตัวปกติ)

¹ชื่อหน่วยงานที่สังกัด (TH SarabunPSK ขนาด 12pt. ตัวปกติ)

²ชื่อหน่วยงานที่สังกัด (TH SarabunPSK ขนาด 12pt. ตัวปกติ)

Author^{1*}, Author² (TH SarabunPSK 14pt. normal)

¹Affiliation (TH SarabunPSK 12pt. normal)

²Affiliation (TH SarabunPSK 12pt. normal)

*E-mail: address@mailservice.com (TH SarabunPSK 12pt. normal)

Received: xx-xx-xx

Revised: xx-xx-xx

Accepted: xx-xx-xx

บทคัดย่อ (TH SarabunPSK ขนาด 14pt. ตัวหนา)

เนื้อหาบทคัดย่อในกรณีเป็นบทความภาษาไทยต้องมีบทคัดย่อเป็นภาษาไทยและภาษาอังกฤษ ยกเว้น
บทวิจารณ์หนังสือ บทคัดย่อควรมีย่อหน้าเดียว ไม่ควรเกิน 250 คำ บทคัดย่อควรกล่าวถึงวัตถุประสงค์หลักของบทความ
ผลลัพธ์หรือ สรุปผลที่ได้จากการทำวิจัย คำสำคัญที่เป็นภาษาไทยไม่ต้องมีเครื่องหมายจุลภาค (,) ระหว่างคำ

(TH SarabunPSK ขนาด 14pt. ตัวปกติ).....

คำสำคัญ: คำสำคัญ1 คำสำคัญ2 คำสำคัญ3 คำสำคัญ4 คำสำคัญ5 (TH SarabunPSK ขนาด 14pt. ตัวปกติ)

ABSTRACT (TH SarabunPSK 14pt. bold)

For a Thai article, an abstract in English must accompany the Thai version. The abstract should contain a single paragraph and its length should not exceed 250 words. It should be prepared in concise statement of objectives and summary of important results.

Keywords: keyword1, keyword2, keyword3, keyword4, keyword5 (TH SarabunPSK 14pt. normal)

บทนำ (TH SarabunPSK ขนาด 14pt. ตัวหนา)

เนื้อหา (TH SarabunPSK ขนาด 14pt. ตัวปกติ).....

วัตถุประสงค์ของการวิจัย (TH SarabunPSK ขนาด 14pt. ตัวหนา)

เนื้อหา (TH SarabunPSK ขนาด 14pt. ตัวปกติ).....

ประโยชน์ที่ได้รับจากการวิจัย (ถ้ามี) (TH SarabunPSK ขนาด 14pt. ตัวหนา)

เนื้อหา (TH SarabunPSK ขนาด 14pt. ตัวปกติ).....

ขอบเขตของการวิจัย (TH SarabunPSK ขนาด 14pt. ตัวหนา)

เนื้อหา (TH SarabunPSK ขนาด 14pt. ตัวปกติ).....

สมมติฐาน (ถ้ามี) (TH SarabunPSK ขนาด 14pt. ตัวหนา)

เนื้อหา (TH SarabunPSK ขนาด 14pt. ตัวปกติ).....

กรอบแนวคิดของการวิจัย (ถ้ามี) (TH SarabunPSK ขนาด 14pt. ตัวหนา)

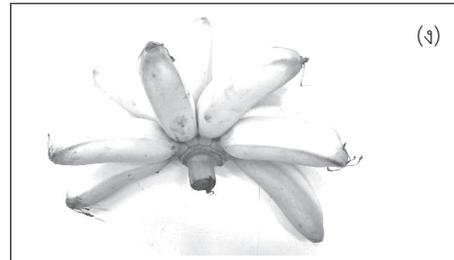
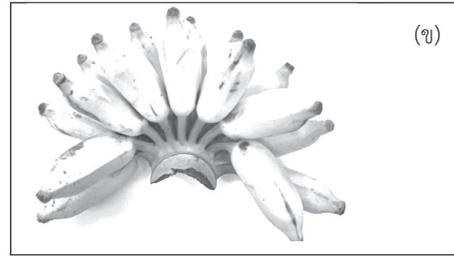
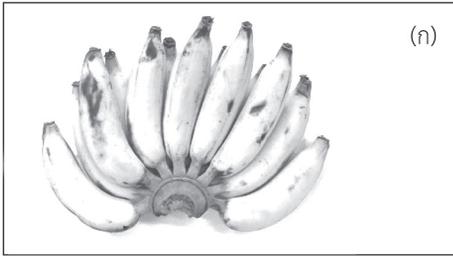
เนื้อหา (TH SarabunPSK ขนาด 14pt. ตัวปกติ).....

ระเบียบวิธีวิจัย (TH SarabunPSK ขนาด 14pt. ตัวหนา)

เนื้อหา (TH SarabunPSK ขนาด 14pt. ตัวปกติ).....

ผลการศึกษา (TH SarabunPSK ขนาด 14pt. ตัวหนา)

เนื้อหา (TH SarabunPSK ขนาด 14pt. ตัวปกติ).....

ภาพที่ 1 ชื่อภาพ....(ก)..... (ข)..... (ค)..... (ง).....

ตารางที่ 1 ชื่อตาราง

เวลาที่ใช้ (นาที)	ความดัน (mbar)				ความดันเฉลี่ย (mbar)
	วันที่ 1	วันที่ 2	วันที่ 3	วันที่ 4	
90	0.000061	0.000053	0.000037	0.000048	0.000050
95	0.000055	0.000053	0.000038	0.000044	0.000048
100	0.000055	0.000052	0.000037	0.000048	0.000048

หมายเหตุ : (TH SarabunPSK ขนาด 12pt. ตัวปกติ)

สรุปผลการวิจัยและอภิปรายผลการวิจัย (TH SarabunPSK ขนาด 14pt. ตัวหนา)

เนื้อหา (TH SarabunPSK ขนาด 14pt. ตัวปกติ).....

ข้อเสนอแนะ (TH SarabunPSK ขนาด 14pt. ตัวหนา)

เนื้อหา (TH SarabunPSK ขนาด 14pt. ตัวปกติ).....

กิตติกรรมประกาศ (TH SarabunPSK ขนาด 14pt. ตัวหนา) (อาจมีหรือไม่มีก็ได้)

เนื้อหา (TH SarabunPSK ขนาด 14pt. ตัวปกติ).....

เอกสารอ้างอิง (TH SarabunPSK ขนาด 14pt. ตัวหนา)

เนื้อหา (TH SarabunPSK ขนาด 14pt.).....

.....

.....

จริยธรรมในการตีพิมพ์ Publication Ethics

วารสารวิจัยและนวัตกรรมทางการศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนครมีมาตรฐานทางจริยธรรมในการตีพิมพ์บทความ ดังนี้

จริยธรรมของบรรณาธิการ

1. บรรณาธิการมีหน้าที่ พิจารณาความสอดคล้องของเนื้อหาบทความกับวัตถุประสงค์และขอบเขตของวารสาร
2. บรรณาธิการมีหน้าที่ตรวจสอบคุณภาพและพิจารณาความถูกต้องของบทความร่วมกับกองบรรณาธิการและผู้ทรงคุณวุฒิก่อนการตีพิมพ์
3. บรรณาธิการต้องไม่มีส่วนได้ส่วนเสียกับผู้เขียนผู้ประเมินบทความ และบุคคลอื่นๆ ที่มีส่วนเกี่ยวข้อง
4. บรรณาธิการต้องปฏิบัติตามกระบวนการและขั้นตอนต่าง ๆ ของวารสารอย่างเคร่งครัด
5. บรรณาธิการต้องรักษาความลับของผู้เขียน
6. บรรณาธิการมีหน้าที่รักษามาตรฐานของวารสาร รวมถึงพัฒนาวารสารให้มีคุณภาพอยู่เสมอ

จริยธรรมของผู้ทรงคุณวุฒิประเมินบทความ

1. ผู้ทรงคุณวุฒิต้องตระหนักถึงความเชี่ยวชาญตามศาสตร์ของตนเองในการรับประเมินบทความ
2. ผู้ทรงคุณวุฒิต้องไม่มีส่วนได้ส่วนเสียกับผู้เขียน
3. ผู้ทรงคุณวุฒิต้องตรวจสอบความซ้ำซ้อนของบทความกับงานตีพิมพ์อื่นๆ
4. ผู้ทรงคุณวุฒิต้องประเมินและให้ข้อเสนอแนะตามหลักเกณฑ์ทางวิชาการโดยปราศจากอคติ
5. ผู้ทรงคุณวุฒิควรตรงต่อเวลาในการส่งผลการประเมินบทความ
6. ผู้ทรงคุณวุฒิควรรักษาความลับของผู้เขียนบทความ

จริยธรรมของผู้เขียนบทความ

1. บทความที่ส่งจะต้องเป็นบทความที่ไม่เคยมีการตีพิมพ์หรือเผยแพร่ที่ไหนมาก่อน และต้องไม่คัดลอกผลงานผู้อื่นโดยขาดการอ้างอิง
2. หากบทความมีการทดลองเกี่ยวกับมนุษย์หรือสัตว์ ผู้เขียนต้องปฏิบัติตามหลักจริยธรรมในการวิจัยและข้อกำหนดที่เกี่ยวข้อง
3. ผู้เขียนควรระบุแหล่งทุนที่สนับสนุนการวิจัย
4. ผู้เขียนควรเคารพความคิดเห็นทางวิชาการของผู้อื่น และแก้ไขตามคำแนะนำของผู้ทรงคุณวุฒิ
5. ผู้เขียนจะต้องไม่นำส่วนใดส่วนหนึ่งของเนื้อหาในบทความไปตีพิมพ์เผยแพร่ยังแหล่งอื่น ๆ
6. ชื่อผู้เขียนที่ปรากฏในบทความต้องเป็นผู้ที่มีส่วนในผลงานวิชาการนี้จริง

ติดต่อกองบรรณาธิการ:

มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนคร Phranakhon Rajabhat University

เลขที่ 9 แจ้จ้วฒนะ แขวงอนุสาวรีย์ เขตบางเขน จังหวัตกรุงเทพมหานคร 10220 โทร. 02-544-8456

9 Chaengwattana Road, Bangkhen Bangkok, Thailand 10220 Tel : (662) 544-8456

E-mail: editor_education@pnru.ac.th website: <https://irdp.pnru.ac.th/>

สถานที่พิมพ์ : หจก. ประยูรสาส์นไทย การพิมพ์

44/132 ถนนกำนันมนั้ แขวงบางขุนเทียน เขตจอมทอง กรุงเทพฯ 10150 โทรศัพท์ 0-2802-0377, 0-2802-0379, 08-1566-2540